

نبرد خلق

ویژه مطالعه روی کامپیوتر، تلفن دستی و ای پاد

ارگان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

شماره ۳۶۶، سه شنبه اول دی ۱۳۹۴ - ۲۲ دسامبر ۲۰۱۵

سر دبیر: زینت میرهاشمی

هیات دبیران: منصور امان، لیلا جدیدی، زینت میرهاشمی

هیات تحریریه: لیلا جدیدی، منصور امان، زینت میرهاشمی، جعفر پویه، مهدی سامع

در این شماره می خوانید:

- * در سوگ هنرمند متعهد و آزادیخواه، منصور قدرخواه.....ص ۲
- * با اندوه فراوان برای فقدان مادر ملوک.....ص ۲
- * دلنوشته خانم شعله پاکروان، مادر زنده یاد ریحانه جباری به مناسبت شب یلدا.....ص ۲
- * رقابت باندها در شعبده بازی - مهدی سامع.....ص ۴
- * آفقیهای تازه پس از شکست "نظام" در اسلامی کردن دانشگاه - منصور امان.....ص ۶
- * حراج نیروی کار با ارزان کردن نیروی کار جوانان - زینت میرهاشمی.....ص ۹
- * توافق پاریس بر سر بحران محیط زیست تو خالی ست، به جنبشهای مردمی تکیه کنیم - لیلا جدیدی.....ص ۱۲
- * کربلا، پای پیاده، اربعین - امید برهانی.....ص ۱۶
- * چالشهای معلمان در آذر ماه - فرنگیس بایقره.....ص ۱۸
- * دانشگاه در ماهی که گذشت - کامران عالمی نژاد.....ص ۲۲
- * کارورزان سلامت - امید برهانی.....ص ۲۶
- * برخی از حرکت‌های اعتراضی کارگران و مزدبگیران، آذر ۱۳۹۴ - زینت میرهاشمی.....ص ۳۰
- * زنان در مسیر رهایی - اسد طاهری.....ص ۳۹
- * کوتاه و مفید پیرامون کنفرانس اقلیمی پاریس - برگردان: بابک.....ص ۴۳
- * رویدادهای هنری ماه - لیلا جدیدی.....ص ۴۷
- * "در فلق سرد رنگها" - م. وحیدی (م. صبح).....ص ۵۲
- * فراسوی خبرها.....ص ۵۳
- * شهدای فدایی دی ماه.....ص ۵۶
- * انتشارات تصویری سازمان.....ص ۵۷

«ما بی شمارانیم و برای سرنگونی رژیم استبدادی مذهبی ولایت فقیه متحد و متشکل می شویم»

«مرگ بر دیکتاتوری، مرگ بر خامنه ای، زنده باد آزادی»

در سوگ هنرمند متعهد و آزادیخواه، منصور قدرخواه

با تأثر بسیار هنرمند متعهد و آزادیخواه، آقای منصور قدرخواه در روز دوشنبه ۹ آذر در اثر ایست قلبی در محل کار خود در آمریکا درگذشت. منصور قدرخواه یک کارگردان سینما بود که با تمام توان علیه استبداد مذهبی حاکم بر ایران مبارزه می کرد. او یک آزادیخواه چپ و عدالت خواه بود که همواره از جنبش مقاومت ایران پشتیبانی می کرد و در دو دهه قبل سرشار از شور مبارزاتی به شورای ملی مقاومت ایران پیوست.

از جانب خود و رفقایم در سازمان چریکهای فدایی خلق ایران، درگذشت این هنرمند مبارز و آزادیخواه را به خانواده زنده یاد منصور قدرخواه، به اعضای شورای ملی مقاومت ایران و به جامعه هنرمندان متعهد و ترقیخواه تسلیت می گویم.

مهدی سامع

سه شنبه ۱۰ آذر ۱۳۹۴ - اول دسامبر ۲۰۱۵

با اندوه فراوان برای فقدان مادر ملوک

در سوگ مادری مقاوم (مادر ملوک) که فرزند قهرمان او، فدایی خلق رفیق اکبر موید در ۲۲ اسفند ۱۳۵۰ اعدام شد.

فقدان زنده یاد خانم ملوک موید را به خانواده او، به خانواده شهدا و زندانیان سیاسی و به همه آزادیخواهان تسلیت می گویم. مقاومت و پایداری مادران شهدا و زندانیان سیاسی همیشه ماندگار خواهد ماند.

مهدی سامع

جمعه ۲۰ آذر ۱۳۹۴ - ۱۱ دسامبر ۲۰۱۵

دنبوشته خانم شعله پاکروان

مادر زنده یاد ریحانه جباری به مناسبت شب یلدا

آخرین روز پاییز، طولانی ترین و تاریکترین شب سال برای ما ایرانیان با دیگر شبها تفاوت دارد. جشنی خانوادگی برپا می کنیم که در کنار یکدیگر بشینیم و با هم لحظه ها را با شادی بگذرانیم. این جشن نه برای شبی طولانی، بلکه برای پیروزی نور بر تاریکی است. فردا روزی است که خورشید بر سیاهی شب پیروز خواهد شد.

اما در چنین شبهایی که کنار هم می نشینیم و گپ می زنیم. یادمان باشد که زیر پوست تیره ی شب، کسانی گرسنه اند. کسانی برهنه اند و در سرما زیر سقف آسمانند. کسانی غمگینند و احساس بی کسی مفرط دارند. کسانی از عزیزان شان دور افتاده اند. کسانی زندانی اند. کسانی زیر حکم اعدامند. کسانی زیر ضربه های لگد و شلاقند. کسانی سیاه پوشند برای عزیزی زیر خاک. به یادشان باشیم. با قلم یا قدم.

درین روزگار سخت و تلخ، با هزاران نفر زیر تیغ، با لشکر اعدامیان، نمی‌توان سخن از شادی حقیقی گفت. در جمع خانوادگی مان، در کنار شادمانی و دیدار عزیزان مان، بگوییم که نمی‌خواهیم شکنجه و اعدام معرف سرزمین مان باشد. نمی‌خواهیم هر روز در خبرها بخوانیم که چند نفر اعدام شدند. نمی‌خواهیم انسانیت ملی مان به یغما رود. نمی‌خواهیم شاهد انتشار خشونت در رگهای جامعه مان باشیم. آرزوی ایران بدون اعدام قابل تحقق است اگر آحاد مردم به لزوم آن پی ببرند. اصرار و تأکید بر این آرزو می‌تواند جان جوانان بسیاری را نجات دهد. تصمیم بعضی از مسئولان مبنی بر بررسی

قوانین و تغییر آن در جهت لغو صدور حکم اعدام برای بعضی از جرایم از جمله مواد مخدر نوید بخش کند شدن حرکت ماشین اعدام است. هر چند در سوی دیگر توجه بیشتر خانواده ها و نهادهای نظارتی برای مراقبت از فرزندان مان ضرورت بیشتری خواهد داشت. مبادا جوانان عزیزمان در دام اعتیاد بیفتند.

دومین یلدای بی ریحان هم گذشت. سخت بود. ولی من نیز سرسخت تر شده ام. دیگر از اشک خبری نبود. غم بود اما گریه نبود. ...ریحانی که نیست اما هنوز آرتیه های انسانی اش باقی است. دخترانی که یکی یکی سراغم می آیند و برایم

می گویند از روش و رفتار ریحان. از نوزده سالگی تا بیست و هفت سالگی اش. این دیدارها مرا بیش از پیش بر ادامه و انجام خواسته هایم مصمم می‌کند. خواسته هایی که گاه چنان سنگین و جانفرساست که نفسم را تنگ می‌کند. شما بگویید برای دختری که از بهزیستی رانده می‌شود به بهانه هجده سالگی و به دلیل بی پناهی با جرم خود خواسته راهی زندان می‌شود و به قاضی التماس می‌کند که بالاترین مجازات حبس را برایش در نظر گیرد تا زمان بیشتری سقفی روی سرش داشته باشد چه باید کرد؟ برای زنی که با چند فرزند تنها مانده و نان آورش در زندان می‌پوسد چه باید کرد؟ برای سه نوجوان که پدر و مادرشان در زندانند چه باید کرد؟ برای مادری که فرزندش را جهت اجرای اعدام به انفرادی برده اند چه باید کرد؟ برای قوانین نارسا و کهنه ای که دیگر کارایی خود را در جهت مثبت و انسان ساز از دست داده اند چه باید کرد؟

برای بهبود و بهسازی محیط انسانی اطراف مان چه باید بکنیم؟ آن قدر تباهی و سیاهی بر آسمان دل‌های مان سایه افکنده که دست و پای مان به لرزه درآمده. هیچ کس جز تک تک شهروندان نمی‌تواند این غبار غم را از قلب ملت بروبند. دستهای مان یکدیگر را می‌جوید، برای تشکیل زنجیره یی انسانی که حصار می‌شود برای محافظت از فرزندان این سرزمین.

آدرسهای سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

در شبکه جهانی اینترنت

نشریه نبرد خلق، اخبار و فراسوی خبر، رادیو پیشگام، تحلیل مسائل روز، دیدگاهها و رویدادهای روز ایران و جهان

www.iran-nabard.com

www.jonge-khabar.com

www.radiopishgam.com

www.fadaian.org

رقابت باندها در شعبه بازی

مهدی سامع

قرار است در روز ۷ اسفند امسال برای دهمین دوره مجلس ارتجاع و پنجمین دوره مجلس خبرگان خامنه‌ای، نمایشی با نام «انتخابات» روی صحنه آورده شود. انتخابات نامیدن این نمایش که بارها در رژیم جمهوری اسلامی تکرار شده، تا جایی با محتوای آن تطابق پیدا می‌کند که باندهای درونی رژیم برای تقسیم قدرت و به دنبال آن بهره‌مند شدن از چپاول جامعه و کشور با هم رقابت می‌کنند. این امر البته بستگی به این دارد که ولی فقیه رقابت خودیها را با مهندسی ویژه دور زده و برای به کرسی نشاندن عمّله و آکره خاص خود اختیار اطلاق تجمیع آرا را با چماق بسیج به مجتبی و طایب واگذار نکند و در ضمن به شورای نگهبان برای قلع و قمع کاندیداها دستور ویژه ندهد. در چنین حالتی رقابت بین خودیها جریان پیدا می‌کند و تجربه نشان داده که در دوران ولایت مطلقه خامنه‌ای، خروجی چنین رقابتی به سود او نبوده و خامنه‌ای با ابزارهای دیگر که به طور قانونی و فراقانونی در اختیار دارد این خُسران را به میزانی که می‌توانست جبران کرده است. چنین بود که سید محمد خاتمی به تدارکچی نظام تبدیل شد و مجلس تحت کنترل اصلاح طلبان حکومتی حتی نتوانست یک لایحه نیم بند در مورد رسانه‌ها را در دستور کار قرار دهد و با حکم حکومتی که آشیخ مهدی کروبی در مقام رییس مجلس آن را اعلام کرد، به بایگانی سپرده شد.

جنبه مشترک در شرایط رقابتی و یا غیر رقابتی و مهندسی شده، حماسه نامیدن شعبه بازی است که همه امکانات تبلیغاتی حکومت در خدمت پُخت و پَز حماسه قرار می‌گیرند و برای آرایشگری شعبه بازی به ویژه در شرایط رقابتی، انبوهی نظر و تحلیل پیرامون «اصلاح» امور و «ارجحیت» صندوق رای به بازار مکاره‌ای که نهادهای امنیتی بر آن نظارت می‌کنند به معرض فروش گذاشته می‌شود. منصفانه نیست اگر نقش برخی افراد و جریانهایی که به نام اپوزیسیون خود را معرفی می‌کنند را در این ماجرا نادیده گرفت. این نقش گرچه بسیار کثیف است اما با کمک مدیای مماشات سوپر دولوکس نمایش داده می‌شود تا چهره حکومت دروغ با آمار میلیونی که هیچ نهاد مستقل بر آن نظارت نداشته قابل قبول معرفی شود. این یکی از تراژدیهای دوران ماست که بسیاری از رسانه‌های جهان، آمار انتخابات حکومتی که بر مبنای دروغ و دَغَل بنیان نهاده شده را در توصیف این رویداد به عنوان واقعیت منتشر می‌کنند.

استبداد مذهبی حاکم بر کشور ما به ارقام میلیونی نیاز دارد تا حقوق میلیونها زن و مرد ایرانی را پایمال کند. نقش مردم در این شعبه بازی به این خلاصه می‌شود که گوش شنوا داشته باشند تا وقتی با صدای بلند و با ارقام میلیونی به آنان اعلام می‌شود که هیچ حقوقی ندارند و آش‌کشک خاله، به حساب آنان پُخته شده و چه بخورند یا نخورند باید هزینه آن را بپردازند، سکوت کنند و اگر مردم فرصت یابند تا به بی حقوقی نه در رسانه‌ها که در کف خیابان با فریاد مرگ بر دیکتاتور اعتراض کنند، به حساب آنان در کهریزک و یا به وسیله باندهای سیاه که پاسدار همدانی قبل از کشته شدن در سوریه، استفاده از آنان را از افتخارات خود اعلام کرده بود، رسیده خواهد شد. این اقدام برای این است تا همه «فتنه» کنندگان بدانند که پایه‌های تخت سلطنت مقام معظم بر خون استوار است و جناب احمد جنتی، دبیر شورای نگهبان امر فرموده اند که؛ کرسیهای مجلس «حق بچه‌های حزب‌اللهی، انقلابی و مؤمن» است و تشخیص این موضوع و البته تشخیص «اعتقاد قلبی» کاندیداها هم به عهده خود ایشان و شرکا در شورای نگهبان است.

این است همه‌ی حقیقت آن شعبه بازی که تحت نام انتخابات در ولایت خامنه‌ای به صحنه آورده می‌شود. خودیها هم باید بدانند که خامنه‌ای و گماشتگان ریز و درشت او ذره‌ای همسویی با فتنه را نه فقط فراموش نمی‌کنند، بلکه تا جایی که در توان داشته باشند و تیغ‌شان ببرد آنان را منکوب می‌کنند. از محمد رضا باهنر در مقام دبیرکل جامعه اسلامی مهندسین و دبیرکل جبهه پیروان خط امام و رهبری بشنوید که گفت: «هر کس قصد ورود به انتخابات دارد باید تکلیف اش را با فتنه ۸۸ مشخص کند... فتنه یک فاجعه عظیم بود و از این رو کسانی که کاندیدا می‌شوند باید موضع خود را با فتنه مشخص کنند.» (روزنامه رسالت، ۱۰ آذر ۱۳۹۴)

اما این تنها «فتنه عظیم» نیست که کابوس خامنه ای است. ولی فقیه که از پوسیدگی ولایت اش و واماندگی بخش یزرگی از کارگزاران اش به خوبی مطلع است، از «نفوذ» نیز به هراس افتاده است. فتنه و نفوذ به جان ولی فقیه افتاده و پس از نوشیدن جام زهر «برجام» فتنه «بالقوه» و نفوذ «بالفعل» ولایت مطلقه خامنه ای را با چالشهای جدی روبرو کرده است. کاظم صدیقی، امام جمعه موقت تهران، در نماز جمعه روز ۲۰ آذر گفت: «مجلس خبرگان نباید محل فتنه و فتنه‌گر باشد». اشاره کاظم صدیقی فقط می تواند به اعلام کاندیداتوری اکبر هاشمی رفسنجانی، حسن خمینی و محمد موسوی بجنوردی برای مجلس خبرگان باشد.

برای خامنه ای افتخاری بالاتر از این نیست که از چهار رییس دولت دوران ولایت اش، یکی ممنوع التصویر و ممنوع السفر است، دیگری از اصحاب فتنه است و سومی که در نقش گماشته انجام وظیفه می کرد یاغی شد و چهارمی که حسن روحانی باشد زیر تیغ دلواپسان بندبازی می کند.

آن چه در بالا آمد توصیف پدیده موسوم به انتخابات در ولایت خامنه ای بود. اما سوال اصلی روی تابلوی چشم اندازه‌ها قرار دارد. خروجی شعبده بازی روز ۷ اسفند چه خواهد بود؟

در حالی که ولی فقیه به اجبار به حسن روحانی تن داده، در حالی که بازهم به اجبار و تحت فشار تحریمها و مخالفت عمومی با پروژه ضد مردمی هسته ای به برجام تن داده و در حالی که سیاست یک دست کردن حاکمیت و تثبیت اقتدار ولی فقیه درهم شکسته شده، نتیجه نمایش انتخاباتی روز ۷ اسفند نمی تواند آن گونه که خامنه ای انتظار دارد باشد. به نظر می رسد که جبهه طرفداران مشروط کردن ولایت فقیه (با نام رمز شورایی شدن ولی فقیه) همراه با کسانی که از آنان تحت عنوان «اصولگرایان میانه‌رو» نام برده می شود، دست بالا را داشته باشند، مگر آن که امدادهای غیبی همچون رویدادهای سال ۲۰۰۳ به کمک خامنه ای آمده و دوران احمدی نژادی شدن جهان تکرار شود. در این صورت میدان در اختیار امثال روح الله حسینیان قرار می گیرد تا حرفی که به علی اکبر صالحی زد را در مورد بسیاری عملی کند. او گفت: «اگر من به قدرت برسم تو را در راکتور اراک دفن می کنم و رویت سیمان می ریزم».

در هر کدام از این دو حالت، نصیب اکثریت مردم ایران چیزی جز بی حقوقی، فقر و فلاکت نیست و هم از این رو باید این شعبده بازی را به طور کامل و فعال تحریم کرد.

اُفقهای تازه پس از شکست "نظام" در اسلامی کردن دانشگاه

منصور امان

یخ رُکود در فعالیتها و تحرُّک جنبش دانشجویی در حال شکستن است. حرکت‌های اعتراضی دانشجویان در دانشگاه‌های گوناگون کشور به طور فزاینده افزایش گرفته است و دانشجویان با گام‌های آهسته برای بیان مطالبات خود به سمت تریبون گام برمی دارند.

اعتراض‌های صنفی ماه‌های اخیر در بسیاری از دانشگاه‌های کشور نشان می دهد که جنبش دانشجویی با طرح خواسته های صنفی و آرایش و مرزبندی پُشت آنها، به تدریج خود را از زیر سایه سنگین دستگاه سرکوبی حکومت بیرون می کشد. اهمیت این تحول، به ویژه با نگاه به حجم بی سابقه ای از فشار و سرکوب که دانشگاه در ده سال گذشته با آن روبرو بوده، روشن تر می شود.

در راستای یکدست سازی

دور دوم پروژه سرکوب دانشگاه در سال ۸۴ و با بر کرسی ریاست جمهوری نشانده شدن گماشته آیت الله خامنه ای، آقای محمود احمدی نژاد، آغاز شد. رژیم جمهوری اسلامی که در اولین تجربه خود در سرکوب دانشگاه در سال ۵۹ زیر نام "انقلاب فرهنگی" شکست سختی خورده بود، اکنون زمان را برای برداشتن خیز دیگری در این جهت مناسب می دید. نیروهای نظامی و امنیتی رژیم به طور غریبان سکن قدرت را در دست داشتند و از سوی دیگر، باندهای رقیب نیز از صحنه حذف شده بودند. خاموش نگه داشتن دانشگاه و خفه کردن صدای آن، یک گام حیاتی در راستای پروژه یکدست سازی قدرت و بیمه کردن حکومت بی رقیب به حساب می آمد.

به طور طبیعی این ماموریت به دولت نظامی - امنیتی احمدی نژاد سپرده شد. در این رابطه، وزیر علوم کابینه نظامی - امنیتی، مُحمد مهدی زاهدی، از برنامه ریزی ۵ ساله در این جهت خبر داد و فاش ساخت که ماشین سرکوب این بار زیر تابلوی "اسلامی کردن دانشگاه" حرکت می کند. بخش‌های مهم پروژه دولت، از تصفیه فعالان دانشجویی و استادان سکولار، لیبرال یا مارکسیست تا تمرکز و استقرار بیشتر مراکز جاسوسی و سرکوبی در مُحیط دانشگاه و در هیات‌های علمی آن را در بر می گرفت. اصطلاح "دانشجوی ستاره دار" محصول این دوره است که تصفیه و حذف مخالفان و منتقدان از دانشگاه را به شیوه فاشیستی رُتبه بندی و نشان گذاری به پیش می برد.

با این حال، تلاش حکومت بر اثر مقاومت بی وقفه دانشجویان و همچنین جو عمومی جامعه که در برابر فشارهای تازه واکنش نشان می داد، به سرانجام نرسید و کانونهای مقاومت در دانشگاه به مدد هزینه ای که دانشجویان و اساتید می پرداختند، پابرجا و رزمنده باقی ماند.

با شروع خیزش‌های ۸۸، حکومت بار دیگر مُتوجه دانشگاه که نقش برجسته ای در آنها ایفا می کرد، گردید و فشار بر آن را افزایش داد. خامنه ای زخم خورده از دانشگاه و دانشجویان، کمر به انتقام از آنها بست. بسیاری از کوشندگان دانشجویی و اساتید دستگیر و به محاکمه کشیده شدند، با توسل به وحشت پراکنی و پیگرد، به فعالیت تشکلهای علنی پایان داده شد، نشریات دانشجویی ممنوع شدند و کمپهای دانشجویی یا تعطیل شده و یا زیر نظارت مستقیم ارگانهای سرکوبی قرار گرفتند. رژیم، دانشگاه را تحت یک حکومت نظامی اعلام نشده قرار می داد.

اسلامی کردن دانشگاه

به مُوازات سرکوب بی واسطه و خشن، حاکمیت به اقدامات خود برای مُتلاشی کردن نهاد ایستادگی و مُبارزه در دانشگاه از درون تمرکز بیشتری داد. سه ماه بعد از آغاز خیزشها، در شهریور ۸۸، خامنه ای بار دیگر پرونده ناکام اسلامی کردن دانشگاه را در دست گرفت و این بار علوم انسانی را بهانه کرد تا فرمان پراکنده کردن دو میلیون دانشجو که در رشته های مربوط به علوم انسانی تحصیل می کردند را صادر کند. او گفت: "بسیاری از مباحث علوم انسانی، مُبتنی بر فلسفه هایی

هستند که مبنایش مادگیری است. خوب، این علوم انسانی را به جوان خودمان تعلیم بدهیم، در واقع شکاکیت و تردید و بی اعتقادی به مبانی الهی و اسلامی و ارزشهای خودمان را در قالبهای درسی به جوانها منتقل کنیم، این چیز خیلی مطلوبی نیست. این از جمله چیزهایی است که بایستی مورد توجه قرار بگیرد، هم در مجموعه های دولتی مثل وزارت علوم، هم در شورای عالی انقلاب فرهنگی، هم در هر مرکز تصمیم گیری که در اینجا وجود دارد؛ اعم از خود دانشگاهها و بیرون دانشگاهها."

یک دهه پیش از این، آقای خامنه ای یورش ناکام دیگری علیه دانشگاه را سازمان داده بود که از حیث سطح گزافه گویی و سقف آرزوهای خیالی از طرح کنونی وی چیزی کم نداشت. او فرمان "اصلاح و بهینه کردن مبانی، اهداف و کارکردهای دانشگاههای کشور" را صادر می کرد و به این منظور "ستاد اسلامی شدن دانشگاه" را تشکیل می داد تا در سال ۱۳۷۶ با نخستین جمع بندی از حاصل کار، آثار خیز کوتاه خود را با تغییر تعریف سازمانی اش از "ستاد" (ضربتی - جنگی) به "شورا" (تدریجی - سیاسی) پاک کند. خیزش ۱۸ تیر ۷۸، بر بیهودگی و شکست این سیاست مَهر گذاشت. اینک آقای خامنه ای ده سال بعد در همان نقطه آغازین بود و این بار با حمله به علوم انسانی، نقشه راه هُجوم به دانشگاه و خنثی کردن آن را ترسیم می کرد. با این حال، دسیسه چینی وی با وجود خیزشهای توده ای هنوز نمی توانست عملیاتی شود و "نظام"، تضاد بنیادی خود با دانشگاه را همچنان توسط اراذل و اوباش رسمی و غیر رسمی حل و فصل می کرد. با سرکوب خونین اعتراضها، زمان برای انتقال موج قهر دولتی به مراکز علمی نیز فرا رسید که - همانگونه که گفته شد - در پوشش "اسلامی کردن دانشگاه" پا به جلو می گذاشت. حکومت در این نقطه، هُجومی همزمان از دو زاویه را سازمان داده بود: نخست تغییر مناسبات و چارچوبهای سازمانی دانشگاه و سپس، دگرگون سازی درونمایه ای آن.

دستکاری آزادی دو وجهی

در بخش نخست، مهمترین گام را تفکیک جنسیتی در دانشگاهها تشکیل می دهد که با جداسازی جنسیتی در دانشگاههای موجود آغاز و به ایجاد دانشگاهها و موسسات تک جنسیتی فراز می یابد.

چنین می نماید، در حالی که زنان و مردانه کردن مراکز علمی کنونی چه از نظر اجتماعی و چه به لحاظ مالی برای حکومت پُر هزینه است، تمرکز اصلی بر ایجاد سیستم موازی و جا انداختن تدریجی آن باشد. الگوی "نظام" در این رابطه، مراکز تک جنسیتی همچون دانشگاه الزهرا، حضرت معصومه، امام صادق و امام حسین است که برای کادر سازی از نیروهای خود راه اندازی کرده است.

آمار منابع رسمی، جهتگیری کلان حکومت به این سو را تایید می کند. برای مثال، وزارت علوم اطلاع داده است که در یک بازه زمانی هشت ساله (۱۳۸۴ تا ۱۳۹۲)، شمار دانشگاه های شبه دولتی و غیرانتفاعی رُشدی هفت برابری داشته و از ۵۰ واحد به ۳۵۴ رسیده است. همزمان، تعداد مراکز کارآموزی برای فارغ التحصیلان دانشگاهها که از آنها به عنوان "دانشگاه علمی کاربردی" یاد می شود، با تورمی بیش از هشت برابر، از ۹۰ واحد به ۷۴۰ واحد رسانده شده است.

این مراکز به گونه عمده با هدف برآورده کردن آرزوی حکومت مبنی بر در مُشت داشتن ساختار آموزش عالی شکل گرفته و نقش آزمایشگاه آن برای فُرم دادن و تولید دانشجویان و دانش آموختگان "خودی" را ایفا می کند. حکومت به منظور پیش بردن این پروژه، گشاده دستی نمایانی برای چرب کردن سبیل مووسسان و گردانندگان دانشگاههای شبه دولتی و غیرانتفاعی نشان می دهد. براساس یک رقم فاش شده توسط وزارت علوم، تنها در سال ۹۱، هفت هزار میلیارد تومان رانت دولتی به کیسه آنها ریخته شده و این مبلغ کلان فقط هزینه ای است که به گونه رسمی صرف گردیده و پیداست که مجموع آن را تشکیل نمی دهد.

لازم به یادآوری نیست که اجازه تاسیس این دُکانها به گونه انحصاری در اختیار اعضای حکومت یا نزدیکترین افراد به آن است. بخشی از اینان اعضای خانواده پایوران ارشد هستند، مانند آقایان ناصر باهنر، حمیدرضا ناطق نوری یا فاضل لاریجانی. برخی دیگر را مقامهای پیشین تشکیل می دهند، همچون آقایان موسوی لاری و خرازی، وزیران کشور و خارجه کابینه حُجت الاسلام خاتمی و یا آقایان محمد مهدی زاهدی و مُرتضی حاجی، وزیران علوم و آموزش و پرورش کابینه

نظامی - امنیتی. مسوولان فعلی، شماری دیگر از کاسبان "دانشگاه اسلامی" هستند که در میان آنها می توان به آقایان قالیباف، شهردار تهران، محبوب، دبیرکل "خانه کارگر" و هاشمی شاهرودی، رییس هیات حل اختلاف، اشاره کرد. میزان موفقیت این طرح و آینده ای که در انتظار آن است را به خوبی می توان از آمار و گزارشهای منابع حکومتی پیرامون کسادی کار این مراکز و فاصله گرفتن جوانان از آنها برگرفت. براین اساس، بیش از هفتاد درصد ظرفیت مراکز مزبور خالی مانده است و آنها به طور پیوسته با مشکل کمبود دانشجو دست و پنجه نرم می کنند.

بی گمان یک علت دوره افتادن آقای خامنه ای برای حذف علوم انسانی، می تواند سرخوردگی از نتایج دانشگاه سازی زیر "خیمه نظام" و ناکامی در تجزیه دانشگاه باشد. رُسواییهای مانند پخش بورس بین عوامل بی صلاحیت حکومتی و نشانیدن امربران کم سواد و دانش گریز بر کُرسیهای علمی دانشگاهها، محصول آشکار این درماندگی است.

آنگونه که "نظام" از دانشجو تا استاد در تولید عوامل انسانی "دانشگاه اسلامی" ناتوان بوده است، به همان شکل نیز قادر به اختراع "علوم انسانی اسلامی" نشده است. از این رو سیاست غالب آن را حذف واحدهای درسی یا رشته های تحصیلی علوم انسانی یا علوم اجتماعی به بطور کلی تشکیل داده است. دولت روحانی نیز این "تدبیر" را پیش می برد. در شهریور ماه سال جاری وزیر علوم وی از بررسی ۶۰۰ سرفصل درسی خبر داد و تاکید کرد که حذف یا بازنگری "برخی رشته های دانشگاهی" در دستور کار است.

در همین حال، ناتوانی حکومت در جایگزینی واحدهای درسی یا رشته های تحصیلی در پهنه های یاد شده، موجب تردید بخشهایی از آن نسبت به پیامدهای عملی و کاربُردی این قلع و قمع بر ساز و کارهای مربوط گردیده است. این دسته به جای حذف علوم انسانی و اجتماعی، بی خطر کردن و مهندسی آن را پیشنهاد می کنند؛ ایده ای که اگر از کوشش برای اختراع علم با مبنای دینی دُشوارتر نباشد، از آن ساده تر هم نیست و در بهترین حالت به سرهم بندی یک مجموعه ناهمگون و ساختگی راه می برد که دُنیا و آخرت را یکجا بر سر مُبتکرانش خراب خواهد کرد.

برآمد

روی موج شکست حکومت در حذف دانشجو و دانشگاه "غیرخودی"، جنبش دانشجویی به تحرک درخواهد آمد و از یک دوره سرکوب خشن، به دوران پایان آن گام می گذارد. این در حالی است که رژیم ولایت فقیه پس از سرکشیدن "جام زهر" هسته ای، نیاز مُبرمی به کنترل کانونهای اعتراض و خاموش نگه داشتن آنها دارد. تضادی که از برخورد منافع در این دو راهی شکل گرفته، یکی از میدانهای اصلی رویارویی دموکراسی و استبداد دینی در خلال سالهای آتی خواهد بود.

حراج نیروی کار با ارزان کردن نیروی کار جوانان

زینت میرهاشمی

متن پیشنهادی لایحه برنامه ششم توسعه از طرف سازمان مدیریت و برنامه ریزی دولت روحانی موجی از اعتراض در میان فعالان کارگری برانگیخت. این طرح قرار است ابتدا در دولت تصویب و به عنوان لایحه به مجلس رژیم ارائه و در نهایت به قانون مصوب مجلس تبدیل شود.

روحانی در روز چهارشنبه ۱۸ آذر، در گفتگو با خبرگزاری حکومتی مهر، برنامه ششم توسعه را در چارچوب اقتصاد مقاومتی اعلام کرد. محتوای طرح پیشنهادی شامل دو نوع راهکار است. بخشهایی از آن، حرفهای کلی که در سطح شعارهای عوامفریبانه است و در تضاد با تبصره های آن قرار دارد. بخش دیگری که شامل راه حل برای برون رفت از بحران اقتصادی است که باید اجرا شود.

به عنوان مثال در این متن، بندی با نام «تشکیل ستاد عالی توانمند سازی فقرا» وجود دارد. در این قسمت سیاستهایی برای بهبود کیفیت زندگی مردم مطرح شده که با بسته اقتصادی دولت روحانی مبنی بر بالابردن توان خرید مردم با تزریق پول از طریق وام، کاملاً در تضاد قرار دارد. برآمد سیاست تزریق پول و دادن وام به کسانی که دارای شرایط خاص بودند، در جهت به فروش رساندن خودروهای با کیفیت پایین و انبار شده دو شرکت ایران خودرو و سایپا است. این شرکتها متعلق به سپاه پاسداران و موسسات دولتی و شبه خصوصی است. از سویی دیگر شرایط دادن وام خرید ماشین نه شامل فقرا می شود و نه شامل افراد کم درآمد و یا مزدبگیرانی که حقوق حداقل دریافت می کنند می شود. اکنون و پس از بسته اقتصادی روحانی، در طرح پیشنهادی بر «توانمند سازی و خوداتکایی اقشار گروههای محروم... تاکید بر ارتقاء درآمد و نقش طبقات کم درآمد و متوسط...» قلم ساییده شده و البته هیچ راه حل عملی برای کاهش شکاف طبقاتی، برای مثال واقعی شدن دستمزد که راهی برای کم شدن شکاف طبقاتی است، ارائه نمی شود.

بر عکس در طرح برنامه ششم توسعه، تبصره ای در مورد کاهش دستمزد گنجانده شده که در صورت تصویب و اجرایی شدن آن، یورش بی سابقه به موقعیت نیروی کار و به عقب راندن حقوق و شرایط کار است. تبصره ۳۳ طرح برنامه به اصطلاح توسعه، خارج کردن بخشی از نیروی کار از لحاظ سنی از شمول قانون کار است. تا کنون در دو مرحله کارگاهها و واحدهای تولیدی زیر ۵ و بعد زیر ۱۰ تن نیروی کار از دایره قانون کار خارج شده اند. این بار قرار است پرداخت مزد نه بر اساس کار انجام شده، بلکه بر اساس سن پرداخت شود. بر اساس این تبصره گروههای سنی زیر ۲۹ سال از حداقل دستمزد تعیین شده از طرف شورای عالی کار برخوردار نخواهند شد و از قانون حداقل دستمزد خارج خواهند شد. مزد پیشنهادی بر اساس این تبصره ۷۵ درصد حداقل مزد تعیین شده در شورای عالی کار خواهد بود. می توان تصور کرد با جوان بودن نیروی کار و تمایل صاحبان کار بر استخدام نیروی کار ارزان و دست باز داشتن در بستن قراردادهای کوتاه مدت، چه میزان بر بیکاری و رواج قراردادهای موقت کار و ناامنی شغل افزوده خواهد شد.

پایوران رژیم در توجیه این تبصره آن را به منظور «ترغیب کارفرمایان و کارآفرینان بخش خصوصی به جذب نیروی کار بیکار جوانان» اعلام کرده اند. در اقتصاد شبه دولتی و به قول بعضیها خصولتی، می توان تصور کرد چه سود عظیمی با قراردادهای موقت و نیروی کار ارزان نصیب کارفرمایان می شود.

در حقیقت این تبصره بار دیگرماهیت اقتصاد مقاومتی ولی فقیه مبنی بر افزایش فقر و شکاف طبقاتی را به تصویر می کشاند.

قانونی کردن سرکوب کارگران

روز دوشنبه ۲ آذر، بخشنامه ای از طرف دادگستری رژیم در استان خوزستان اعلام شد. بر اساس این ابلاغیه ضد کارگری حرکتیهای اعتراضی کارگران در این منطقه غیر قانونی بودن اعلام شد. رییس حوزه قضایی دادگاه عمومی رژیم در این

استان، کارگران را تهدید نمود و اعلام کرد که: «از این تاریخ با هر گونه تجمع غیر قانونی و اخلال در نظم شرکتها، برخورد خواهد شد.»

FROM :
 شماره: ۹۴۸۰۱۹
 تاریخ: ۱۹
 پرست:

FAX NO. :
 بسمه تعالی

Nov. 12 2009 09:44AM P2

به کلیه پیمانکارها و کارگران شاغل در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی بندرامام خمینی(ره) با توجه به تجمعی غیرقانونی بعضی از کارگران و کارمندان در بعضی از شرکتهای پتروشیمی لازم است جهت توجیه و جلوگیری از وقوع جرم موارد ذیل رعایت شود در غیر اینصورت وفق مقررات با مخاطبان برخورد قضایی خواهد شد.

۱- حقوق و مزایای کارگر و رابطه کارگر و کارفرما طبق قانون مدون بنام قانون کار مشخص شده است و طبق قانون فوق باید مطالبه گردد.

۲- در صورتی که کارگری به حق و حقوق خود اعتراض دارند می توانند به دادگاه مراجعه کرده و دادگاه نیز با اداره کار مکاتبه خواهد نمود و در صورتی که حقوق ایشان طبق قانون پرداخت نمی شود مسئولان مربوط موظف می شوند نسبت به پرداخت حقوق کارگر وفق مقررات اقدام نمایند.

۳- تجمع و اخلال در نظم شرکتهای پتروشیمی خلاف قانون و مقررات است و طبق قانون برخورد قضایی بعمل می آید مجدداً تکرار می شود کارگرانی که به حقوق و مزایای خود اعتراض دارند با ارائه فیش مطالبات آنها پی گیری خواهد شد از این تاریخ با هرگونه تجمع غیرقانونی و اخلال در نظم شرکتها، برخورد خواهد شد.

رئیس حوزه قضایی بندرامام خمینی(ره)

نشانی: چاده بندر امام - سرپنجر - ترسیده به فلکه فانوس تلفن: ۰۲۱-۲۲۲۰۰۸۰ فکس: ۰۲۱-۲۲۲۲۱۱۵

هدف این بخشنامه خاموش کردن صدای اعتراض کارگران به نفع پیمانکاران و صاحبان سرمایه است که در این منطقه اقتصادی عموماً از زیر مجموعه های سپاه پاسداران هستند.

در چند سال گذشته اعتراض کارگران پتروشیمی چه از نظر کیفی و چه از جنبه کمی، از جمله حرکتیهای مهم اعتراضی کارگری بوده که همواره تداوم داشته است. یکی از موارد اعتراض کارگران، نقش شرکتیهای پیمانکار واسطه ای برای عقد قرارداد کاری با کارگران پتروشیمی است. کارگران پتروشیمی خواهان حذف شرکتیهای پیمانکاری و قراردادهای موقت کاری هستند.

در حالی که جمهوری اسلامی عضو سازمان جهانی کار است و باید به مقوله نامه های آن متعهد باشد، اولیه ترین حقوق کارگران که برخورداری از حق تشکل مستقل، اعتصاب و اعتراض است زیر پا گذاشته می شود. شمار فعالان کارگری که در دفاع از حقوق صنفی خود به آزار، شکنجه و زندان محکوم شده اند، نشان دهنده ابعاد گسترده نقض حقوق کارگران از طرف رژیم ایران است. بر همین

مبنا باید اسم جمهوری اسلامی در لیست سیاه ناقضان حقوق کاروزان در سازمان جهانی کار قرار گیرد. بخشنامه مورد بحث، ضد مقوله نامه های سازمان جهانی کار و در جهت تهدید کارگران به حبس، زندان و شکنجه و از دست دادن کار است.

چه حداقل دستمزدی در انتظار است

با نزدیک شدن به روزهای پایان سال، گروههای کاری تعیین حداقل دستمزد جلسه های خود را آغاز کرده و بدون حضور نمایندگان واقعی کارگران، تباری می کنند که چه میزان مزدی تعیین کنند تا وزن مال و منال سرمایه داران بیشتر افزایش یابد.

روند کار در کمیته ها قبل از تصمیم نهایی شورای عالی کار، شبیه نمایشی است که شرکت کنندگان آن مانند هنرپیشه ها تلاش می کنند در بازیگری هرچه بیشتر در شخصیت نمایشی خود غرق شوند و در پایان نمایش مجبورند آرایش و لباس خود را تغییر داده و به اصل خود باز گردند. این نمایندگان زرد کارگری از آغاز نمایش رقمهای بالایی را به روی میز می برند و حسابی بازار گرمی می کنند اما در پایان در برابر تصمیم شورای عالی کار تسلیم می شوند و مصالح نظام را یادآوری می کنند.

طی همه سالهای دوران سپاه جمهوری اسلامی، هیچگاه افزایش مزد پایه که مبنایی برای فروش نیروی کار است، متناسب با نرخ تورم نبوده و بر همین منظر فاصله طبقاتی، میزان فقر و آسیبهای ناشی از آن همچنان رو به گسترش است و هیچ بهبودی در وضعیت معاشی دیده نمی شود. فاصله زندگی نیروی کار در ایران با استانداردهای زندگی نیروی کار در جهان

هر چه بیشتر می شود. آن طور که از برنامه ششم توسعه دولت روحانی تا کنون رونمایی شده هیچ گونه چشم اندازی به سمت توسعه پایدار اقتصاد، رونق در تولید و بهبود زندگی و معیشت کارگران و زحمتکشان وجود ندارد.

گلوله به جای کار

روز پنجشنبه ۲۶ آذر، یکی از پایوران دولت روحانی در مقام معاونت توسعه روستایی و مناطق محروم در نهاد دولت کلیددار، وعده طرحهایی در زمینه اقتصاد روستایی را داد. وی راه اندازی شرکتهای تعاونی به کمک مردم روستاها را کمک به رونق اقتصادی روستا بیان کرد. وعده های فریبنده و پوشالی این پایور دولت روحانی در حالی مطرح می شود که ماموران سرکوبگر رژیم مطالبه بر حق و ابتدایی جوانان مناطق روستایی در بهبهان را با گلوله پاسخ دادند. فرماندار نظامی خوزستان از «مدیریت» نیروی انتظامی و «پراکنده کردن» و در حقیقت سرکوب مسلحانه مردم تظاهرکننده با افتخار یاد کرد.

خبر کوتاه است. روز سه شنبه ۲۴ آذر، ساکنان روستای شهریوی در شهرستان بهبهان به سیاست استخدامی مسئولان پالایشگاه در حال ساخت بهبهان اعتراض کردند. آنها به بیکاری جوانان و عدم استخدام نیروهای بومی در پالایشگاه گاز بیدیلند ۲، اعتراض نموده و برای رساندن صدای خود به گوشهای ناشنوا، جاده بهبهان به اهواز را بستند. بستن جاده برای مدتی از طرف تظاهرکنندگان امری مرسوم و در همه جای دنیا این اتفاق می افتد. در سرکوبی این تظاهرات یک نفر کشته، دو نفر زخمی و تعداد زیادی دستگیر شدند. قسمت مسخره حرفهای پایوران رژیم، ادعای تیراندازی از طرف یک نفر از تظاهرکنندگان است. ادعایی که مرغ پخته را هم به خنده وا می دارد. از سویی دیگر عکسها و گزارشاتی که تاکنون از این رویداد دردناک منتشر شده، دروغگویی ماموران سرکوبگر رژیم را برملا می کند.

استاندار جنایتکار خوزستان هیچ منطقی را بر اعتراض مردم حاکم نمی داند و بی شرمانه مطرح می کند که «یک برداشت غلط است که تصور کنیم امکانات موجود در هر منطقه، مختص به آن منطقه است، این امکانات ابتدا ملی، سپس استانی و در نهایت، منطقه ای است.» فرمول وی ساده و در عین حال مبتذل است. وقتی نظر او در عمل پیاده شود، همه امکانات در خدمت خودپایا قرار می گیرد و برای کسانی که در منطقه ثروت خیز زندگی می کنند، فقر و تنگدستی حاصل می شود.

تیراندازی به طرف مردمی که خواهان کار و تامین معیشت خود از راه شرافتمندانه و با توان بازوی خود هستند، ننگین و محکوم است. رسیدگی به این پرونده و این که چه کسی مسئول قتل است باید در دادگاهی بی طرف بررسی شود. سازمان جهانی کار و نهادهای جهانی مدافع حقوق بشر باید به طور قاطع جمهوری اسلامی را به خاطر کشتن و زخمی کردن جویندگان کار، محکوم کنند.

برای اشتراک نسخه چاپی نبرد خلق با آدرس زیر تماس بگیرید

nabard@iran-nabard.com

توافق پاریس بر سر بحران محیط زیست تو خالی ست به جنبشهای مردمی تکیه کنیم

لیلا جدیدی

ناتوانی نظم سرمایه داری از هرگونه پیشرفت در امر جلوگیری از فاجعه زیست محیطی بیان همان تناقضاتی است که حل بحرانهای دیگری که بشر با آن روبرو است را نیز ناممکن کرده است. بحران جنگ، پناهندگان، فقر و نابرابری همچنان با مانع نظم حاکم بر جهان و انباشت هر چه بیشتر ثروت طبقه ممتاز روبرو است.

روز ۱۲ دسامبر ۲۰۱۵ (۲۱ آذر)، سران ۱۹۵ کشور جهان تحت اقدامات شدید پلیسی و امنیتی که شامل بسیج ۱۲۰ هزار پلیس در سراسر فرانسه و ۲۸۰۰ نیروی نظامی و انتظامی در محل برگزاری بود، مذاکرات "کپ ۲۱" (COP21) در پاریس را به پایان رساندند.

بسیست و یکمین کنفرانس تغییرات آب و هوایی سازمان ملل برای دستیابی به توافقی جهانی جهت کاهش انتشار گازهای گلخانه ای و با هدف محدود کردن افزایش گرمایش جهانی به ۲ درجه تا سال ۲۱۰۰ میلادی برگزار شد.

پس از پایان کنفرانس، سیاستمداران و رسانه ها از آن به عنوان یک پیروزی بین المللی که انسان را در آستانه فاجعه زیست محیطی نجات خواهد داد و این روند را به عقب بر می گرداند، یاد کردند.

روزنامه "نیویورک تایمز" کنفرانس را "یک پیروزی تاریخی"، "گاردین" "نشانه امکان تفاهم"، "اوپاما" "کاهش چشمگیر کربن در آینده" و "جان کری" "یک پیروزی برای کره زمین و نسل آینده، یک تعهد جهانی بی نظیر" توصیف کردند. "فرانسوا اولاند" نیز در پایان کنفرانس، هدف اصلی آن را "صلح" خواند.

از سوی دیگر، فعالان محیط زیست و بسیاری از دانشمندان توافق

پاریس را "بی محتوا" که هیچ ضمانت اجرایی جز قولهای معمولی دولتها ندارد، ارزیابی کردند. این در حالیست که طبق برآوردهای بیش از ۱۸۰ طرح کار ملی برای تغییر آب و هوا، در صورت اجرا نشدن طرحهایی واقعی و سریع، جهان در آینده ای نزدیک شاهد افزایش دمایی تا سه درجه سانتیگراد خواهد بود.

شکست سرمایه داری در آزمون پاریس

در یک جمع بندی از نظرات داده شده از سوی فعالان و دانشمندان که برخی نیز برای این منظور در پاریس حضور داشتند و مذاکرات را لحظه به لحظه پی گرفته اند، به این نتیجه می رسیم که توافق پاریس بیشتر یک موفقیت دیپلماتیک بوده است تا یک دستاورد بزرگ عملی. این توافق نمی تواند تاثیری جدی و موثر در کنترل و متوقف کردن فاجعه گرمایش زمین و بحران محیط زیست داشته باشد. کشورهای امضا کننده به روشنی نشان دادند که متعهد به دستیابی به این هدف نیستند.

پس از همه سخنرانیها و بحثها بین کشورهای توسعه یافته و صنعتی و کشورهای در حال توسعه، اختلافهای آنان نشان داد که اقدام فوری صورت نخواهد گرفت، زیرا این سوال که چه کسی بار آن را باید به دوش بگیرد و چگونه باید به قربانیان

تخریب محیط زیست کمک کرد، پاسخ کاملا روشن و کافی نگرفت. کشورهای توسعه یافته و کشورهای که با سوخت فسیلی ثروتمند شده اند، حاضر نیستند سهم خود را به همان اندازه بپردازند و تلاش کردند تا مسوولیت و جبران آسیبها را به دوش کشورهای در حال توسعه بیندازند.

پیش از برگزاری این نشست، گروه بزرگی که شامل سازمانهای مدنی می شوند به نام "آموزن مردمی از شرایط آب و هوا" تشکیل شد تا بر اساس الزامات علمی و عادلانه، شرطهای موفقیت آمیز شمرده شدن کنفرانس را ارائه دهند. نتیجه این بررسی بر ۴ پایه عنوان شده است:

- اقدام فوری برای کاهش تولید کربن گزهای گلخانه ای
- فراهم آوردن حمایت کافی و مناسب
- ارائه منابع مشخص و کافی برای خدمات عادلانه به جوامع آسیب دیده
- تمرکز واقعی و صادقانه بر بحران و اقدامات موثر و اجباری به جای راه حلهای نادرست و لفظی

اما در واقع توافق پاریس در حل مساله گرمای زمین بر خلاف آنچه که ادعا شده است، "بلند پروازانه" نبود و ۴ شرط بالا آنطور که باید، برآورده نشد. زیرا آنهایی که مسوولیت بیشتری در تخریب محیط زیست دارند، وعده هایی ضعیف برای اقدام در آینده را داده اند.

هیچ اقدامات خاص اجباری برای کشورهای که توافقنامه را تصویب کرده اند وجود ندارد، جز قول تجدید نظر کلی با مضمونی "بلند پروازانه" و پیش گرفتن سیاستهایی "در سمت و سوی دستیابی به هدف این توافق". این بدان معنی است که کشورها به گونه دلبخواهی اقدام خواهند کرد.

در نهایت، توافق پاریس همپای روند تخریب محیط زیست حرکت نمی کند. اقتصاد جهانی تا سال ۲۰۵۰ ضد کربنی نخواهد شد تا دما حتی زیر ۱/۵ درجه سانتی گراد نگه داشته شود. در این زمینه فقط قولهایی معمولی داده شده است مبنی بر اینکه دولتها تمام سعی خود را خواهند کرد تا میانگین دمای جهانی زیر ۲ درجه سانتی گراد بالاتر از سطح پیش از صنعتی شدن نگه داشته شود.

باید یادآور شد که اکنون بیش از ۲۰ سال از مذاکرات در این باره می گذرد، ولی اقدامات اساسی کمی در برابر بحران موجود صورت گرفته است.

نکته جالب آنکه "شی جین پینگ"، رئیس جمهور چین، در این کنفرانس، گفت: "او مذاکرات پاریس را نقطه عطفی برای تغییر" و یا "رسیدن به خط پایان" نمی بیند، بلکه آن را "یک نقطه شروع جدید" ارزیابی می کند.

یک دانشمند سرشناس به نام "جیمز هنسن" توافق پاریس را اینگونه ارزیابی کرده است: "این پیمان تقلبی، تو خالی و سراسر بی ارزش است. هیچ اقدامی جدی در بر نداشته و تنها در سطح حرف باقی مانده."

وی می افزاید: "حتی اگر به طور معجزه آسایی همه قولهایی که داده شده عملی شود، دمای جهان باز هم ۲ درجه تا آخر این قرن افزایش خواهد یافت و این میزان بی نهایت خطرناک است. سطح دریاها چندین متر بالا خواهد آمد و ما صدها میلیون آواره زیست محیطی خواهیم داشت."

برخی از ضعفها و علایم تو خالی بودن توافق پاریس

- ۱- پیامدهای تنبیهی در صورت عمل نکردن کشورها به تعهدات خود، در نظر گرفته نشده
- ۲- تعهدات و اقدامات حتی در صورت عملی شدن کافی نیستند
- ۳- آسیب دیدگان تحت حمایت کافی قرار نگرفته اند

بنا به برآورد سازمان ملل، ۲۶ میلیون نفر همه ساله در اثر فجایع طبیعی آواره می شوند که علت وقوع ۷۵ درصد آنها به تغییرات آب و هوایی برمی گردد. بنا به گزارش "اکسفام"، اکثر مرگ و میرهای ناشی از این فجایع در کشورهای در حال توسعه روی می دهد. اما توافق پاریس به میزان بسیار ناچیزی حل این مشکل را در دستور داشته است. "هلن زوک" یکی از مدیران اکسفام، راه حلهای پاریس در این باره را "یک ریسمان فرسوده برای نجات مردم فقیر دنیا" خواند. "برژین برنز"، از اعضای "سازمان محیط زیست و توسعه زنان"، آن را "بی توجهی به نیاز کشورهای آسیب دیده، جامعه و مردم جهان" خواند و گفت: "ساختار ناعادلانه و نابرابری که سبب بحران محیط زیست شده در نظر نگرفته است."

اگر چه ششصد میلیارد دلار تا سال ۲۰۲۵ برای کمک به مردم آسیب دیده رقم زیادی به چشم می آید، اما در عمل هنوز کافی نیست و بسیاری از هزینه های لازم را پوشش نمی دهد. خسارت اقتصادی تغییرات آب و هوا به کشورهای در حال توسعه در قالب خشکسالی، سیل، توفان و از دست دادن بخشی از کشاورزی، ۱٫۷ تریلیون دلار در سال تا سال ۲۰۵۰ تخمین زده شده است. ۴- توافق پاریس توضیح نمی دهد چه کشوری، چه میزان و از چه منبعی (عمومی یا خصوصی) هزینه خواهد کرد. پیمان، کشورهای

جنوب را با دادن صدقه دست بسر می کند، به جای آنکه حق آنها را برای دریافت خسارت به خاطر تخریب خاک، جزیره های پاک شده از روی نقشه یا از بین رفتن منابع آب آشامیدنی در پی آب شدن یخچالهای طبیعی به رسمیت بشناسد. ۵- کشورهای آسیب دیده حق ندارند کشورهای ثروتمند را مجبور به پرداخت هزینه کنند. ۶- برای دستیابی به اهداف نشست، ۹۰ درصد منابع فسیلی باید زیر زمین باقی بماند، اما در توافق هیچ اشاره ای به این امر نشده است.

۷- میزان انتشار گازهای گلخانه ای باید تا سال ۲۰۵۰ حدود ۷۰ تا ۹۵ درصد کاهش پیدا کند. توافق چگونه می تواند تضمین کند این مهم حاصل می شود، وقتی حتی یک بار هم عبارت "کاربن زدایی" در متن آورده نشده است. ۸- تصور شده است که می توان با پارگرافهای تفسیر پذیر، تغییرات اقلیمی را متوقف کرد، در همان هنگام که دولتها مشغول تنظیم قرارداد شاق تجارت آزاد هستند که مدل تخریب گرانه تولید و مصرف غرب را گسترش می دهد و قوانین ملی اقلیمی و زیست محیطی را از اعتبار ساقط می کند. ۹- توافق وانمود می کند که از اقلیم حفاظت می کند، در حالی که در متن آن همه ابزارها برای حفاظت از منافع سرمایه به کار گرفته شده است.

تغییر مسیر با تغییر نظم

اگر چه آقای اولاند، ریس جمهور فرانسه، روز امضای توافق پاریس را "روزی تاریخی و صلح آمیز ترین انقلاب" خواند، اما در حقیقت هیچ انقلاب صلح آمیزی صورت نگرفته، بلکه بیشتر یک ضد انقلاب خشونت بار روی داده است. زیرا کنفرانس پاریس موفق نشده خطر بسیار بزرگ و جدی که تغییر دمای زمین در بر دارد را از راههای واقعی حل کند. این امر بیانگر ورشکستگی نظم اقتصادی و سیاسی و اجتماعی است که بشریت را به سوی فاجعه می کشاند. ابزار واقعی متوقف کردن و یا معکوس کردن تغییر آب و هوا وجود دارد. مشکل ابزار و فن آوری نیست، بلکه سیاسی و اجتماعی است. منابع گسترده جهان که به کام وال ستريت و سوپر میلیاردرها می ریزد و سرمایه های کلانی که صرف تسلیحات و خشونت نظامی می شود، باید مصادره شده و مورد استفاده برای رفع نیازهای اجتماعی قرار گیرد. توقف تغییرات آب و هوایی بستگی به برنامه ریزی منطقی، علمی و انسان گرا بر یک پایه بین المللی دارد. این امر مستلزم پیروی اهداف و طرحها از نیازهای اجتماعی به جای سود ببری خصوصی و پایان دادن به تقسیم جهان در میان رقبا است.

این بدان معنا است که نظم اجتماعی کنونی باید تغییر کند و سیستم سوسیالیستی مبتنی بر انسان تشویق و ایجاد شود؛ تنها مکانی که آینده بشریت در آن امن خواهد بود.

به جنبشهای مردمی تکیه کنیم

این نشست در حالی برگزار می شد که روز ۲۹ نوامبر و پیش از آغاز کنفرانس، بیش از یک میلیون نفر در ۱۷۵ کشور به خیابانها آمدند و خواستار اقدامات فوری شدند، از جمله ۱۰ هزار نفر در پاریس.

به بهانه وقوع عملیات تروریستی در پاریس، تظاهرات مسالمت آمیز فعالان محیط زیست توسط لباس شخصیها و پلیس ضد شورش سرکوب شد.

درحالی که در داخل کنفرانس پاریس رهبران به خودشان کارت تبریک می دادند، معترضان در بیرون بر اقدامات جدی و فوری پافشاری می کردند.

جای امیدواری است که در سراسر جهان مردم به تکاپو افتاده اند و هر روز تعداد بیشتری به جنبش مبارزه با افزایش گرمایش زمین می پیوندند و جنبش حفظ محیط زیست گسترش چشمگیری یافته است.

با این آگاهی که سیستم مصرف انرژی فعلی غیر

قابل تحمل و خطرناک است، در سراسر جهان مردم دست به انقلاب مصرف انرژی زده اند. بسیاری اکنون به تولید انرژی امن و حمایت از کشاورزان روی آورده اند. اما به جای تشویق و پشتیبانی از آن، سیاستمداران در راستای منافع شرکتهای بزرگ که راه حل‌های دروغین ارائه می دهند، حرکت می کنند

اکنون توافقنامه پاریس سبب شده است که جنبش عدالتخواهانه محیط زیست سازماندهی بیشتری پیدا کند. در روز ۱۶ دسامبر (۲۵ آذر) یک ائتلاف از ۱۲ سازمان مردم نهاد ایجاد شد که یک موج جهانی مقاومت برای نگه داشتن زغال سنگ، نفت و گاز در زیر زمین ایجاد کرده است. از جمله اعضای این ائتلاف از "350.org"، "صلح سبز بین المللی"، "اتحاد آفریقایی WoMin"، "Coalizão, Oilwatch" استخراج برزیل" و "جنبش فیلیپین برای عدالت آب و هوا" می توان نام برد. این اتحاد علیه صنعت سوخت فسیلی موضع گرفته که شامل اقدامات هماهنگ هزاران نفر در پروژه های سوخت غیر فسیلی است.

بسیاری معتقدند که فعالیتهای گروههای توده ای در سالهای اخیر بود که به متوقف کردن خط لوله نفتی "کی استون"، تحت فشار قرار دادن و به فرار واداشتن "شل" و تعطیلی صدها نیروگاه هایی با سوخت زغال سنگ انجامید.

در حال حاضر باید یک جنبش گسترده و متحد برای حفظ محیط زیست سازماندهی شود. باید در برابر پروژه های تولید انرژی کثیف مقاومت کرده و جایگزینی دمکراتیک که به نفع همگان باشد ارائه داد و برای عملی شدن آن مبارزه کرد. ما نیاز به مبارزات متحدانه برای فشار بر دولت‌ها داریم که از سوختهای فسیلی دوری کنند و با پرداخت یارانه، به توسعه زیرساختهای انرژی پاک بپردازند.

هدف واقعی در حال حاضر، پایان دادن به اقتصاد سوخت فسیلی و شروع دوران تغییر صد درصدی مصرف جهانی به انرژیهای تجدید پذیر است. تنها تضمینی که برای دستیابی به آن وجود دارد، جنبشها و ابتکارات مردمی و فشار از پایین با سمتگیری ضد سرمایه داری و علیه بهره کشی بی پروا و سودپرستانه آن از طبیعت و محیط زیست است.

کربلا. پای پیاده. اربعین

امید برهانی

درآمد:

سناریوی لشکر کشی بی صدای جمهوری اسلامی به عراق به بهانه برگزاری مراسم اربعین، وارد سال دوم خود شد. سال گذشته حدود ۲ میلیون و امسال نزدیک ۳,۵ میلیون زائر تنها از ایران از راه هوا و زمین به خاک عراق و کربلا هجوم بردند. مهم ترین اپیزود این سناریوی پر هیاهو، حرکت پای پیاده میلیونی لشکر پیاده نظام جمهوری اسلامی از مرز ایران و راهپیمایی چند صد کیلومتری در داخل خاک عراق تا رسیدن به نجف و کربلا بود. این حرکت به طرز بی سابقه ای از طریق تمام رسانه های حکومتی به نمایش و تبلیغ درآمد و شعار "کربلا، پای پیاده، اربعین" بر روی بیلبوردها و بنرهای شهری چهره ارتجاعی و عوام فریبانه این حرکت را آرایشی مضاعف بخشید.

نابسامانی اوضاع داخلی عراق و ناتوانی دولت این کشور در حل چالشهای متعدد قومی، امنیتی، اقتصادی، نابرابری مذهبی، حقوق کردها و اقلیم کردستان و وجود دولت اسلامی دست ساز داعش که ادامه حضور امپریالیسم آمریکا و اروپا را در منطقه توجیه می کند، محیط کشت مناسبی برای رشد میکرب ولایت فقیه در این کشور فراهم کرده است.

جولانهای گسترده و روز افزون سیاسی - نظامی جمهوری اسلامی در خاک عراق از طریق عمله اکره اطلاعاتی، سپاهی و بسیجی از یکسو و حجم بالای تبلیغات و هزینه های گزاف در مناسبتهای عاشورا و اربعین و تفسیر و تصاحب ایدئولوژیک این واقعه تاریخی محلی از سوی دیگر، جریان سیل آسا و یکطرفه زائران اماکن مذهبی شیعه از ایران به عراق را رقم زده و حضور نامبارک و مداخله جویانه این رژیم در منطقه را قبای ایدئولوژیک پوشانده است.

گرچه این قبا نمی تواند پیکر تروریسم ولایت مدار و دست اندازیهایی تجاوز کارانه منطقه ای را تمام و کمال بپوشاند، اما به هر حال گونه ای مانور قدرت با دیوار گوشتی انسانی و در واقع ادامه عملی شعار "فتح قدس از راه کربلا"ی رژیم در دوران جنگ است.

چرا عراق؟ چرا اربعین؟

این که چرا از میان بسیاری از مناسبتهای مذهبی، در یکی دو سال اخیر رژیم روی اربعین انگشت گذاشته و کم کم می رود تا آن را از خود تاسوعا و عاشورا پر رنگ تر برگزار کند، جای پرسش و درنگ دارد.

مراسم دهه اول محرم از دیرباز در کشورهای شیعه نشین، به ویژه ایران، به صورت مجزا، خود جوش و به وسیله هیاتهای مردمی برگزار می شده و هر چند رژیم طی سه دهه گذشته سعی در تصاحب و حکومتی کردن آن داشته و در این کار هم موفق بوده اما در مجموع نمی توانسته با آن مانور سیاسی برون مرزی بدهد. در عوض، نزدیک ترین و شبیه ترین مناسبت به آن یعنی اربعین را انتخاب کرده؛ زمانی که تب و تاب مراسم اصلی فروکش کرده و حدود یکماه فرصت برنامه ریزی برای تبلیغ، بسیج و ارسال توده میلیونی عام وجود دارد.

به نظر می رسد حکومت ولی فقیه از شوی برگزاری میلیونی و گله وار مراسم اربعین در عراق اهداف زیر را دنبال می کند: - اعلام و یادآوری حضور پر رنگ فیزیکی و نفوذ سیاسی در خاک و دولت عراق و تهدید غیر رسمی غرب، اسرائیل و اعراب منطقه با گله های انسانی اعزامی که بدون نظم و سامان خاصی قادر به هر گونه حرکت خرابکارانه و وندالیستی باشند، به گونه ای که در شرایط بی ثباتی فعلی عراق، کنترل آنها توسط دولت و نیروهای عراقی امکان پذیر نباشد.

این احتمال زمانی قوت می گیرد که بدانیم امکانات بهداشتی، تغذیه، اسکان و درمان خیل عظیم زائران ارسالی باوجود تمهیدات ظاهری جمهوری اسلامی در زمینه های نام برده بسیار ناچیز است و آزارها و حمله های بسیاری هم از سوی اقلیت سنی بر زائران شیعه وارد می شود.

- قدرت نمایی و رقابت ایدیولوژیک با قطب دیگر ارتجاع یعنی عربستان بر سر ام القرای مکه یا کربلا. در این مورد جالب است که بدانیم شمار زایران مکه در سال حدود یک میلیون و هفتصد هزار نفر و زایران کربلا بین ۴ تا ۵ میلیون نفر بوده است که بین ۲/۵ تا سه میلیون نفر آنها از ایران بوده اند و این در تاریخ اماکن مذهبی بی سابقه است.

- اعزام مزدور، جاسوس و وابسته های شبه نظامی سپاه و بسیج در لباس زایر و پراکندن آنها در گستره ای شامل مناطق نجف، کربلا، کاظمین که در موقع لزوم این ارتش پنهان به تحریک، آشوب، خرابکاری و عملیات تروریستی دست زند و برگ برنده ای در دست رژیم بگذارد.

- سهولت دسترسی همین افراد به خاک سوریه و ارتباط با همتایان سوری و عوامل و مزدوران بشار اسد. از این طریق بخشی از اهداف مداخله جویانه جمهوری اسلامی در تداوم صدور تروریسم و جنگ منطقه ای و حمایت از حکومت اسد امکان پذیر و عملیاتی می شود.

- حضور و تردد آسان زمینی، دست اتباعی از دو حکومت را که در کار قاچاق کالا، اسلحه و مواد مخدر از مرز دو کشور هستند باز می گذارد و جیب دزدان و دلالان حکومتی هر دو طرف را به بهای افزایش فقر و محرومیت دو ملت و افزایش نا امنیهای مرزی و محلی پر می کند.

- تشدید فرقه گرایی مذهبی با افزایش برخورد چهره به چهره شیعه و سنی در عراق و دادن این هشدار به اقلیتهای سنی عراق و ایران که حکومت می تواند در زمان لازم، بدون تیر و تفنگ، پیاده نظام شیعه خود را به سر وقت آنها بفرستد.

- جدا از تبلیغات ایدیولوژیک دایمی حکومت طی سه دهه و استفاده تبلیغاتی از امامان شیعه با صرف هزینه های گزاف از جیب مردم در همه مناسبتها با ربط و بی ربط مذهبی، تخدیر و انحراف اذهان عمومی از اوضاع خراب اقتصادی و تنشها و بحرانهای داخلی جامعه به زور همین مراسم و عزاداریها در صدر توجهات رژیم است. به این سیاهه مذهبی باید در سالهای اخیر اربعین را هم اضافه کرد، به طوری که بین هفت تا ده روز از مقدمات سفرهای پروازی یا پیاده تا پایان مراسم و بازگشت زائران طول می کشد و به تدریج می رود تا جای خود تاسوعا و عاشورا را بگیرد.

قبای پر هزینه

بریدن و دوختن چنین قبای بی قواره ای لاجرم بی هزینه نیست: "ستاد دایمی اربعین" با بودجه مخصوص برای برنامه ریزی و عملیاتی کردن پروژه اربعین در عراق، تشکیل و دست به کار شده است. شهرداریهای اصفهان، تهران و مشهد اتوبوس، خوراک، لوازم بهداشتی و تیمهای درمانی و خدمتگذار برای این مانور زیارتی فراهم کردند. ۵۱۱ مجوز پرواز برنامه ای و فوق العاده داخلی و ۱۶۸ مجوز پرواز برای دو شرکت هواپیمایی عراقی صادر شد. با وجود اعلام رسمی آزاد شدن نرخ بلیط هواپیما در روزهای اخیر، قیمت آن برای زایران عراق ثابت در نظر گرفته شد.

افزوده بر چهار کنسولگری عراق در شهرهای اهواز، کرمانشاه، تهران و مشهد، ۱۱ دفتر نمایندگی موقت کنسولی صدور ویزا نیز در دیگر شهرهای ایران از جمله ایلام دایر شد که بابت هر ویزا ۳۰ دلار دریافت می کردند. چند هزار تیم پلیسی - امنیتی عراق برای حفاظت و جلوگیری از اعمال تروریستی به خدمت گرفته شدند. استانداریهای مرزی به خصوص استانداری ایلام، مسوولیت تردد لشکر زایران را از مرز مهران، چزابه و شلمچه به عهده گرفتند. پارکینگ ۶۰ هکتاری مهران با کار فشرده و پر هزینه برای پارک خودروها آماده شد... و ایلام محروم، منزلگاه و گذرگاه این هیاهوی بسیار برای هیچ!

نگاهی به گذرگاه

استان ایلام با ۶۲۰ هزار نفر جمعیت در زمان جنگ ایران و عراق بیشترین آسیب را دید و بعد از آن هم به بهانه مرزی بودن و عدم امنیت و صرفه اقتصادی، رنگ توسعه صنعتی و اجتماعی و بهبود سطح زندگی را به خود ندید.

با آنکه ایلام سرزمینی نفت خیز است و چهار درصد نفت کشور و پانزده درصد منابع گازی کل کشور در این استان قرار دارد اما همزمان محروم ترین استان کشور به شمار می رود، دارای بالاترین رقم بیکاری و بالاترین میزان خودکشی در کشور است.

این استان با وجود برخورداری از ۱۵ درصد از منابع گاز کشور، تازه طی ۵ سال اخیر از گاز شهری بهره مند شده است. در سال ۱۳۸۷، هفت شهرک صنعتی و بیش از ۳۰۰۰ واحد تولیدی، صنعتی، کشاورزی و خدماتی فعال در این استان وجود داشت که حدود ۵۵۰۰۰ نیروی کار در آنها مشغول به کار بودند. بسیاری از این واحدها از زمان دولت دزد سالار احمدی نژاد و در راستای سیاستهای دلالی و عدم حمایت از تولید رو به ورشکستگی و تعطیلی گذاشتند و بر گسترش فقر و بیکاری افزودند، به طوری که آمار بیکاری از ۱۲ درصد در سال ۸۷، به ۳۰ درصد در سال گذشته و امسال رسید.

"بزرگراه کربلا" که تهران را از طریق کرمانشاه و چند شهر دیگر استان ایلام به عراق وصل می کند، از مرز مهران می گذرد. این مرز و بازارچه محلی و گمرک آن با حدود ۳۳۰ کیلومتر فاصله از بغداد، از پایان جنگ تا به امروز گذرگاه ۱۳ میلیون تاجر و زایر و ۱۷۰ میلیون دلار کالای قانونی و قاچاق بوده است. تجارت زمینی و در واقع زیرزمینی کالا چنان زیر دندان عده ای مزه کرده که به فکر توسعه گمرک و راه اندازی بازار محلی دوم مهران افتاده اند. هجوم زایران در دو سال اخیر بهانه خوبی برای تکمیل ضربتی بزرگترین پایانه مسافر و خودروی کشور در این منطقه بود که امسال اتفاق افتاد و آن را به خیمه و خرگاه دایمی لشکر پیاده نظام ولایت تبدیل کرد.

برآمد

عراق متزلزل و بعد از آن سوریه مضمحل، پناهگاه و چراگاه مناسبی برای فربه شدن گراز ولایت فقیه و آمادگی برای هجوم به زمینهای اعراب، اسرائیل، شمال آفریقا و جنوب اروپا هستند. و این به جز فتنه گریهای دورادور و ریموت وار این رژیم در سرزمینهای یاد شده و نقاط دیگر در دهه های گذشته است. رژیم با شاخ عوام می کند و با پوزه ی مناسک می تازد. در هم شکستن شاخ و پوزه برایش مهم نیست، هزینه ی کندن و تاختن مهم نیست، مقصود ضربه زدن است، کعبه و کربلا بهانه است. برای ایستادن این گراز باید سرش را نشانه گرفت.

چالشهای معلمان در آذر ماه

فرنگیس بایقره

تجمع معلمان زن مقابل استانداری یزد

یزدبانو، ۹ آذر - جمعی از معلمان زن برای اعتراض به رد صلاحیت و اخراج خود از سوی آموزش و پرورش پس از دو ماه کار، در برابر درب استانداری یزد تجمع کردند. معترضان علت تجمع خود را سلب آبروی شان و اخراج پس از دو ماه فعالیت در این اداره عنوان کردند. آنان گفتند در بدو فعالیت، آموزش و پرورش پرونده آنها را تایید کرده بود اما پس از گذشت دو ماه از شروع کار، به فکر اخراج ۲۵ کارمند به بهانه ناقص بودن پرونده افتاده است. تجمع کنندگان به وجود کارمندان مستقر در ادارات سراسر استان با شرایط مشابه اخراج شده ها اشاره کردند و گفتند تاکنون هیچ یک از مسوولان پاسخگوی علت اخراج شان نبوده است.

بخاری نفتی کلاس مدرسه را به آتش کشید

فارس، ۹ آذر - بخاری نفتی، کلاس مدرسه روستای "قوبوز" در بخش مرکزی هشتروند را به آتش کشید. این حادثه هیچگونه تلفات جانی نداشت اما مدیر مدرسه در جریان تلاش برای خاموش کردن آتش و نجات بچه ها دچار سوختگی شد.

ابراهیم سلمانی، دهیار روستا، با اشاره به نبود امکانات اولیه برای مهار

آتش در مدرسه افزود: "متأسفانه مسوولانی که در محل حاضر شدند، اجازه ندادند از خبرنگار شهرستان برای پوشش این حادثه دعوت شود."

محمد رضا سلیم پور، بخشدار مرکزی هشتروند، هم در ادامه گفت: "در جلسه چند روز پیش با مدیرکل نوسازی مدارس استان، متأسفانه مدیر آموزش و پرورش هشتروند ادعا کرد تمام مدارس هشتروند به بخاری استاندارد مجهز هستند."

اعلام اعتصاب غذای سخنگوی کانون صنفی معلمان در زندان

امروز، ۱۲ آذر - محمود بهشتی لنگرودی، سخنگوی "کانون صنفی معلمان"، در اعتراض به حکم ناعادلانه قاضی صلواتی مبنی بر ۹ سال حبس در یک دادگاه چند دقیقه ای، دست به اعتصاب غذا زد. این اعتصاب از پنجم آذر ماه آغاز شده است اما به گفته خود بهشتی، جهت دادن فرصت به مسوولان، رسانه ای نشده است. روز گذشته، بهشتی لنگرودی در نامه ای اعتصاب غذای خود را اعلام کرد.

محمود بهشتی لنگرودی از اعضای هیات مدیره کانون صنفی معلمان ایران، اوایل مرداد ماه با مراجعه ماموران امنیتی در منزلش بازداشت شد. ماموران همچنین منزل وی را تفتیش و برخی وسایل موجود در خانه را با خود برده اند. این فعال معلمان بیش از دو سال پیش از سوی شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی به ۵ سال زندان محکوم شده بود. وی پیش از بازداشت اخیرش به قید وثیقه ۱۵۰ میلیون تومانی آزاد بود.

شورای هماهنگی: معلمان از انجام هرگونه اقدام شتابزده خودداری کنند

معلمان، ۱۴ آذر - "شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان" با صدور بیانیه ای از معلمان خواست در واکنش به اعتصاب غذای محمود بهشتی لنگرودی شتابزده عمل نکنند.

این شورا تاکید کرد: "علاوه بر اینکه تمامی معلمان کشور را به آرامش دعوت می کنیم، از همه همکاران بزرگوار می خواهیم از انجام هرگونه اقدام شتابزده خودداری نمایند تا فرصت لازم برای مسوولان امر جهت تصمیم گیری در فضایی آرام و به دور از التهاب مهیا شود." نویسندگان توضیح داده اند: "جامعه فرهنگیان، صیانت از حقوق ملت را وظیفه ذاتی نمایندگان مجلس و حفاظت از حقوق کارکنان دولت را از جمله وظایف مهم دولت می داند و از دولت و مجلس انتظار انجام این وظایف را دارد."

تجمع آموزش یاران نهضت سواد آموزی مقابل مجلس

خانه ملت، ۱۵ آذر - تعدادی از آموزش یاران نهضت سواد آموزی در اعتراض به وضعیت استخدامی خود مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کرده و خواستار رسیدگی شدند.

به گفته یکی از تجمع کنندگان، آموزش یاران نهضت سوادآموزی و شاغلان در طرح آموزش فرد به فرد، مورد تبعیض واقع شده اند و نوع قرارداد آنها تغییر کرده و شماری از آنها اخراج شده اند.

اعتصاب دانش آموزان خرم آبادی در اعتراض به نبود سیستم گرمایشی

ایرنا، ۱۷ آذر - دانش آموزان مدرسه ابتدایی "شهدای جهاد" خرم آباد به دلیل نبود سیستم گرمایشی و سرمای زیاد کلاسها از رفتن به کلاسهای درس خودداری کردند. دانش آموزان و اولیای این مدرسه در روزهای گذشته نسبت به سرمای مدرسه و کلاسهای درس و همچنین نبود سیستم گرمایشی اعتراض خود را به آموزش و پرورش ناحیه یک خرم آباد اعلام کرده بودند.

یکی از اولیای دانش آموزان که خواست نامش ذکر نشود، گفت: "کلاسهای درس این مدرسه فاقد هرگونه سیستم گرمایشی بوده و بسیاری از دانش آموزان به دلیل سرمای شدید مدرسه دچار بیماری شده اند." وی تصریح کرد: "در هفته جاری چندین بار این موضوع به مسوولان مدرسه و ناحیه ۱ آموزش و پرورش خرم آباد انتقال داده شده که تاکنون هیچ اقدامی انجام نشده است." وی اضافه کرد: "بر همین اساس، با هماهنگی اولیای دانش آموزان، اقدام به عدم حضور دانش آموزان در کلاسهای درس نموده تا شاید مسوولان امر برای این مهم چاره اندیشی کنند. سرمای هوا در هفته گذشته موجب کاهش دمای اغلب شهرهای استان لرستان شده و در برخی از شهرها از ۱۰ تا ۱۵ درجه افت دما وجود داشته است.

راهپیمایی و همایش سراسری در همبستگی با معلمان زندانی

رسانه ها، ۲۰ آذر - گروههایی از فرهنگیان ایران در بسیاری از شهرهای کشور به نشانه پشتیبانی از معلم زندانی، محمود بهشتی لنگرودی و دیگر معلمان زندانی دست به راهپیمایی و برگزاری همایش زدند.

در همین رابطه شهرهای تهران، قزوین، سنندج، لاهیجان، جلفا و تربت حیدریه شاهد برپایی راهپیماییهای اعتراضی فرهنگیان بوده است.

در تهران تجمعی به همین مناسبت در پارک لاله برگزار شد. در سنندج، معلمان دست به راهپیمایی زدند. در لاهیجان و قزوین نیز معلمان تجمعهای اعتراضی برگزار کردند.

سندیکای کارگران شرکت واحد خواهان آزادی فعالان معلمان و کارگران شد

سندیکا، ۲۲ آذر - سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه با انتشار بیانیه ای، خواهان آزادی بی قید و شرط محمود بهشتی لنگرودی و دیگر معلمان و کارگران دربند شد.

در این بیانیه با اشاره به برخورد پلیسی، امنیتی، قضایی با خواسته های به حق مزد بگیران و زحمتکشان جامعه، سرنوشت مشترک آموزگاران با کارگران و اعضای این سندیکا یادآوری شده است.

کارگران شرکت واحد تاکید کرده اند: "فعالان صنفی معلمان، رسول بداقی و عبدالرضا قنبری سالها در زندان بسر می برند و در ماههای گذشته اسماعیل عبدی، علی اکبر باغانی، علیرضا هاشمی و محمود بهشتی لنگرودی به دلیل دفاع از حقوق معلمان دستگیر و زندانی شده اند." آنها می افزایند: "در حالی که رسیدگی پرونده متهم به دزدی و اختلاس از سازمان تامین اجتماعی بیش از یکسال است به هیچ نتیجه ای نرسیده، کارگران و معلمان در دادگاههای چند دقیقه ای محکوم به زندانهای طولانی می شوند و شاهد آن بوده ایم که محمود بهشتی لنگرودی به همین ترتیب به نه سال زندان محکوم شد و در اعتراض به این حکم هجده روز است در اعتصاب غذا بسر می برد."

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران در پایان خواستار حفظ سلامتی محمود بهشتی لنگرودی و آزادی بی قید و شرط او و دیگر معلمان و کارگران دربند شده است.

تجمع اعتراضی مربیان پیش دبستانی مقابل مجلس

خانه ملت، ۲۲ آذر - صبح روز یکشنبه ۲۲ آذر، مربیان پیش دبستانی برای چندمین بار در اعتراض به وضعیت استخدامی خود مقابل مجلس رژیم تجمع کردند. به گفته یکی از تجمع کنندگان، مجلس شورای اسلامی چندی پیش در مورد وضعیت معلمان پیش دبستانی مصوبه ای را گذرانده که متأسفانه هنوز اجرایی نشده است. وی با تاکید بر اینکه معلمان

تجمع کننده سابقه چندین سال فعالیت در حوزه پیش دبستانی دارند، گفت: وزارت آموزش و پرورش با توجه به مصوبه مجلس هنوز آن را اجرایی نکرده است.

بازداشت یک فعال صنفی معلمان در تحصن اعتراضی

خبرگزاری هرانا، ۲۵ آذر - حمید رحمتی، عضو کانون صنفی معلمان اصفهان، پس از تحصن در مقابل اداره آموزش و پرورش شهرضا، بازداشت و بعد از ساعاتی به قید کفالت آزاد شد.

صبح دیروز، سه شنبه ۲۴ آذر، حمید رحمتی که در اعتراض به عدم رسیدگی به وضعیت محمود بهشتی، سخنگوی کانون صنفی معلمان ایران، در مقابل اداره آموزش و پرورش شهرضا تحصن و اعلام اعتصاب غذا کرده بود، دستگیر و پس از ساعاتی به قید کفالت آزاد شد. حمید رحمتی از جمله معلمانی است که در اعتراضات صنفی سال ۸۵ بازداشت شد و از استان اصفهان به استان مازندران تبعید گردید. وی در تبعید، در مسیر تردد میان محل کار و محل سکونت در نتیجه تصادف دچار سانحه شد و مدتها در کما بود. بیماری وی به گونه ای است که هنوز و پس از گذشت زمان از تصادف همچنان با عوارض آن دست به گریبان است.

آزادی مشروط معلم زندانی زیر فشار اعتصاب غذای او و همبستگی فرهنگیان

تقاطع، ۲۵ آذر - محمود بهشتی لنگرودی، فعال زندانی حقوق معلمان که از روز پنجم آذر در اعتصاب غذا بسر می برد، از زندان اوین به مرخصی اعزام شد و بدین ترتیب به اعتصاب غذای خود پایان داد. بنا بر اعلام کانون صنفی معلمان ایران، آقای بهشتی بعد از ظهر سه شنبه (۲۴ آذر) در راه بازگشت به خانه، خبر به مرخصی آمدن بدون اعلام قبلی و پایان اعتصاب غذای خود را به خانواده اش اطلاع داد.

خانواده این معلم زندانی پیش تر در گفتگو با رسانه ها از کاهش وزن و ضعف شدید جسمی وی به دنبال ۲۰ روز اعتصاب غذا خبر داده بودند. سخنگوی ۵۵ ساله کانون صنفی معلمان ایران در ۱۵ شهریور، یک روز بعد از شرکت در جلسه این کانون و محمدباقر نوبخت، سخنگوی دولت و معاون حسن روحانی و ارایه گزارشی از مشکلات صنفی معلمان، دستگیر شده بود. در حال حاضر، اسماعیل عبدی، علی اکبر باغانی، علیرضا هاشمی و رسول بدایعی، چهار معلم دیگری هستند که به خاطر فعالیتهای صنفی شان در زندان به سر می برند.

اعتراض فرهنگیان فولادشهر و فرار وزیر

حقوق معلم و کارگر، ۲۷ آذر - صبح روز بیست و ششم آذر در حالی که علی اصغر فانی، وزیر آموزش و پرورش، در جمع فرهنگیان فولادشهر صحبت های امیدوار کننده ای در مورد وزارتخانه تحت امر خود ابراز داشت، با اعتراضات آنان روبرو شد. پس از اتمام برنامه و خروج جناب وزیر و همراهان، تعدادی از فرهنگیان استان که حدود ده سال قبل به امید خانه دار شدن، پس اندازهای خود را به پروژه هزار واحدی مسکن فولادشهر سپرده بودند، با اعتراض نسبت به این مساله، از دکتر فانی درخواست کردند تا به مشکل آنها رسیدگی کند.

برخی معترضان از سال ۸۶ در پروژه هزار واحدی فولادشهر ثبت نام کرده اند و قرار بود که افراد متقاضی در سال ۱۳۸۹ صاحب خانه شوند اما اکنون پس از گذشت ۵ سال از این تعهد، هیچ نشانی از خانه نیست و سرنوشت سرمایه های آنها هم نامعلوم است.

وزیر نیز پس از شنیدن اعتراض فرهنگیان، به سرعت سوار خودرو شد و از محل تجمع خارج شد. معترضان در اقدامی جالب، برخی تراکتهای دست نویس خود را جلوی شیشه خودروی آقای وزیر نصب کردند.

دانشگاه در ماهی که گذشت

کامران عالمی نژاد

پلاکاردهای اعتراضی دانشجویان دانشگاه تهران

پیک آزادی، ۲ آذر - روز دوشنبه (دوم آذر) نشستی با عنوان "بازگشت به دانشگاه" در دانشکده فنی دانشگاه تهران برگزار شد که با سخنرانی محمد علی نجفی همراه بود. دانشجویان شرکت کننده در این مراسم، پلاکاردهایی در دست داشتند که در آن خواهان آزادی دانشجویان زندانی چون "بهاره هدایت" و "ضیاء نبوی" شده بودند. همچنین آنها خواهان بازگشت اساتید اخراجی و دانشجویان محروم از تحصیل چون "مهديه گلو" بودند.

در این نشست پلاکاردهایی با این مضامین به چشم می خورد:

دانشگاه پادگان نیست/ جای دانشجو زندان نیست/ بهاره هدایت را آزاد کنید/ ضیاء نبوی را آزاد کنید/ بورسیه های قانونی چه شد؟! ما منتظر بازگشت اساتید اخراجی و دانشجویان ستاره دار هستیم.

اعتراض دانشجویان دانشگاه آزاد همدان

صدای دانشجو، ۲ آذر - دانشجویان دانشگاه آزاد همدان ظهر روز دوشنبه ۲ آذر در اعتراض به کیفیت غذای سلف دانشگاه و عدم سرویس دهی مناسب، در مقابل سلف این دانشگاه تجمع کردند و غذاهای خود را به خارج از سلف منتقل کرده و بر روی زمین گذاشتند. دانشجویان تأکید کردند: که این اعتراض پس از درخواستهای فراوان آنها از مسوولان انجام شده است.

تجمع اعتراضی دانشجویان دانشگاه مهندسی قوچان

خبرگزاری دانشجو، ۴ آذر - جمعی از دانشجویان دانشگاه مهندسی فناوریهای نوین قوچان در اعتراض به نوع غذای ارائه شده در سلف سرویس این دانشگاه تجمعی را در محیط دانشگاه انجام دادند. رییس دانشگاه مهندسی فناوریهای نوین قوچان گفت: اعتراض دانشجویان این دانشگاه به منوی غذایی ارائه شده را قبول داریم و دانشگاه قول برطرف شدن این موضوع را به دانشجویان داده است.

اعتراض دانشجویان اراک به طرح جدید وزارت بهداشت

خبرنامه دانشجویان ایران، ۷ آذر - دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اراک در اعتراض به طرح جدید وزارت بهداشت از حضور در بیمارستان و کلاس درس خودداری کردند و اعتصاب و تجمعی را به راه انداختند.

این دانشجویان در اعتراض به طرح جدید وزارت بهداشت که قرار است افرادی بدون حضور در دانشگاه و با طی کردن یک دوره کوتاه آموزشی در بیمارستانها به عنوان پرستار به کار گرفته شوند، از حضور در بیمارستان و کلاسها خودداری کرده دست به اعتصاب و تجمع زدند.

پیش از این برخی دانشجویان پرستاری در دانشگاههای علوم پزشکی تهران و علوم پزشکی بهشتی نیز اعتراضاتی را نسبت به این طرح انجام داده بودند.

کوی دانشگاه تهران علیه خصوصی سازی آموزش عالی

راديو زمانه، ۱۱ آذر - شب دوشنبه (۹ آذر) دانشجویان ساکن کوی دانشگاه تهران در اعتراض به خصوصی سازی نهادهای دانشگاه و مشکلات صنفی، مسوولین دانشگاه را به چالش کشیدند. جلسه ای که دوشنبه شب در کوی دانشگاه تهران با حضور معاونت دانشجویی، مسوول انفورماتیک دانشگاه، رییس خوابگاههای دانشگاه تهران و معاونت مالی اداره خوابگاهها برگزار شد، صحنه اعتراضات وسیع دانشجویان به عملکرد مسوولین و مشکلات عدیده صنفی بود.

در این نشست دانشجویانی که از استمرار مشکلات صنفی به ستوه آمده بودند، به بیان جزییات مشکلات خود پرداختند. از جمله مواردی که در این جلسه مطرح شد، کیفیت نامطلوب غذای سلف دانشگاه، واگذاری زمینهای کوی دانشگاه به پردیس دانشکده های فنی، وضعیت اسفناک و محدود کردن سرعت اینترنت، افزایش هزینه های خوابگاه و دانشگاه و

نیازهای بهداشتی و درمانی از جمله احداث درمانگاه در کوی دانشگاه بود.

بنابر این گزارش، دانشجویان معترض با پلاکاردهایی با مضامینی مانند نقض قانون اساسی، تهدید فعالان دانشجویی و فشار بر آنان، کالایی سازی آموزش و... خشم خود را نسبت به نابسامانیها و "چوب حراج زدن به اموال دانشگاه" نشان دادند.

یکی از مواردی که دانشجویان به شدت به آن معترض بودند، احضار هفت دانشجو از جمله

یکی از اعضای شورای صنفی به کمیته انضباطی بود. همچنین در ادامه جلسه، دانشجویان اعلام کردند که دکتر نیلی، ریاست دانشگاه، باید در میان دانشجویان حاضر شود و به مطالبات آنان پاسخ گوید. آنان اعلام کردند، با توجه به شایعات مطرح شده در باب کارتی شدن سرویسهای دانشگاه، به طور فعال مانع این کار خواهند شد. آنان تصمیم گرفتند روز سه شنبه ۱۰ آذر در ساعت ۸ و نیم صبح در مراسم راهاندازی دستگاههای کارت خوان اتوبوسهای سرویس در مقابل کوی دانشگاه که اعلام شده بود با حضور ریاست دانشگاه، دکتر محمود نیلی و ریاست بانک تجارت برگزار می شود، حضور یابند و از این کار جلوگیری کنند.

دانشجویان مجریان خصوص سازی را فراری دادند

رادیوزمانه، ۱۱ آذر - روز سه شنبه (۱۰ آذر) تعدادی از دانشجویان - همانطور که پیشتر اعلام شده بود - دست به تحصن در مقابل سرویسهای اتوبوس دانشگاه زدند. دانشجویان به دکتر نیلی و رییس بانک تجارت که در راه مراسم بودند، اخطار دادند که هر نوع محدود سازی سرویسها با واکنش دانشجویان مواجه خواهد شد. در پی این تحصن دکتر نیلی از حضور در مراسم خودداری کرد و فرستادگان بانک تجارت نیز یک به یک کوی دانشگاه را ترک کردند و آیین افتتاح ناتمام ماند.

دانشجویان کوی دانشگاه همچنین نامه سرگشاده ای خطاب به نهادهای مسوول منتشر کردند که در آن به روند خصوصی سازی آموزش عالی اعتراض کرده و خواستار توقف این روند شدند. در بخشی از بیانیه آمده است: "ما دانشجوییم و عرصه دانشگاه هر روز بر ما تنگ تر می شود. هر روز که می گذرد، داشته هایی که روزگاری حق طبیعی شمرده می شد، از ما سلب می شود و بعد به شکل کالایی دوباره به خود ما فروخته می شود. کار به جایی رسیده است که گویا خود ما نیز فردا در بازار رابطه دانشگاه و تجارت فروخته خواهیم شد."

دانشجویان می نویسند: "ما دانشجوییم و ماههاست تنها و تنها به دلیل خواستن حقوق اولیه خود که بنابر نص صریح قانون اساسی باید بی چون و چرا به آن دسترسی داشته باشیم، یعنی بهداشت، اسکان، تغذیه و آموزش رایگان، زیر ضرب نهادهای امنیتی و فشارهای حراست منکوب شده ایم."

آنها تاکید می کنند: "ما دانشجوییم و اعلام می کنیم تا وقتی که این روند دانشجو ستیز ادامه دارد، مقاومت ما در برابر آن هم زنده خواهد بود. تمام آنچه از ما گرفته شده است، باید بی قید و شرط به ما باز گردانده شود و تشکلهای و شوراهای دانشجویی که با رای و نظر ما شکل می گیرند تنها نهادهایی باید باشند که برای ما و سرنوشت ما تصمیم می گیرند."

تجمع مستقل ۱۶ آذر در دانشگاه تهران

سینا چایچی ملکی، ۱۶ آذر - امروز دانشگاه تهران بعد از چندین سال سکوت علیه خصوصی سازی دانشگاه به فریاد در آمد.

نزدیک به هزار دانشجوی دانشگاه تهران، مستقل از برنامه های نمایشی تشکلهای رسمی همچون بسیج و انجمن اسلامی، با حضور در صحن دانشگاه و راهپیمایی به بیان اعتراضات وسیع خود در باب کالایی شدن و خصوصی سازی دانشگاه پرداختند.

دانشجویان که با جمع محدود چند ده نفره حرکت خود را آغاز کرده بودند، از مقابل میدان اصلی و کتابخانه مرکزی دانشگاه شروع

به راهپیمایی به سمت دانشکده ادبیات کردند. با رسیدن مقابل دانشکده ادبیات و ملحق شدن دانشجویان حاضر در صحن دانشکده ادبیات، جمعیتی در حدود سیصد نفر مقابل این دانشکده به سرود خوانی و شعار دادن پرداختند. معترضان با سر دادن شعارهایی همچون "دانشگاه پول گردان، تضعیف زحمتکشان"، "آموزش رایگان حق مسلم ماست"، "پردیس بین الملل، انحلال انحلال"، "امکانات برابر، حق مسلم ماست"، "آموزش خصوصی، نمی خواهیم"، "در دانشگاه بیگاری، بعد از تحصیل بیکاری"، "استاد دانشگاه، دلال پروژه" و... وضعیت اسفبار صنفی و شرایط ناگوار معیشتی خود را بیان کردند.

حرکت دانشجویان که در ادامه از دانشکده های پزشکی و فنی ادامه یافت، با افزایش جمعیت به بیش از هزار نفر همراه بود. در این حین تعدادی زیادی از ماموران حراست و نیروهای لباس شخصی راه ورود به میدان اصلی که محل قرائت بیانیه اعلام شده بود را بستند. در مقابل جمعیت با سر دادن شعار "دانشگاه پادگان نیست" و ایجاد زنجیره به سمت

نیروهای امنیتی حرکت کردند و به آنها هشدار دادند که راه را باز کنند.

تهدیدهای حراست و تلاش برای گفت و گو با دانشجویان کوچک ترین تاثیری در اراده معترضان نداشت. در نهایت بعد از چند اخطار از طرف دانشجویان، نیروهای امنیتی از سر راه کنار رفتند و همه دانشجویان در میدان اصلی کوی حلقه زده و سرود "یار دبستانی" را خواندند و سپس بیانیه اعتراضی دانشجویان

دانشگاه تهران و علوم پزشکی تهران خوانده شد که با تشویقها و شعارهای پیاپی جمعیت همراه بود. بعد از خوانده شدن بیانیه، دانشجویان با اعلام اینکه به هیچ وجه نمی خواهند پیاده نظام اصلاح طلبان و اصولگرایان باشند و تنها حقوق بنیادی خود را می خواهند، پایان تجمع را اعلام کردند.

در بیانیه خوانده شده گفته می شود: "در حالی که خصوصی سازی افسار گسیخته جز فشار مضاعف اقتصادی و سلب امکانات از دانشجو تا کنون پیامد دیگری نداشته است، ما همچون کارگران که بیرون از دانشگاه از بنیادی ترین حقوق خود یعنی بهداشت، آموزش و مسکن همگانی محروم شده اند، در درون دانشگاه از ستم مضاعفی رنج می بریم. ما هرگز تاب نمی آوریم که امروز از محل مالیات مردم، کیف پول الکترونیک بانک فخمه تجارت شارژ شود و فردا از جیب ما دانشجویان."

دانشجویان افزودند: "ما هشدار می دهیم انحلال و سرکوب نهادهای مستقل دانشجویی همچون شورای صنفی مرکزی که تلاشها برای احیای آن تا امروز به بن بست رسیده است، نتایج نامطلوبی دارد. ما خواهان آن هستیم که شکل گیری و تصویب آیین نامه تشکلهای دانشجویی باید با حضور و همفکری مستقیم دانشجویان باشد نه اینکه این آیین نامه‌ها در اتاقهای دربسته و بدون مشورت دانشجویان نوشته و تصویب شوند."

برگزاری مراسم دولتی روز دانشجو با حضور حسن روحانی

جنگ خبر، ۱۶ آذر - مراسم دولتی روز دانشجو با حضور حسن روحانی در دانشگاه تهران برگزار شد. دانشجویان با اشاره به "فضای سرد دانشگاهها"، از فرمایشی بودن این مراسم انتقاد کردند. بخشی از بحثهای این روز، انتقاد از عمل نکردن روحانی به وعده های خود و ادامه بازداشت خانگی میرحسین موسوی، مهدی کروبی و زهرا رهنورد بود. این مراسم در یک سالن ورزشی در دانشگاه صنعتی شریف برگزار شد و به گزارش منابع رسمی، شرکت در آن فقط برای کسانی که از قبل دعوت شده بودند، آزاد بود. برخی از دانشجویان برگزیده در این مراسم اجازه صحبت قبل از حسن روحانی داشتند. آنها به عنوان نمایندگان تشکلهای سیاسی دانشجویان معرفی شدند. روحانی در این مراسم با اینکه مدعی شد "فضای دانشگاه سال ۹۴ نسبت به ۹۲ زمین تا آسمان فرق کرده" همزمان اما افزود: "ممکن است هنوز هم فضا امنیتی باشد، من نمی پسندم، ما فضای امن می خواهیم نه فضای امنیتی."

تجمع اعتراضی چندین هزار دانشجوی دانشگاه آزاد نجف آباد

نجف آباد نیوز، ۱۶ آذر - چندین هزار نفر از دانشجویان دانشگاه آزاد نجف آباد در تجمعی در برابر ساختمان کتابخانه مرکزی دانشگاه، خواستار توضیح مسوولان در مورد فاجعه واژگونی اتوبوس فرسوده حمل و نقل دانشجویان و کشته شدن دو دانشجو شدند.

دانشجویان با سر دادن شعارهایی

خواستار استعفای ریاست فعلی دانشگاه از سمت خود شدند. سید محمد امیری، ریاست دانشگاه، نیز که به دلیل نبود امکانات صوتی مناسب در مقابل کتابخانه مرکزی، پیشنهاد ادامه تجمع در مسجد دانشگاه را داده بود، در سخنانی که گاه و بیگاه با اعتراضات و هو کشیدن دانشجویان قطع می شد، وعده داد که امکانات حمل و نقل دانشگاه به روز رسانی خواهد شد. او همزمان "غیر استاندارد" بودن مسیر را علت این حادثه اعلام کرد.

این تجمع با وجود سخنان ریاست دانشگاه ادامه یافت و دانشجویان شعارهایی با مضمون "امیری حیا کن، دانشگاه را رها کن" و "اتوبوس قدیمی نمی خواهیم" سر داده و اجازه سخنرانی به مسوولان را ندادند. گفتنی است، بیش از ۲۵ هزار دانشجو در دانشگاه آزاد نجف آباد به عنوان بزرگترین دانشگاه آزاد کشور تحصیل می کنند.

احضار دو تن از دانشجویان معترض در ۱۶ آذر

خبرنامه دانشجویان ایران، یکشنبه ۲۹ آذر - تعدادی از دانشجویان دانشگاه تهران و علوم پزشکی این دانشگاه در اعتراض به احضار دو تن از دانشجویان معترض در ۱۶ آذر، تجمع کردند.

یکی از تجمع کنندگان در این تجمع گفت: "حدود بهمن سال گذشته بود که از طریق شورای صنفی دانشگاه مشکلات خود را با مسئولان در میان گذاشتیم و آنها نیز وعده هایی دادند، اما پس از گذشت چند ماه این وعده ها عملی نشد" وی افزود: "این مشکلات باعث شد که در روز ۱۶ آذر تجمعی در دانشگاه داشته باشیم تا به مشکلات صنفی ما رسیدگی شود. بعد از برگزاری این تجمع، دو تن از دانشجویان توسط کمیته انضباطی دانشگاه احضار شدند که توضیحاتی را درباره این تجمع ارائه دهند که این مساله نیز باعث شد که امروز از ساعت ۱۰ صبح روبروی کتابخانه مرکزی و بعد در مقابل دفتر نیلی احمدآبادی تجمع کنیم."

تجمع دانشجویان دانشگاه فرهنگیان اصفهان

خبرگزاری دانشجو ، ۳۰ آذر - دانشجویان دانشگاه فرهنگیان اصفهان روز دوشنبه ۳۰ آذر در اعتراض به وضعیت تغذیه این دانشگاه، تجمع اعتراض آمیز برپا کردند. دانشجویان دانشگاه فرهنگیان اصفهان، پردیس باهنر اصفهان، با تجمع در مقابل سلف سرویس این دانشگاه، اعتراض خود را نسبت به وضعیت نامناسب تغذیه در این دانشگاه، به گوش مسوولان مربوطه رساندند. معاون آموزشی و برخی از مسئولان دانشگاه نیز در جریان این تجمع در بین دانشجویان حاضر بودند که خواستار متفرق شدن دانشجویان شدند.

کارورزان سلامت

امید برهانی

حذف رشته دانشگاهی پرستاری و تربیت کمک پرستار

خانه پرستار، ۵ آذر- براساس طرح تربیت پرستار در بیمارستانها قرار است با جذب افراد دیپلمه برای فراگیری اصول پرستاری در محیط بیمارستانها، کمبود نیروی پرستار جبران شود.

این درحالی است که در حال حاضر هزاران پرستار فارغ التحصیل بیکار در جامعه وجود دارد اما به دلیل نبود ردیف قانونی برای استخدام این افراد، وزارت بهداشت در طرحی خلق الساعه آیین نامه تربیت و جذب پرستار را برای اجرا به برخی بیمارستانها ابلاغ کرده است.

در نسخه ای که وزیر بهداشت دولت روحانی به گفته خود برای جبران کمبود پرستار در

مسیر اجرای برنامه تحول در نظام سلامت پیچیده، مقرر شده بیمارستانهای دولتی و خصوصی مورد تایید وزارت بهداشت، دانشجوی پرستاری تربیت کنند.

نحوه پذیرش پرستار در این بیمارستانها نیز به این گونه است که ابتدا پس از برگزاری آزمون، معادل سه برابر ظرفیت، دانشجو به بیمارستان معرفی می شود و سپس بیمارستان از بین آنها، افراد مورد نظر خود را انتخاب می کند. کسانی که پذیرش می شوند، از ابتدا از طرف بیمارستان مقصد که محل کار آینده آنها خواهد بود، بورسیه می شوند.

جالب این است که مدرک این دانش آموزان فقط در همان بیمارستان که آنها را بورسیه کرده، معتبر است.

عباس حیدری، رییس دانشکده پرستاری مشهد در رابطه با این طرح گفت: "۵۰ سال از شروع آکادمیک پرستاری می گذرد و در تمام این سالها همیشه شاهد ارتقای آموزش پرستاری بودیم و مردم نیز با دریافت خدمات سلامت شاهد آن بوده اند. اما متاسفانه در یک برنامه غیرقابل باور که همه جامعه بزرگ پرستاری کشور را در بهت و نگرانی غیر قابل وصف

قرار داده، شاهد صدور آیین نامه ای هستیم که به یک باره همه گذشته پر افتخار پرستاری کشور را زیر سوال برده و آن را به نیم قرن قبل بازگردانده است."

محمد شریفی مقدم، دبیرکل "خانه پرستار" نیز می گوید: "یکی از اهداف طراحان این طرح، تربیت پرستار ارزان قیمت و مطیع است. سفارش دهندگان این طرح، همان سهامداران بخش خصوصی و ۷ درصد تصمیم گیران سیاستهای حوزه سلامت هستند که ریشه در وزارت بهداشت دارند و عقبه آنها در سازمان نظام پزشکی است."

درخواست تفحص از وزارت بهداشت

ایلنا، ۹ آذر - مسعود پزشکیان، عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس، با اشاره به درخواست ۱۵ نماینده مجلس برای تحقیق و تفحص از "طرح تحول سلامت"، اظهار داشت: "دلیل این تحقیق و تفحص کاملا روشن است و نمایندگان می خواهند بدانند که ده درصد از بودجه هدفمند کردن یارانه‌ها و یک درصد از ارزش افزوده کجا و چگونه هزینه شده است."

وی افزود: "ما با کسی دعوا نداریم، قرار بوده بنابر قانون این یک درصد و ده درصد صرف فقرا و اقشار محروم شود. اگر ادعا می کنند که این پول درست هزینه شده که مشکلی وجود ندارد، اما اگر این پول به صورت سلیقه ای یا در مسایلی که نباید خرج می شده و یا برای بالا بردن حقوق پرسنل هزینه شده، باید پاسخگو باشند."

پزشکیان ادامه داد: "حدود ۷۰ درصد بر حقوق پرسنل در بخش درمان اضافه شده، سوال اینجاست که وزارت بهداشت این پول را از کجا آورده است؟ البته پاسخ این سوال برای ما روشن است اما قصد داریم با تحقیق و تفحص این مساله را برای همه روشن کنیم."

تجمع دانشجویان مقابل وزارت بهداشت

فرارو، ۹ آذر - جمعی از دانشجویان تحصیلات تکمیلی (دکتر و کارشناسی ارشد) رشته های علوم پایه پزشکی در اعتراض به بخشنامه جدید وزارت بهداشت مقابل این وزارت خانه تجمع کردند.

یکی از دانشجویان علت این تجمع را اعتراض به مصوبه وزارت بهداشت در معادل قرار دادن دکترای پژوهشی با دکترای آموزشی عنوان کرد.

این دانشجو گفت: "طبق مصوبه جدید وزارت بهداشت، دانشجویانی که دکترای پژوهشی محسوب می شوند می توانند از مزایای دانشجویان دکترای آموزشی برخوردار شوند. درحالی که آنها بر خلاف دانشجویان دکترای آموزشی، برای ورود به دانشگاه کنکور نداده اند، در طول تحصیل درسی نیز نمی گذرانند و امتحان جامع نیز ندارند و صرفا با یک پایان نامه مدرک دکترای خود را اخذ می کنند.

وی ادامه داد: "طبق آیین نامه دکترای پژوهشی وزارتخانه، باید در مدرک دکترای این افراد عنوان پژوهشی ثبت شود و آنها حق کار بالینی ندارند و نیز نمی توانند به عنوان هیات علمی آموزشی مشغول به کار شوند در حالی که با مصوبه جدید تمام این موارد نقض می شود."

اعتصاب پرسنل بیمارستان شریعتی اصفهان

مهر، ۹ آذر - پرستاران و کارکنان بیمارستان شریعتی در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق معوقه خود دست از کار کشیدند.

مدیر روابط عمومی معاونت درمان تامین اجتماعی استان اصفهان با تایید این ماجرا که تعدادی از پرسنل بیمارستان شریعتی به نمایندگی از پرستاران اعلام اعتراض کردند و از حقوق عقب مانده خود گلایه داشتند، گفت: "من تکذیب نمی‌کنم که اخلاقی در روند کار ایجاد شده، اما با پیگیری و جلسه با مدیر درمان تامین اجتماعی استان اصفهان بدنبال حل و فصل موضوع هستیم."

مدیر درمان تامین اجتماعی استان اصفهان، علی اعتصام پور، نیز کارکنان را تهدید کرد: "اگر مجبور باشیم که نیرو از دیگر بیمارستانها به این بیمارستان منتقل کنیم، این کار را انجام داده و نمی‌گذاریم اخلاقی در مساله درمان بیماران انجام گیرد."

اعتراض سراسری دانشجویان پرستاری به طرح تربیت پرستار در بیمارستانها

دانشجویان دهها دانشگاه در سراسر کشور در واکنش به طرح تربیت پرستار در بیمارستانها، دست به حرکت اعتراضی زدند. فهرست شماری از این اعتراضها به قرار زیر است:

۴ آذر/ دانشکده پرستاری مشهد، دانشجویان با حضور در سالن جرجانی دانشکده به این بخشنامه اعتراض کردند.

۷ آذر/ دانشگاه علوم پزشکی

اراک، دانشجویان در اعتراض به طرح جدید وزارت بهداشت از حضور در بیمارستان و کلاس درس خودداری کردند و دست به اعتصاب و تجمع زدند.

۱۰ آذر/ دانشگاه علوم پزشکی

بهشتی تهران، دانشجویان اقدام به برگزاری تجمع اعتراضی در صحن دانشگاه کردند.

۱۰ آذر/ دانشگاه آزاد ارومیه، دانشجویان در محوطه دانشگاه تجمع کرده و اعتراض خود را نسبت به طرح وزارت بهداشت ابراز داشتند.

۱۱ آذر/ دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، دانشجویان و اساتید پرستاری در سالن گردهمایی این دانشگاه تجمع کردند، در حالی که دست نوشته هایی با عنوان "من از نام و نشان پرستاری دفاع می‌کنم"، "تبعیض ممنوع"، "پرستاری یک کلام، نه پسوند، نه پیشوند" و "بازی با جان مددجو؟" را به همراه داشتند.

۱۰ آذر/ دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، دانشجویان در اقدامی نمادین، دور دانشکده زنجیره انسانی تشکیل دادند. آنها با سر دادن شعارهایی، نگرانی خود را از طرح وزارت بهداشت اعلام کردند و خواستار برقراری عدالت در سیستم بهداشت و درمان شدند.

۱۰ آذر/ دانشگاه آزاد بجنورد، دانشجویان پرستاری در محوطه دانشگاه تجمع کرده و بیانیه ای در محکومیت این طرح جدید و لزوم تعطیل شدن آن خواندند.

۱۱ آذر/ دانشگاه آزاد مهاباد، دانشجویان با امضای طوماری به حذف رشته پرستاری اعتراض نمودند

۱۶ آذر/ دانشکده پرستاری میبد، دانشجویان در طوماری خطاب به وزیر بهداشت، با اعتراض نسبت به طرح استفاده از بیمارستانهای دولتی و خصوصی در تربیت کارشناسان پرستاری و تربیت کمک پرستار و بهیار، خواستار حل مشکلات استخدامی پرستاران شدند.

۱۶ آذر/ دانشگاههای آزاد، جمعی از دانشجویان رشته پرستاری دانشگاههای آزاد در اعتراض به طرح تربیت پرستار در بیمارستانها که چند مدت پیش در وزارت بهداشت به تصویب رسید دست به اعتصاب زدند.

۱۸ آذر / دانشگاه آزاد سیرجان، دانشجویان پرستاری دانشگاه آزاد واحد سیرجان در اقدامی اعتراض آمیز در سالن آمفی تئاتر دانشگاه آزاد سیرجان تجمع کردند.

۱۹ آذر / دانشگاه علوم پزشکی اهواز، دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی اهواز در اعتراض به طرح تربیت کمک پرستاران یک ساله در دانشکده تجمع اعتراضی برگزار کردند.

تجمع پرستاران شرکتی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

ایرنا، ۱۴ آذر - روزشنبه ۱۴ آذر، شماری از پرستاران شرکتی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در اعتراض به اخراج از کار، دست به تجمع مقابل استانداری زدند. استاندار کرمان هنگام خروج از ساختمان استانداری به قصد بازدید از پروژه های انتقال آب به کرمان در جمع این پرستاران حضور یافت و گفت: مشکلات این قشر بزودی در نشستی با حضور مسوولان مربوط بررسی و راهکار لازم ارایه می شود.

بیانیه شورای صنفی دانشکده پرستاری و مامایی اصفهان خطاب به جامعه پرستاری کشور

خانه پرستار، ۱۱ آذر - شورای صنفی دانشکده پرستاری و مامایی اصفهان با انتشار بیانیه ای از ایستادگی و همبستگی

جامعه پرستاری در برابر آنچه که "یک ابلاغ غیر کارشناسانه و مخرب" نامید، تقدیر کرد.

در این بیانیه گفته می شود: "امروز همگان دانستند که اتحاد شما امکان پذیر و نتیجه بخش است و بی تفاوتی از جامعه پرستاری رخت بر بسته و حضور همه جانبه پرستاران در تعیین سرنوشت خود و یکدلی آنان در این روزها، آغازگر فصلی نو در عرصه پرستاری کشور شده است." بیانیه تاکید می کند:

"اتحاد امروز نوید بخش گامهای بزرگی در جهت ارتقای این حرفه است. امید است که جامعه پرستاری از فرصتهای به وجود آمده در پرتو این اتحاد نهایت استفاده را ببرد."

تاخیر ۹ ماهه در پرداخت کارانه پرستاران

نظام پرستاری، ۲۱ آذر - عضو شورای عالی نظام پرستاری اطلاع داد، در شهرستان مرند آذربایجان شرقی ۹ ماه است که به پرستاران کارانه پرداخت نشده و در چند شهر دیگر نیز چندین ماه است کارانه پرستاران به تعویق افتاده است. زینب فدایی همچنین به موضوع استخدام پرستاران اشاره کرد و گفت: "در حال حاضر استخدامیها شرکتی شده و در این صورت پرستاران امنیت شغلی ندارند و دریافتهای آنها نیز خوب نیست و چندین ماه حقوق شان با تاخیر پرداخت می شود."

برای اشتراک نسخه چاپی نبرد خلق با آدرس زیر تماس بگیرید

nabard@iran-nabard.com

برخی از حرکت‌های اعتراضی کارگران و مزدبگیران در آذر ۱۳۹۴

گردآوری و تنظیم: زینت میرهاشمی

۹۵ حرکت اعتراضی

*صبح روز یکشنبه اول آذر، بیش از ۳۰۰ تن از کارگران کارخانه راک سرامیک شهرضا در اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی شهرضا تجمع کردند. به گزارش شهرضا نیوز، کارخانه راک سرامیک در ۳۰ کیلومتری شهرضا در شهرک صنعتی رازی قرار دارد و به تولید سرامیک در ابعاد مختلف می‌پردازد، این کارخانه با سرمایه‌گذاری مشترک داخلی و خارجی راه‌اندازی شده و در حال حاضر تعدادی از خطوط تولید این شرکت تعطیل شده که این امر باعث اخراج ۳۰۰ تن از کارگران شده است.

*روز یکشنبه ۱ آذر، جمعی از پاکبانان شهرداری منطقه چهار کلانشهر رشت، با تجمع مقابل شهرداری این منطقه، خواستار دریافت مطالبات معوقه خود شدند. به گزارش ایرنا، تاخیر در پرداخت حق و حقوق پاکبانان شهرداری موجب بروز مشکلاتی در زندگی روزمره شان شده است. حدود ۱۳۰ پاکبان در زمینه رفت و روب شهری در منطقه چهار کلانشهر رشت فعالیت دارند.

*صبح روز دوشنبه ۲ آذر، کارگران صدرا که زیر نظر پیمانکار سکوها فعالیت می‌کنند، در اعتراض به عقب افتادن حقوق شان دست از کار کشیده و مقابل درب اصلی شرکت در جزیره تجمع کردند. به گزارش خلیج فارس، کارگران پیمانکاریهای صدرا از تیرماه امسال حقوق نگرفته و با وعده و وعیده‌های مسئولان طی این مدت به کارشان ادامه دادند، اما وقتی آبان هم گذشت و تاخیر در مزد و مواجب آنها به ۵ ماه رسید، ناگزیر به اعتصاب شده‌اند.

*روز دوشنبه ۲ آذر، کارگران شرکت مبین از شرکت‌های اقماری مجتمع مس میدوک شهر بابک به دلیل پایین بودن دستمزد و دیر کرد حقوق در محل کار خود حضور پیدا کرده اما از انجام کار خوداری کردند و طی نامه‌ای اعتراض خود را به مسئولان اعلام کردند. به گزارش کارگران کرمان، درخواست کارگران دریافت حقوق به موقع و مناسب است.

*روز سه‌شنبه ۳ آذر، کارگران شرکت مهندسی خط ابنیه فنی شمالغرب (تراورس) در اعتراض به عدم پرداخت ۳ ماه حقوق و ۷ ماه حق بیمه دست به تجمع در زنجان زدند. به گزارش خبر آنلاین، کارگران خواستار رسیدگی به مشکلات و وصول حق و حقوق شان شدند. این شرکت مسئولیت تعمیر و نگهداری خط‌های راه آهن در سرتاسر مسیر از استان قزوین تا مهاباد را دارد. به گفته تجمع‌کنندگان مشکلات کارکنان این شرکت که به صورت پیمانکار برای راه آهن کار می‌کنند مختص به استان زنجان نبوده و همه کارکنان در شهرها و استانهای قزوین و آذربایجان شرقی با آن دست به گریبان هستند.

*روز سه‌شنبه ۳ آذر، تعدادی از کارگران شهرداری سردشت در اعتراض به سه ماه حقوق معوقه تجمع و از رفتن به سر کار خودداری کردند. به گزارش ایلنا، کارگران معترض گفتند: در این تجمع که از ۷ صبح آغاز و تا پایان وقت اداری، در مقابل درب شهرداری ادامه یافت، کارگران به عدم پرداخت مطالبات مزدی خود و وعده‌های شهردار مبنی بر پرداخت معوقات تا دو ماه آینده اعتراض کردند.

*روز سه‌شنبه ۳ آذر، کارگران اخراجی دربال میاندورود برای بازگشت به کار و اعتراض به عدم پرداخت ماهها حقوق و حق بیمه دست به تجمع مقابل فرمانداری میاندورود زدند. به گزارش شرق پرس، کارگران با سابقه در کشتارگاه دربال

شعبه میان‌دورود خواهان بازگشت به کار و دریافت حقوق خود هستند اما از طرف دیگر مسئولان این مجموعه نبود صرفه اقتصادی را دلیل این وضعیت می‌دانند و این کشمکش ماه‌هاست که ادامه دارد.

*روز سه شنبه ۳ آذر، گروهی از کارگران پیمانی مجموعه ورزشی آزادی در اعتراض به بدحسابی کارفرمای پیشین دست از کار کشیده و مقابل ساختمان اداری ورزشگاه آزادی تهران تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این کارگران که قبل از مرداد ماه سال جاری به مدت ۵ سال در استخدام شرکت پیمانکاری «ورزش یاران ایرانیان» مشغول به کار بودند، گفتند که پیمانکار سابق بدون آن که مطالبات مزدی حدود ۱۰۰ کارگر را پرداخت کند از مجموعه ورزشگاه آزادی خارج شده است.

*روز سه شنبه ۳ آذر، باردیگر کارگران کارخانه عرف ایران در اعتراض به قراردادهای کار، اخراج، تاخیر در پرداخت حقوق و حق بیمه و افزایش مطالبات پرداخت نشده دست به تجمع مقابل ساختمان شهرداری و شورای شهر تهران زدند. به گزارش ایلنا، یکی از کارگران حاضر در این اجتماع اعتراضی در این باره گفت: نگرانی نامشخص بودن شرایط آینده عرف ایران همچنان ادامه دارد.

*صبح روز سه شنبه ۳ آذر، جمعی از متقاضیان مسکن از شرکت تعاونی هواپیمایی کشوری در اعتراض به واگذار نشدن واحدهای مسکونی و سکوت ۱۰ ساله مدیرعامل شرکت مقابل مجلس رژیم تجمع کردند. به گزارش تابناک، یکی از معترضان این اقدام درباره این اعتراض گفت: شرکت تعاونی مسکن هواپیمایی کشوری حدود ۱۰ سال است از ۳۵۰۰ نفر مبلغ ۲۰۰ میلیارد تومان برای ساخت واحدهای مسکونی پول گرفته اما تاکنون هیچ واحدی واگذار نشده پیشرفت کار در طول ۱۰ سال ۶۰ درصد بوده است.

*روز سه شنبه ۳ آذر، تعدادی از کارگران کارخانه فولاد امیرکبیر کاشان به دلیل عدم پرداخت معوقات خود دست به اعتصاب زدند. به گزارش ایران خبر، حدود ۳ ماه از حقوق معوقه این کارگران پرداخت نشده است.

*روز چهارشنبه ۴ آذر، جمعی از کارگران کارخانه آراد غرب کرمانشاه در پی تعطیلی چند ماهه این شرکت و عدم پرداخت مطالبات شان، مقابل استانداری تجمع کردند.

به گزارش ایسنا، یکی از کارگران این کارخانه اظهار کرد: شرکت آراد غرب که کار تولید اتوسوئیچ خودرو را بر عهده داشت متأسفانه از ۹ خرداد سال جاری به علت مشکلات مالی تعطیل شد و با تعطیلی این شرکت طلب حدود ۱۲۰ کارگر این شرکت که هر کدام به طور میانگین ۱۰ میلیون تومان بابت حقوق هشت ماهه معوقه و عیدی و سنوات طلبکارند، پرداخت نشده است.

*روز چهارشنبه ۴ آذر، کارگران شرکتی سازمان پارکها و فضای سبز شهرداری آمل در اعتراض نسبت به اجرای طرح تجمیع کارگران مقابل ساختمان شهرداری این شهر تجمع کردند. به گزارش خزر۲۴، کارگران شرکتی فضای سبز شهردار آمل با تاکید بر این که هر یک از این کارگران چندین سال در این سازمان مشغول کار هستند، ابراز داشتند: اکنون هر یک از ما با تصمیمات جدید و با اجرای طرح تجمیع ششصد هزار تومان از حقوق مان کسر شده است.

*روز چهارشنبه ۴ آذر، بازنشستگان البرز مرکزی سوادکوه در اعتراض به عدم پرداخت ۲ ماه حقوق و مطالبات خود در میدان زیراب سوادکوه تجمع کردند. به گزارش فارس، بازنشستگان البرز مرکزی خواستار دریافت حقوق ماههای مهر و آبان خود هستند و علاوه بر حقوق ماهانه، مطالبات معوقه و صدور برخی از احکام مصوب نیز از اعتراضات بازنشستگان است.

*روز پنجشنبه ۵ آذر، تعداد قابل توجهی از کشاورزان شادگان در اعتراض به رها نکردن آب مورد نیاز کشت سال جاری خود از سوی سازمان آب و برق خوزستان، مقابل این سازمان تجمع کرده و خواهان ارائه پاسخی روشن برای حل این مشکل شدند. به گزارش اکسین پرس، یکی از کشاورزان معترض گفت: چندی پیش برای رفع دغدغه کشاورزان منطقه شادگان صورت جلسه ای منبى بر رهاسازی آب برای زمینهای کشاورزی به امضای سازمان جهاد کشاورزی، سازمان آب و برق و نمایندگان کشاورزان تنظیم شد که طی آن قرار شد نیمه آبان ماه به منظور آبیاری زمینهای کشاورزی منطقه شادگان، آب سد مارون رها شود.

وی ادامه داد: ما به امید این قول مسئولان کشت گندم خود را آغاز کردیم اما متأسفانه مسئولان مربوطه پای وعده های خود نماندند و آب در تاریخ مقرر رها نشد.

*پیش از ظهر روز یکشنبه ۸ آذر، چند صد تن از بازنشستگان صندوق فولاد اصفهان در اعتراض به عدم پرداخت دو ماه حقوق معوقه و همچنین مشکلات بسیاری که مسئولان وزارت تعاون بابت حق و حقوق شان برای آنها ایجاد کرده اند، هماهنگ با بازنشستگان این صندوق در سراسر کشور، مقابل استانداری اصفهان تجمع کردند.

به گزارش ایمن، معاون فنی و عملیاتی کانون بازنشستگان صنعت فولاد استان در خصوص تجمعات بازنشستگان صندوق فولاد در سراسر کشور، بیان داشت: متأسفانه علاوه بر پرداخت نشدن دو ماه حقوق بازنشستگان صندوق فولاد، مطالبات آنها بابت سختی کار، گروه و حق مدیریت که مربوط به چند سال فعالیت آنها بوده، همچنان پرداخت نشده است.

*روز یکشنبه ۸ آذر، کارگران و کارمندان شهرداری سی سخت در اعتراض به عدم پرداخت چندین ماه حقوق خود دست به اعتصاب زدند. به گزارش سفیر دنا، کارگران و کارمندان شهرداری سی سخت با تجمع در واحد نقلیه شهرداری دست از کار کشیده و خواستار رسیدگی جدی به وضعیت بحرانی در شهرداری سی سخت شدند.

*روز یکشنبه ۸ آذر، کارگران کارخانه فولاد یاسوج در استان کهگیلویه و بویر احمد در اعتراض به عدم پرداخت ۷ ماه حقوق خود، برای چندمین بار اقدام به تجمع اعتراضی کردند. به گزارش ایلنا، این کارگران که بیش از ۱۲ سال سابقه کار در این کارخانه را دارند، به دلیل مشکلات معیشتی بیش از این نمی توانند منتظر پرداخت دستمزدشان بمانند و به همین دلیل با برپایی تجمعات متعدد مقابل نهادهای مختلف دولتی در استان کهگیلویه و بویراحمد، از جمله استانداری خواستار رسیدگی به وضعیت خود شدند.

*روز دوشنبه ۹ آذر، کارگران کارخانه فرش پارس شهر صنعتی البرز قزوین در اعتراض به تعویق ۷ ماهه حقوق خود، اعتصاب کردند. به گزارش جوان، کارگران در محوطه کارخانه تجمع کرده و خواستار رسیدگی به مطالبات مالی خود شدند.

کارخانه فرش پارس در حال حاضر حدود ۵۰ کارگر رسمی (دائمی) دارد و مابقی کارگران قرار داد موقت هستند. این کارخانه حدود هشت سال پیش بیش از هزار کارگر داشت و اکنون ۴۰۰ کارگر در این کارخانه کار می کنند.

*صبح روز یکشنبه ۸ آذر، تعدادی از کارگران واگن پارس اراک در اعتراض به مسدود شدن حسابهای بانکی کارخانه از سوی اداره مالیات، دست از کار کشیدند و مقابل ساختمان اداره امور مالیاتی استان مرکزی در اراک تجمع کردند. به گزارش ایلنا، مسدود شدن حسابهای بانکی بهانه ای شده تا کارفرما نتواند به موقع دستمزد کارگران را پرداخت کند. این در حالی است که طی ۴ ماه گذشته کارگران واگن پارس دستمزدی دریافت نکرده اند. روز دوشنبه ۹ آذر، کارگران کارخانه واگن پارس اراک برای دومین روز متوالی در مقابل ساختمان اداره امور مالیاتی استان مرکزی تجمع کردند.

*روز دوشنبه ۹ آذر، تعدادی از کارگران شرکت دالیان خوزستان مقابل اداره آب و فاضلاب این استان تجمع و اعتراض کردند. به گزارش موج، این کارگران که در مشاغل مختلف از جمله مدیریت کارگروه، ماشین آلات، پیمانکاری مصالح و... در شرکت نام برده مشغول به کار بودند، حقوق یک سال کار خود را پس از گذشت ۳ سال هنوز دریافت نکرده اند. یکی از معترضان گفت: کامبیز نیک اندوز پیمانکار این شرکت پس از پایان کار پا به فرار گذاشت و هیچ اطلاعی از او دریافت نکرده ایم.

*روز دوشنبه ۹ آذر، اعتصاب رانندگان تاکسیهای درون شهری شاهرود که از روز شنبه ۷ آذر شروع شده بود، به سومین روز خود رسید. در سومین روز این اعتصاب تعداد زیادی از تاکسی رانان مقابل وادی السلام شاهرود تجمع کردند تا برای حل مشکل به استانداری مراجعه کنند. به گزارش نسل شاهرور، یکی از رانندگان حاضر در تجمع گفت: می خواهند ما را مجبور به نصب تاکسی متر کنند و اگر تاکسی متر نصب نکرده باشیم دفترچه های کار مهر و امضا نمی شود.

*کارگران و کارمندان شهرداری شهر توریستی سی سخت، مرکز شهرستان دنای کهگیلویه و بویراحمد، از روز یکشنبه ۸ آذر در اعتراض به عدم پرداخت ۵ ماه حقوق شان دست به اعتصاب زدند. به گزارش تسنیم، این اعتصاب در روز سه شنبه ۱۰ آذر سومین روز خود را پشت سر گذاشت و شهر توریستی سی سخت در تسخیر زباله ها قرار گرفت.

*روز سه شنبه ۱۰ آذر، کارگران کارخانه تبریزکف در شهرستان مرند برای چندمین بار تجمع اعتراضی در مقابل استانداری آذربایجان شرقی برگزار کردند. به گزارش تسنیم، در این تجمع کارگران به عدم رسیدگی شفاف و موثر به مطالبات باقیمانده کارگران در این پرونده اعتراض کردند.

*روز سه شنبه ۱۰ آذر، کارگران اخراجی کارخانه سیمان کارون برای بازگشت به کار دست به تجمع اعتراضی مقابل فرمانداری مسجد سلیمان زدند. به گزارش موج، کارگران اخراجی کارخانه سیمان کارون واقع گلگیر گلگیر از توابع مسجدسلیمان با تجمع مقابل فرمانداری مسجد سلیمان خواستار تعیین وضعیت خود از جانب مسئولان کارخانه شدند.

*صبح روز سه شنبه ۱۰ آذر، جمعی از کارکنان آزمایشگاههای تشخیص طبی که در بخشهای دولتی و غیر دولتی فعالیت می کنند، مقابل ساختمان اصلی وزارت بهداشت تجمع کردند. به گزارش موج، حقوق و دستمزد دریافتی آزمایشگاهیان به هیچ وجه متناسب با تحصیلات و زحمات آنها به ویژه در بخش خصوصی نیست.

*روز شنبه ۱۴ آذر، کارگران کارخانه کاشی کویر برای چندمین بار به علت عدم دریافت حقوق و معوقات خود اعتصاب کردند. به گزارش یزد رسا، این اعتصاب با دخالت پلیس سرکوب شد. بر اساس گفته های کارگران و همچنین شواهد موجود، این کارخانه مشکل فروش و یا تولید نداشته است زیرا این کارخانه یکی از دو کارخانه تولیدکننده کاشی گرانیتی در استان است و بازار این نوع محصول مشکلی ندارد.

*روز شنبه ۱۴ آذر، بیش از هزار کارگر معدن زغال سنگ طزره از زیر مجموعه های معادن زغال سنگ البرز شرقی در اعتراض به تعویق یک ماه و نیم حقوق، دست از کار کشیده و محل کار خود را ترک کردند. به گزارش ایلنا، کارگران معترض گفتند: پیش از این حقوق کارگران حدود دو ماه به تعویق افتاده بود که کارفرما بخشی از مطالبات کارگران را روز سه شنبه ۱۰ آذر پرداخت کرده است اما در حال حاضر کارگران نیمی از حقوق مهر و حقوق کامل آبان ماه ۹۴ را دریافت نکرده اند.

*صبح روز شنبه ۱۴ آذر، کارگران معدن زغال سنگ سنگرود در اعتراض به آنچه بلا تکلیفی در وضعیت بازنشستگی شان می‌خوانند، در محوطه اداری معدن زغال سنگ البرز غربی تجمع کردند. به گزارش ایلنا، کارگران حاضر در تجمع امروز گفتند: در جریان تجمع امروز اعضای کمیسیون کارگری شهرستان رودبار به آنها وعده دادند که برای جلسه فردا یکشنبه به خواسته آنها رسیدگی خواهند کرد.

*روز یکشنبه ۱۵ آذر، کارگران شرکت صدرا بوشهر در اعتراض به تاخیر ۵ ماهه در پرداخت حقوق شان دست به تجمع اعتراضی مقابل استانداری بوشهر زدند. به گزارش خلیج فارس، یکی از کارگران حاضر در تجمع گفت: حدود ۶۰۰ کارگر در شرکتهای پیمانکاری جزیره صدرا و پروژه سکوسازی مشغول به کار هستند، اما از تیر ماه حقوقی به ما پرداخت نشده و بارها براساس وعده مسئولان یا از سر ناچاری به خاطر نداشتن شغل، مجبور به ادامه فعالیت بدون حقوق آن هم در شرایط سخت کاری شدیم.

*جمعی از کارگران خدماتی مترو تهران صبح روز یکشنبه ۱۵ آذر، در اعتراض به تعویق مطالبات مزدی مقابل ساختمان شرکت بهره برداری راه آهن شهری واقع در تقاطع خیابانهای انقلاب و حافظ تجمع کردند. به گزارش پویش، پیمانکار مربوطه دست کم ۳ ماه حقوق و ۷ ماه حق اضافه کاری کارگران معترض را پرداخت نکرده است.

*روز یکشنبه ۱۵ آذر، بیش از ۵۰۰ تن از بازنشستگان ذوب آهن از اصفهان، تهران، کرج در مقابل دفتر ریاست جمهوری در تهران گردهم آمدند. آنان به عقب افتادن حقوق و تعیین تکلیف موجودی صندوق بازنشستگی کارکنان ذوب آهن و همچنین موضوع بیمه های تکمیلی شان معترض بودند.

*روز دوشنبه ۱۶ آذر، بازنشستگان وزارت صنعت و معدن برای دریافت مطالبات معوق خود در سالهای گذشته، مقابل وزارت امور اقتصاد و دارایی تجمع کردند. به گزارش فارس، این بازنشستگان خواهان دریافت مطالبات معوق خود از سال ۹۱ بوده که تاکنون به نتیجه نرسیده است.

*روز یکشنبه ۱۵ آذر، صدها تن از کارشناسان و کارگزاران صندوق بیمه کشاورزی با تجمع مقابل مجلس خواستار تعیین تکلیف وضعیت استخدامی و بیمه خود شدند.

به گزارش خبرگزاری مجلس، تجمع کنندگان از استانهای تهران، زنجان، اصفهان، فارس، خوزستان، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، کردستان، مازندران، خراسان رضوی، ایلام، خراسان شمالی، اردبیل و خراسان جنوبی بودند. روز دوشنبه ۱۶ آذر، این تجمع دومین روز خود را پشت سر گذاشت.

*روز دوشنبه ۱۶ آذر، تجمع هزار بازنشسته فولاد سراسر کشور در اعتراض به عدم پرداخت ۲ ماه حقوق در مقابل وزارت اقتصاد و دارایی دومین روز خود را پشت سر گذاشت. کارگران معترض ناچار شدند یکشنبه شب را در مسجد دخانیات با یک پتو سر کنند. به گزارش روز سه شنبه ۱۷ آذر ایسنا، یکی از بازنشستگان به نام سید منصور جمالی، به دلیل ایست قلبی جان باخت. به گزارش کلمه، خبر فوت این کارگر خشم دیگر بازنشستگان را برانگیخت و باعث شد تا شعارهایی علیه وزارت دارایی و دولت سر داده شود که نفر دوم نیز دچار عارضه قلبی شد و به بیمارستان منتقل شد.

*به گزارش نفت ما، روز سه شنبه ۱۷ آذر، هزاران تن از کارکنان رسمی نفت، حدود ۲۰ شرکت زیر مجموعه هلدینگ خلیج فارس در منطقه ماهشهر و عسلویه در اعتراض به مصوبه پنهانی دولت در زمینه قطع رابطه استخدامی شرکتهای واگذار شده پتروشیمی به بخش خصوصی، وضعیت نامعلوم شغلی، عدم پرداخت پاداش بهره وری ۲ ماه پیش و سود سهام

و احتمال خارج کردن آنها از صندوق بازنشستگی نفت، بهداری و بهداشت نفت برای چهارمین روز متوالی اقدام به تحریم غذای محل کار کردند.

*اعتصاب کارگران کارخانه لاستیک سازی خوزستان که از روز سه شنبه ۱۰ آذر آغاز شد، در روز چهارشنبه ۱۸ آذر دومین هفته خود را آغاز کرد. به گزارش ایسنا، این شرکت از نظر فروش و تولید در وضعیت بسیار مطلوبی قرار دارد، اما مدیریت شرکت قصد تغییر وضعیت کارکنان و تبدیل قراردادهای آنها به قراردادهای پیمانی را دارد.

*روز چهارشنبه ۱۸ آذر، رانندگان تاکسی در جویبار به دلیل اقدامات نامناسب در حوزه حمل و نقل و ترافیک شهری، مقابل شهرداری این شهر تجمع کردند. به گزارش فارس، نماینده صنف تاکسیرانان جویبار در مورد علت این اعتصاب گفت: ۸۴ راننده تاکسی شهری در جویبار فعالیت می‌کنند که شرایط کار کردن برای هیچ کدام از آنها مساعد نیست، این شرایط چرا باید یک راننده مجوز دریافت و امتیاز تاکسی خود را به جویبار منتقل کند.

*به گزارش روز جمعه ۲۰ آذر نفت ما، ۶ هزار کارگر شش واحد پتروشیمی اروند، مبین، خوزستان، بوعلی سینا، بندر امام و تندگوبان از خوردن غذا در رستوران خودداری کردند. کارگران معترض می‌گویند از مدتی پیش که ارتباط استخدامی خود با وزارت نفت قطع شده مزایای پرداختی به آنان از جمله سختی کار، ودیعه مسکن و مزایای شغلی آنان به شدت کاهش یافته است. به گزارش روز یکشنبه ۲۲ آذر ایلنا، فعالان کارگری پتروشیمی خلیج فارس می‌گویند؛ اقدام اعتراضی که هفته گذشته از سوی کارکنان رسمی پتروشیمی خلیج فارس در قالب خودداری از خوردن غذای کارخانه صورت گرفته بود وارد دهمین روز خود شد.

۲۲ واحد پتروشیمی فعال در بندر ماهشهر و بندر امام سالانه حدود ۱۷ میلیون تن مواد پتروشیمی تولید می‌کنند. زنجیره تولید پتروشیمی در بندر ماهشهر بزرگترین قطب تولید پتروشیمی در ایران و خاورمیانه است.

*روز یکشنبه ۲۲ آذر، جمع زیادی از آتش نشانهای تهران، در مقابل شورای شهر و شهرداری پایتخت تجمع کردند تا نسبت به مسایل شغلی خود از جمله قوانین سخت و زیان آور بودن و بازنشستگی شان اعتراض خود را نشان دهند. به گزارش خبرآنلاین، آنها با وجودی که لباسهای فرم خدمت به تن داشتند، ترجیح دادند با بستن سر و صورت خود، کار شناسایی چهره شان را برای مسئولان شهرداری مشکل تر کنند تا احتمالاً پس از این تجمع برایشان مشکلی پیش نیاید.

*روز دوشنبه ۲۳ آذر، کارکنان پتروشیمیهای بندر امام، اروند، تندگویان، بوعلی سینا، فجر و خوزستان که از شنبه هفته گذشته دست به اعتصاب زده بودند، امروز وعده خود را عملی کردند و با وجود بارش باران حدود یک ساعت اطراف شرکتهای شان زنجیره انسانی تشکیل دادند و رسیدگی به خواسته های شان را مطالبه کردند. به گزارش ایلنا، فعالان کارگری منطقه ویژه اقتصادی بندر امام و ماهشهر با اعلام این خبر گفتند در این اجتماع اعتراضی دست کم ۱۵۰۰ تن از کارگران مجتمعهای بندرامام، بوعلی سینا، تندگویان، اروند، فجر خوزستان شرکت داشتند.

*روز دوشنبه ۲۳ آذر، در ادامه اعتراضات کارکنان رسمی پتروشیمی خوزستان، کارکنان رسمی پتروشیمی امیرکبیر نیز در اعتراض به وضعیت نامشخص شغلی خود زنجیره انسانی تشکیل دادند. به گزارش ایلنا، کارکنان نفتی شاغل در پتروشیمی امیرکبیر، پیش از این در ۲۱ آذرماه در خصوص حضور در این اقدام اعتراضی بیانیه‌ای صادر کرده بودند.

*صبح روز دوشنبه ۲۳ آذر، کارکنان رسمی پتروشیمی مبین همزمان با دیگر پتروشیمیهای (هلدینگ خلیج فارس، خوزستان و امیرکبیر) در اعتراض به وضعیت نامشخص شغلی خود زنجیره انسانی تشکیل دادند. به گزارش ایلنا، بخشی از

خواسته های کارکنان پتروشیمی میین نیز مانند دیگر کارکنان معترض پتروشیمی هلدینگ خلیج فارس و امیرکبیر (در استان خوزستان) به وضعیت نامشخص شغلی و بیمه ای آنها باز می‌گردد که از زمان خصوصی سازی محل کار آنها شروع شده است.

*روز دوشنبه ۲۳ آذر، کارگران نیروگاه رامین ویس با اعتصاب در روزهای اخیر از وضعیت کاری خود ابراز نارضایتی کردند و خواستار بهبود آن شدند. به گزارش باوی نیوز، کارگران معترض می گویند از مدتی پیش در ارتباط با نوع استخدامی خود معترض بودند و مزایای پرداختی به آنان از جمله سختی کار و مزایای شغلی آنان به شدت کاهش یافته است. کارگران معترض خواستار پرداخت حقوق آنان بر اساس قانون کار و تامین اجتماعی شده اند.

*روز دوشنبه ۲۳ آذر، کشاورزان روستای ورتون بخش کوهپایه در اعتراض به زمین خواری ۹۹ هکتاری مقابل استانداری اصفهان تجمع کردند. به گزارش ندای اصفهان، کشاورزان می گویند؛ ۹۹ هکتار از اراضی و مراتع روستای تاریخی ورتون با مجوز اداره اوقاف و گردشگری به ساخت مجتمع گردشگری «دهکده گل سرخ» تخصیص داده شده؛ در داخل اراضی اشغال شده چندین چشمه متعلق به حق آبه مردم روستای ورتون قرار دارد. ورتون در ۶۰ کیلومتری شمال شرقی اصفهان واقع شده و حوضخانه چشمه آب گرم آن مربوط به دوره صفوی معروف است که خاصیت درمانی داشته و به عنوان یک میراث ملی به ثبت رسیده است.

*عصر روز دوشنبه ۲۳ آذر، کارگران و کارمندان شهرداری جیرفت در اعتراض به حکم خلع ید اراضی خود دست به تجمع در بلوار بهشت زهرا زدند. به گزارش دقیانوس، معترضان حامل پارچه نوشته هایی خطاب به دستگاه قضایی و شورای تامین شهرستان بودند پس از این که هیچ یک از مسئولان در میان آنها حضور نیافت اقدام به بستن دو خط رفت و برگشت خودروها در بلوار بهشت زهرا کردند.

*روز یکشنبه ۲۲ آذر، جمعی از کارگران بخش حمل و نقل پالایشگاه آبادان در اعتراض به شیوه تنظیم قراردادهای جدید کاری خود از سوی پیمانکار مقابل درب شماره ۱۸ این پالایشگاه تجمع کردند. به گزارش ایلنا، کارگران معترض می‌گویند: در متن قرار دادهای کار جدید موادی همانند تاریخ شروع و پایان عقد قرار داد کار و همچنین میزان دستمزد دریافتی کارگران طبق قوانین کار مناطق آزاد مشخص نشده و جای آن را سفید و خالی گذاشته شده است. روز سه شنبه ۲۴ آذر، کارگران بخش حمل و نقل پالایشگاه آبادان برای سومین روز در مقابل ساختمان منطقه آزاد اروند تجمع کردند.

*روز دو شنبه ۲۳ آذر، کارگران کارخانه سیمان استان کهگیلویه و بویراحمد در مقابل کارخانه دست به تجمع زدند. به گزارش سایت کهگیلویه و بویراحمد، کارگران به نداشتن قرارداد اعتراض کردند. این حرکت اعتراضی در روز سه شنبه ۲۴ آذر ادامه پیدا کرد. اعتراض کارگران به نداشتن قرارداد برای چندمین سال متوالی، واریز نشدن حقوق ساعات اضافه کاری، بی توجهی به حق و حقوق کارگران، عدم بیمه کارگری، نداشتن تجهیزات کارگری و... است. این گزارش از صفحه این سایت پس از چند ساعت حذف شد.

*به گزارش شبکه های اجتماعی، عصر روز سه شنبه ۲۴ آذر، اهالی روستای «شهرویی» در شهرستان بهبهان به علت جذب نشدن جوانان این منطقه در پروژه ساخت پالایشگاه گاز بیدبلند ۲، دست به تجمع اعتراضی زده و اقدام به بستن جاده منتهی به این واحد صنعتی کردند. در یورش مسلحانه مأموران نیروی انتظامی به مردم یک تن از معترضان کشته و دو تن مجروح و تعدادی دستگیر شدند.

*صبح روز چهارشنبه ۲۵ آذر، صدها تن از کارگران کارخانه کاغذ پارس هفت تپه در خوزستان به علت سه ماه حقوق نگرفتن دست از کار کشیدند. به گزارش ایلنا، دلیل اعتراض کارگران پرداخت نشدن دستمزد کارگران از مهر ماه سال جاری تا هم اکنون است. به گفته یکی از کارگران معترض از حدود یک سال پیش که مدیریت کارخانه به بخش خصوصی واگذار شده است، مشکلات کارخانه آغاز شده و محاسبات حقوقی بیش از ۷۰۰ کارگر این واحد تولیدی بهم ریخته است.

*کارگران صدرا برای چهارمین بار در سال جاری در اعتراض به عدم پرداخت ماهها حقوق شان در روز چهارشنبه ۲۵ آذر، دست به اعتصاب و تجمع زدند. به گزارش سپاس، در سال جاری چهار بار کارگران شرکت صنعتی صدرا به نشان اعتراض در عدم پرداخت حقوق و مزایا در مقابل شرکت صدرا و استانداری بوشهر تجمع کردند.

*جمعی کارگران فضای سبز در آمل در اعتراض نسبت به عملکرد شرکت پیمانکار و کاهش حقوق خود در روز چهارشنبه ۲۵ آذر، دست به تجمع زدند. به گزارش خزر ۲۴، سرانجام شهردار که ظاهرا سازمان پارکها را به حال خود رها کرده و توجه زیادی به عملکرد آن و حتی قرارداد های آن ندارد، به علت فشار رسانه ها مجبور شد به نشست با جمعی از کارگران تن دهد و در جلسه نوید حل مشکلات آنها و روزهای بهتر را دهد. اما بعد از گذشت مدت زیادی از آن وعده های داده شده توسط شهردار، هیچ گشایشی در حل مشکلات کارگران داده نشد و همچنان اجحاف در حق کارگران ادامه دارد.

*روز پنجشنبه ۲۵ آذر، کارگران قرارداد مستقیم پارس جنوبی در اعتراض به وضعیت شغلی نامناسب دست به تجمع مقابل دفترسازمان منطقه ویژه اقتصادی پارس (عسلویه) زدند. به گزارش ایلنا، این گروه از کارگران شاغل در منطقه ویژه عسلویه که شمار آنها حدود هفتصد تن است می گویند: با گذشت سه سال از شروع کار، در حال حاضر نه مزایای پیمانکاری را دارند و نه کارمند وزارت نفت محسوب می شوند.

*روز پنجشنبه ۲۶ آذر، کارگران خطی راه آهن در زنجان برای دومین بار برای اخذ معوقات شان تجمع اعتراض آمیز برگزار کردند. به گزارش ایسنا، یکی از تجمع کنندگان گفت: امروز برای دومین بار است که اقدام به برگزاری چنین تجمعی در راه آهن زنجان می کنیم، هر چند بعد از تجمع اولی به بخشی از خواسته های خود دست یافتیم، اما قرار نیست هر بار برای گرفتن حق و حقوق خود دست به چنین اقداماتی بزنیم.

*روز شنبه ۲۸ آذر، اعتصاب صدها تن کارگران پیمانکاری فازهای ۲۰ و ۲۱ عسلویه در اعتراض به معوقات مزدی خود وارد ششمین روز خود شد. به گزارش ایلنا، این کارگران که همه نیروهای ماهر و متخصص هستند، از ابتدای هفته گذشته نسبت به بی توجهی پیمانکار در خصوص پرداخت شدن طلب مزدی خود معترضند. این کارگران طرف قرارداد با یک شرکت پیمانکاری دست سوم هستند که این شرکت، مطالبات کارگران را در چهار ماه گذشته پرداخت نکرده است.

*صبح روز شنبه ۲۸ آذر، کارگران کارخانه فولاد بویر صنعت ابتدا با تجمع در مقابل استانداری و سپس تجمع در مقابل اداره کل فرهنگ و ارشاد خواستار پرداخت مطالبات معوقه خود شدند. به گزارش جوان، یکی از این کارگران با بیان اینکه حدود ۹ ماه است حقوق و مطالبات خود را دریافت نکرده ایم، افزود: کارگران این کارخانه علاوه بر حقوق و دستمزد، عیدی سنوات گذشته را از این کارخانه طلبکار هستند که مطالبات برخی از کارگران ۸ میلیون تومان به بالا است. مجتمع فولاد بویر صنعت شهرستان بویراحمد سال ۱۳۴۰ تأسیس شده و ظرفیت تولید ۳۰۰ هزار تن شمس فولاد را دارد.

*روز یکشنبه ۲۹ آذر، کارگران کارخانه نساجی بروجرد در اعتراض به عدم تمدید قراردادشان تجمع کردند. به گزارش تسنیم، یکی از کارگران نساجی بروجرد عنوان کرد: بر اساس قوانین، مدیران این کارخانه موظف به انعقاد قرارداد با

کارگران فصلی در انتهای هر سه ماه هستند و هم اینک به رغم گذشت یک هفته از موعد مقرر انعقاد قرارداد، خبری از تمدید آن نیست و این موضوع دلیل تجمع کارگران در این واحد تولیدی است.

*صبح روز یکشنبه ۲۹ آذر، رانندگان ۲۰۰ دستگاه کامیون مقابل کارخانه ذوب آهن اصفهان از تخلیه بار خود خودداری کرده و مقابل کارخانه ذوب آهن تجمع کردند. به گزارش جوان، نماینده کامیون داران در خصوص اعتراض کامیون داران گفت: از آخرین تسویه حساب کارخانه با کامیون داران نزدیک به ۳ ماه می گذرد.

*به گزارش خلیج فارس، صبح روز دوشنبه ۳۰ آذر، کارگران شرکت صنایع دریایی (صدرا) در اعتراض به عدم پرداخت ماهها حقوق شان برای پنجمین بار دست به تجمع مقابل استانداری بوشهر زدند. یکی از کارگران حاضر در تجمع گفت: حدود ۶۰۰ نفر در شرکتهای پیمانکاری جزیره صدرا و پروژه سکو سازی مشغول به کار هستیم، اما از تیر ماه حقوقی به ما پرداخت نشده و بارها براساس وعده مسئولان یا از سر ناچاری به خاطر نداشتن شغل، مجبور به ادامه فعالیت بدون حقوق آن هم در شرایط سخت کاری شدیم.

*روز دوشنبه ۳۰ آذر، کارگران کارخانه تولید دکل آونگان با ۲۵ سال سابقه کاری که اکنون در شرف بیکاری هستند، اقدام به تجمع اعتراضی کردند. به گزارش جوان، تجمع کنندگان مدت ۱۴ ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده و با ۲۵ سال سابقه بیمه، وضعیت بازنشستگی آنها مشخص نیست.

*صبح روز دوشنبه ۳۰ آذر، دهها تن از کارگران کارخانه تبریز کف در محل این کارخانه تجمع اعتراضی برگزار کردند. به گزارش پیام مرنده، یکی از کارگران حاضر در این تجمع گفت: ما تصمیم داشتیم امروز در تبریز و مقابل استانداری تجمع کنیم اما مسئولان استانی اعلام کردند که به سمت تبریز حرکت نکنید تا ما در مرنده پاسخگوی شما باشیم. یکی دیگر از کارگران گفت: هرچند ماههاست شرمنده اهل و عیال خود هستیم، اما شب چله است و شرمنده تر شده ایم.

روز دوشنبه ۳۰ آذر، بیش از ۲۰۰ تن از مردم روستای تنگ سرخ بویراحمد در تجمع چند ساعته مقابل استانداری کهگیلویه و بویراحمد خواستار پرداخت مطالبات خود شدند.

به گزارش فارس، کلنگ احداث سد تنگ سرخ بویراحمد ۲۳ آذر سال ۹۰ توسط وزیر وقت نیرو به زمین زده شد و با گذشت چهار سال از روند احداث این سد، هر روز شاهد بروز مشکل جدیدی پیش روی این سد هستیم.

احداث سد تنگ سرخ موجب از بین رفتن بخشی زیادی از باغها و زمینهای کشاورزی مردم این روستا می شود و این یکی دیگر از مشکلات و تصادفهای پیش روی سد تنگ سرخ است، که بارها اعلام شده خسارت زمینهای کشاورزی و باغات مردم این روستا پرداخت می شود.

سرکوب، آزار، پرونده سازی، دستگیری، شکنجه و محاکمه فعالان کارگری در ایران را به شدت محکوم می کنیم.

کانال تلگرام نبرد خلق

@nabard_khalgh

https://telegram.me/nabard_khalgh

زنان در مسیر رهایی

اسد طاهری

تشکیل شعبه ویژه بدحجابی در دادگاه

ایسنا، ۱ آذر - رییس کل دادگاه عمومی خرم آباد از تخصیص شعبه ویژه در دادگاههای عمومی خرم آباد در رابطه با پرونده های بدحجابی خبر داد. حسین رضا دلفان در جمع خبرنگاران بی حجابی در جامعه را جرم دانست و افزود: "چنانچه اندک افرادی بخواهند مظاهر علنی بی حجابی را در جامعه اشاعه دهند، با برخورد قانونی و قاطع دستگاه قضا مواجه می شوند." این مقام مسوول تصریح کرد: "شعبه ویژه ای به بحث بی حجابی و مظاهر آن اختصاص داده شده و در کوتاه ترین زمان ممکن به پرونده ها رسیدگی می شود." حسین رضا دلفان اضافه کرد: "کسانی که بدون حجاب شرعی در معابر و انظار عمومی ظاهر شوند، از ۱۰ روز تا دو ماه حبس و یا به جزای نقدی محکوم می شوند."

مراسم بزرگداشت روز محو خشونت علیه زنان در رشت

بیدار زنی، ۴ آذر - فعالان حقوق زنان رشت مراسم در گرمی داشت روز مقابله با خشونت علیه زنان برگزار کردند. نمایشی با محوریت آزارهای خیابانی، اولین برنامه این مراسم بود. سهم زنان از فضای شهری چیست؟ سووالی بود که این نمایش به آن پرداخت. در و دیوار محل مراسم با تصاویر شهری از نگاههای خیره مردان و حتی زنان پوشیده شده بود. متنی که به این مناسبت تهیه شده بود بیان می داشت: "زن عابر نه فردی است که شهر را تجربه می کند، بلکه خود به مثابه یکی از تجربه های شهری آشکار می شود؛ بنایی متحرک با معماری مخصوص که تماشای هندسه مهیج اش را هر گردشگری در شهر حق خود می داند."

در ادامه، فیلمی کوتاه پخش شد که در آن زنان از ملیتها و مذاهب مختلف از تجربه خشونت علیه خود سخن می گفتند؛ تجربه ای عام که به سن، ملیت، فرهنگ، دین و طبقه خاصی اختصاص ندارد.

پس از آن سخنران برنامه، دکتر سهیلا رفیعی، درباره خشونت خانگی و تاثیرات روانی آن بر زنان به صحبت پرداخت. وی صحبت های خود را با اهمیت جایگاه خانواده و تاثیر آن در جامعه آغاز کرد و پس از ارایه یک سری آمار از خشونت خانگی در سطح جهان، به اهمیت بررسی این موضوع پرداخت.

فراخوان بانکی مون به خاتمه دادن به خشونت علیه زنان

بی بی سی، ۵ آذر - دبیر کل سازمان ملل متحد در پیامی به مناسبت روز جهانی حذف خشونت علیه زنان گفت: "تقریباً امروزه نیمی از ۶۰ میلیون کسانی که به اجبار آواره می شوند را زنان تشکیل می دهند." در پیام "بان کی مون" آمده، بسیاری از این زنان که به دلیل جنگ و خشونت فراری شده اند، غالباً در جوامع میزبان به وسیله قاچاقچیان پست فطرت استثمار و دچار تبعیض جنسیتی و بیگانه هراسی می شوند.

وی تاکید کرد، جنایات خشن علیه زنان و دختران در مناطق درگیری به همراه بدرفتاریهای خانگی که در تمامی کشورها رخ می دهد، تهدید بزرگی علیه پیشرفت است. وی ضمن ابراز نگرانی عمیق خود از سرنوشت زنان و دختران در مناطق جنگی گفت: "آنان دچار رنجهای عذاب آور گوناگون، تجاوز و بردگی جنسی و همچنین قاچاق می شوند." دبیرکل سازمان ملل همگان را فراخواند به خاطر همه بشریت برای خاتمه جنایت خشونت علیه زنان و دختران همچنین ترویج برابری جنسیتی و به رسمیت شناختن جهانی که در آن زنان و دختران از ایمنی که شایسته آن هستند، تلاش نمایند.

امام جمعه اصفهان: کار زنان در مغازه ها، ادارات و شرکتهای ممنوع شود

انتخاب، ۱۰ آذر - آیت الله طباطبایی نژاد، امام جمعه اصفهان گفت: "حق زن این نیست که کار کند، این است که دولت، مردان را از نظر مالی تأمین کند تا آنها با بانوان ازدواج و به آنان خدمت کنند." نماینده ولی فقیه در استان اصفهان در ادامه تصریح کرد: "بعضی کارها است که مختص زنان است و انجام دادن آن از سوی مردان اشکال شرعی دارد، مشاغلی نظیر مامایی، پرستاری، دندان پزشکی و همه اقسام پزشکی نیازمند حضور بانوان است، معلم و مدرس و استاد دانشگاه زن نیاز واقعی جامعه است، اما برخی کارهایی که بین زن و مرد مشترک است نظیر کار در شرکتهای و مغازه ها اولویت باید با مردان باشد." وی با بیان اینکه حیا و خجالت کشیدن نعمت است ابراز کرد: "اگر حیا و خجالت از بین برود مشکلات بسیاری به وجود خواهد آمد و موجب فساد خواهد شد، باید فعالیت زنان در مغازه ها و ادارات و شرکتهای ممنوع باشد، به جای آن اسباب و لوازم حضور زنان در کارهای تخصصی بانوان فراهم شود." طباطبایی نژاد همچنین گفت: "نباید اینجور باشد که دختران رشته های مهندسی معدن برونند اما کمبود پزشک و پرستار زن داشته باشیم. معدن جای مناسبی برای کار بانوان نیست و حضور دختران در این رشته ها برخلاف اسلام است." نماینده ولی فقیه در استان اصفهان خاطرنشان کرد: "معنی اینکه از دختران ما عکس منتشر می شود که راننده تریلی و کامیون هستند، این است که هنوز ته دل ما آمریکایی است و هنوز مسلمان واقعی نشده ایم، شاه هم می گفت رسیدن به دروازه تمدن از طریق نامستوری و برهنگی زنان و دختران میسر می شود." امام جمعه اصفهان در پایان گفت: "اینکه بنده تاکید بر اولویت اشتغال مردان به جای بانوان دارم، توهین به خانمها نیست، بلکه اسلام تاکید دارد که مخارج و هزینه های زندگی باید بر عهده مردان باشد و نه زنان."

اول دسامبر ۱۹۵۵، رزا پارکس مبارزه علیه تبعیض نژادی در آمریکا را آغاز کرد

فاتحان فردا، ۱۰ آذر - آثار خستگی بر چهره اش کاملاً نمایان بود. برای برگشت به خانه سوار اتوبوس شد. یادش آمد چند سال پیش وقتی از در جلویی اتوبوس بلیط خود را داده و در حال رفتن به درب عقبی برای سوار شدن بود، راننده سفیدپوست نژادپرست در را به رویش بسته و اتوبوس را حرکت داده بود.

بعد از این واقعه او همواره طی این چند سال از سوار شدن به این اتوبوس خودداری کرده بود. اما آن روز در غروب سرد پاییزی دسامبر، وقت برایش تنگ بود و مجبور شد سوار همان اتوبوسی شود که چند سال از سوار شدن به آن خودداری

کرده بود. او به آرامی وارد اتوبوس شد و بی آن که نگاهی به راننده بیندازد، روی صندلی مربوط به سفیدپوستان نشست. دو ایستگاه بعد یک مرد سفیدپوست وارد اتوبوس شد و چون صندلی خالی موجود نبود، سرپا ایستاد. راننده بلافاصله متوجه شد و به او دستور داد که برای نشستن آن مرد، جایی را خالی کند.

اما "رزا پارکس" با وجود اصرارهای یک مرد سفید پوست و تذکرات پی درپی راننده حاضر به ترک صندلی خود نشد. با بالا گرفتن بحران، راننده، اتوبوس را متوقف و جریان را به پلیس گزارش کرد. با ورود پلیس، رزا پارکس بازداشت، انگشت نگاری و جریمه شد. در آن سالها سیاهپوستان در بیشتر ایالات جنوبی آمریکا حق سوار شدن به اتوبوس از در جلو را نداشتند. آنها بایستی پس از پرداخت بلیط خود از در عقب اتوبوس وارد می شدند. اگر در هنگام مسیر یک سفید پوست وارد می شد و صندلی خالی نبود، فرد سیاه موظف بود که صندلی اش را به وی بدهد.

مقاومت رزا در این کشاکش به مطبوعات کشید و مانند بمبی وجدانهای خفته را بیدار کرد. "مارتین لوتر کینگ" از تمام سیاهان خواست که سوار شدن به اتوبوسها را تحریم کنند. سیاهپوستان آمریکا به مدت یک سال اتوبوسهای عمومی شهری را تحریم کردند.

لغو کنسرت ارکستر سمفونیک تهران به دلیل نوازندگی زنان

ایسنا، ۱۷ آذر - اجرای کنسرت ارکستر سمفونیک تهران در افتتاحیه رقابتهای کشتی باشگاههای جهان به دلیل نوازندگی زنان لغو شد.

جلوگیری از نوازندگی زنان روی صحنه اجرا در شهرستانها به یک موضوع عادی تبدیل شده است، اما تاکنون در تهران برای حضور زنان نوازنده با حجاب کامل در کنسرتها معنی وجود نداشت. با این وجود، اجرای ارکستر سمفونیک تهران در مجموعه ورزشی آزادی لغو و اعلام شد که احتمالاً دلیلش این است که تقریباً نیمی از نوازندگان این ارکستر را زنان تشکیل می دهند.

علی رهبری که مدیریت هنری ارکستر سمفونیک تهران را برعهده دارد گفت: "دلیل اصلی لغو این اجرا، خیلی ساده بود. ما به مجموعه ورزشی آزادی دعوت شدیم و آنجا همه چیز برای اجرا آماده بود. اما وقتی ۱۵ دقیقه به زمان اجرا مانده بود و ما داشتیم برای اجرای سرود رسمی کشور آماده می شدیم، یکدفعه اعلام کردند که زنان نباید روی صحنه ساز بزنند." وی ادامه داد: "من از این اتفاق ناراحت شدم و گفتم امکان ندارد این اهانت را بپذیریم. یا همه با هم اجرا می کنیم، یا سالن را ترک می کنیم. بعد عده ای رفتند که رایزنی کنند تا این مشکل حل شود. در نهایت هم گفتند اصلاً نمی شود خانمها ساز بزنند. من هم پاسخ دادم، اصلاً اجرا نمی کنیم."

ازدواج دختران زیر ۲۰ سال در ازبکستان ممنوع شد

ایرنا، ۱۴ آذر - رییس جمهوری ازبکستان، "اسلام کریم اف" هفته گذشته در جریان سفرش به استان نمنگان فرمان داد که از این پس ازدواج دختران ازبک قبل از ۲۰ سالگی در این کشور ممنوع شود. وی سپس از دادستانی کل کشور خواست که تمهیدات لازم در این زمینه به کار گرفته شود. در پی صدور این فرمان، مسوولان مربوطه در حال تدوین مقررات لازم برای اجرای این امر هستند. برخی از کارشناسان و روحانیون ازبکستان، این موضوع را خلاف سنت و تعالیم اسلامی دانسته اند. پس از فرمان رییس جمهوری ازبکستان، کمیته زنان، مرکز خانواده، حرکت جوانان "کمالات" و چند سازمان و تشکل دیگر با برپایی نشستها و همایشهای متعدد در نقاط مختلف کشور تلاش کردند در مورد پیامدهای منفی ازدواج در سنین پایین، افراد جامعه به ویژه زنان و دختران جوان را آگاه سازند.

ازدواج زودهنگام دختران از یک همواره یکی از موضوعهای مهم اجتماعی در ازبکستان بوده است. برپایه ماده ۱۵ قانون خانواده ازبکستان، سن ازدواج برای پسران ۱۸ و برای دختران ۱۷ سال تعیین شده است. این بند قانون همچنین به ازدواج دختران در سن ۱۶ سالگی در شرایط خاص نیز اجازه می دهد. کمیته زنان ازبکستان در سال ۲۰۱۲ پیشنهاد کرده بود که حداقل سن ازدواج برای دختران ۱۸ سال تعیین شود که با آن موافقت نشد.

محرومیت ۱۵۶ هزار دختر از تحصیل در سیستان و بلوچستان

خانه ملت، ۱۶ آذر - ناصر کاشانی، نماینده زاهدان در مجلس شورای اسلامی از بازماندن ۱۵۶ هزار دختر در استان سیستان و بلوچستان از تحصیل خبر داد. وی گفت: "متأسفانه کمبود مدارس در همه رده ها مشهود است و بسیاری دختران این مناطق به علت کمبود فضای آموزشی از تحصیل باز مانده اند، در استان سیستان و بلوچستان ۱۵۶ هزار نفر از دختران با این معضل مواجه هستند.

وی همچنین گفت: "در بازدیدی که از حاشیه شهر زاهدان داشتم، شاهد اوضاع اسفبار مدارس این ناحیه بودم. در مدرسه ای مسیر فاضلاب از میان مدرسه می گذشت که موضوع عجیبی است. بسیاری از والدین دانش آموزان از این تبعیضها گلایه مندند. حتی میز و صندلی برای آموزگاران نیست و بسیاری از دانش آموزان روی زمین و کنار تخت سیاه با ظاهری مندرس که ناشی از فقر این مناطق است می نشینند." این نماینده مجلس ادامه داد: "حتی در برخی از مدارس آب آشامیدنی و سرویس بهداشتی وجود ندارد و وضعیت این مدارس از مدارس روستایی هم بدتر است."

زنان نویسنده در صدر رده بندی پر فروش ترین کتابهای الکترونیکی

خبرگزاری مهر، ۱۷ آذر - نشر الکترونیکی "کوبو" فهرستی از پر فروش ترین کتابهای منتشر شده در سال ۲۰۱۵ را منتشر کرد؛ فهرستی که اسامی آن را ده نویسنده زن تشکیل می دهند. کوبو یکی از فعال ترین ناشران و عرضه کنندگان کتابهای الکترونیک در ۵ سال گذشته است.

در این فهرست از ۱۰ نویسنده زن نام برده شده که آثارشان با استقبال خوبی از سوی مخاطبان مواجهه شده و فروش قابل ملاحظه ای را در سال جاری داشته اند. تنها نویسنده مردی که شانس حضور در این فهرست را داشت، "چایلد لی" بود که او بعد از ارزیابی نهایی در جایگاه یازدهم این فهرست قرار گرفت و نتوانست به فهرست ده نفره راه پیدا کند. به گفته مدیر اجرایی نشر کوبو، امسال پر فروش ترینها به زنان نویسنده اختصاص داشت و غالب رمانها و آثاری که انتخاب شده، موضوع و سوژه ای زنانه داشت. وی اضافه کرد: "به نظر می رسد که امسال نویسندگان زن در جذب مخاطب در مقایسه با مردان موفق تر عمل کرده اند."

در صدر فهرست نشر کوبو رمان "پنجاه طیف خاکستری" به قلم "ال جیمز" جای دارد و بعد از آن به ترتیب "پائولا هاوکینز" و "سی ال تیلور" به خاطر نگارش رمان "دختری در قطار" و رمان "دروغ" در جایگاه دوم و سوم این فهرست قرار گرفتند.

رمان "جیغ خاموش" به قلم "آنجلا مارسونز"، "دختر گمشده" نوشته "جیلیان فلین" و "الیزابت گم شده است" از تازه ترین آثار "اما هیلی" نیز به عنوان پر فروش ترین کتابهای نشر الکترونیک و دیجیتال معرفی شده است. علاوه بر این آثار نویسندگانی چون "جسی براتون"، "آن اولافین" و "تریسی بوکانان" نیز به خاطر رمانهای "مینیاتور"، "کافه باله" و "راز خواهر من" در انتهای این فهرست ده نفره قرار گرفتند.

۲۰ زن در انتخابات محلی عربستان سعودی پیروز شدند

دوپیچه وله، ۲۳ آذر - طبق نتایج انتخابات محلی عربستان سعودی، دستکم ۲۰ زن در این انتخابات پیروز شده اند. این نخستین بار بود که زنان فرصت حضور در انتخابات را داشتند. گفته می شود که میزان مشارکت زنان در برخی شهرها ۸۰ درصد بوده است.

روز شنبه (۲۱ آذر / ۱۲ دسامبر) زنان عربستان سعودی روزی تاریخی را تجربه کردند. آنان برای نخستین بار این فرصت را یافتند که نه تنها برای انتخاب کردن، که برای انتخاب شدن نیز در انتخابات محلی این کشور حضور پیدا کنند.

طبق آخرین نتایج اعلام شده، دستکم ۲۰ زن توانسته اند در این انتخابات پیروز شوند. حدود ۹۰۰ نامزد زن با ۶ هزار نامزد مرد برای انتخاب ۲۸۴ عضو شورای شهر و روستا در عربستان به رقابت پرداخته بودند.

آنگونه که مقامات رسمی اعلام کردند، شمار شهروندان مرد که برای دادن

رای ثبت نام کرده بودند، ۱۰ برابر شمار زنان بود. طبق آمار رسمی، حدود ۱۰ درصد زنان عربستان سعودی در مجموع در این انتخابات شرکت کرده اند. اما درخور توجه آنکه در برخی از شهرها میزان مشارکت زنان بیش از ۸۰ درصد بوده است. شوراهای محلی تنها ارگان حکومتی عربستان هستند که اعضای آن با رای مردم برگزیده می شوند. انتخابات روز شنبه، سومین انتخابات تاریخ این کشور بود. در حد فاصل سالهای ۱۹۶۵ تا ۲۰۰۵، یعنی در ظرف ۴۰ سال، در عربستان هیچ انتخاباتی برگزار نشد.

به رادیو پیشگام در آدرس زیر گوش کنید

www.radiopishgam.com

کوتاه و مفید پیرامون کنفرانس اقلیمی پاریس

برگردان: بابک

klimaretter.info

مفاد پیمان پاریس چیست؟

در پاریس دو هفته مذاکراتی سخت جریان داشت و اینک از توافق حاصل آن زیر تیتر "تاریخی" یاد می شود. اما به راستی چه چیزی به طور دقیق در این پیمان ۲۳ صفحه ای به تصویب رسیده؟

هدف یک و نیم درجه: در پاراگراف ۱۷ آمده است، کشورها قصد دارند "دست به تلاش بزنند تا افزایش دما را به یک و نیم درجه محدود کنند." مرز افزایش دمای زمین می بایست "آشکارا زیر دو درجه" باشد. پیمان پاریس برای "نیمه دوم قرن" "هدف صفر خالص" را تعیین می کند. گازهای گلخانه ای بیشتر از آنکه برای مثال توسط جنگلها و تالابها جذب می شود، دیگر نباید منتشر شود.

انرژی تجدید پذیر - نیروگاهها: در دیباچه، "مطالبه قابل دسترسی ساختن همگانی انرژیهای تجدید پذیر در کشورهای در حال رشد" به رسمیت شناخته می شود. این به مفهوم آن است که دولتها در این کشورها می بایست به گونه قوی تری انرژیهای تجدید پذیر را مورد حمایت قرار دهد، "به ویژه در آفریقا"

مکانیزم آسانسور: از آنجا که طرحهای اقلیمی موجود (INDCs) برای محدود سازی افزایش دما به یک و نیم درجه که نه، حتی برای دو درجه هم کافی نیست، می بایست این طرحها به سرعت بلندپروازانه تر شود. در سال ۲۰۱۸ طرحهای

اقلیمی برای اولین بار مورد بررسی و کارآزمایی قرار می‌گیرد. در سال ۲۰۲۳ مرحله بعدی پایش فرا خواهد رسید. هر پنج سال کشورها می‌بایست اهداف جدیدی را معرفی کنند که هر بار گام جلوتری از پیش باشد.

تامین مالی: کشورهای صنعتی باید از سال ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۵ سالانه ۱۰۰ میلیارد دلار به کمکهای اقلیمی اختصاص دهند. کشورهای دیگر "دعوت می‌شوند به طور داوطلبانه" به همین گونه به پشتیبانی برخیزند. در سال ۲۰۲۶ می‌بایست یک هدف جدید و جمعی مالی تعیین شود که از مرز ۱۰۰ میلیارد دلار فراتر رود. کشورهای مرفه در حال رشد نیز می‌بایست سهم خود در این هدف را ادا کنند.

شفافیت: در این بخش کشورهای صنعتی اراده خود را به کرسی نشاندند. یک سیستم اندازه‌گیری واحد برای تمام کشورها به وجود می‌آید که اندازه‌گیری انتشار و اعلام نتیجه را در برمی‌گیرد. با این حال، سیستم منعطف خواهد بود، زیرا بسیاری از کشورها هنوز توانایی حسابداری گازهای گلخانه‌ای را ندارند.

زیانها و خسارات: آمریکا می‌خواست از پرداخت برجسته به موضوع خسارات و زیانهای ناشی از تغییرات اقلیمی در پیمان پاریس جلوگیری کند، اما موفق نشد. در بخش دوم پیمان در ماده ۸، یک متن مستقل متشکل از پنج پاراگراف در این باره وجود دارد. ولی ایالات متحده توانست یک تسلی پیدا کند: در یک بخش کمتر الزام آور پیمان، قید گردیده که با این توافق "مبنایی برای اعلام مسوولیت یا پرداخت خسارت ایجاد نمی‌شود".

پناهندگی: برای اولین به طبقه بندی "مهاجرت ناشی از تغییرات اقلیمی" اشاره می‌شود. از نظر سازمان امداد رسانی و توسعه آکسفام (Oxfam)، این امر امکان ایجاد یک نهاد هماهنگی برای پناهیجویان اقلیمی در آینده را فراهم می‌آورد.

جنگلها: سوواستفاده صنعتی از جنگلها مسوول نزدیک به یک پنجم انتشار جهانی گازهای گلخانه‌ای است. پیمان پاریس اکنون همه کشورها را به "نگهداری و گسترش" جنگلها و دیگر اکوسیستمهایی مانند اقیانوسها که دی اکسید کربن جو را جذب می‌کنند، ملزم می‌سازد. پیمان همچنین مکانیزم REDD (Reducing Emissions from Deforestation and Degradation) - کاهش انتشار ناشی از تخریب و استفاده مخرب از جنگلها) را نهادینه ساخت. این مکانیزم از جمله پرداخت کمک به مجامع انسانی که در داخل یا کنار جنگلها زندگی می‌کنند و از آن حفاظت می‌کنند را در برمی‌گیرد.

حمل و نقل هوایی و دریایی: یکبار دیگر موضوع نشر گازهای گلخانه‌ای توسط هواپیماها و کشتیها از یک پیمان اقلیمی کنار گذاشته است. گفته می‌شود که این وسایل حمل و نقل باید از سوی سازمانهای متبوع بین‌المللی، ICAO (International Civil Aviation Organization - سازمان بین‌المللی هوانوردی کشوری) و IMO (International Maritime Organization - سازمان بین‌المللی دریانوردی) مورد پایش قرار بگیرند. به گفته "رجینه گونتر" از بنیاد جهانی محیط زیست (WWF): "لابیها به خوبی آستین بالا زدند."

حقوق بشر: در دیباچه پیمان پاریس خواسته می‌شود که حقوق بشر در تدابیر زیست محیطی رعایت شود. این به ظاهر مهم نمی‌رسد اما گنجاندن آن بدیهی نبود. به ویژه عربستان سعودی مایل بود در پیمان به حقوق بشر و تساوی حقوق جنسیتی اشاره نشود.

رسمیت یابی: هنگامی که ۵۵ کشور که در مجموع ۵۵ درصد از گازهای گلخانه‌ای را انتشار می‌دهند، پیمان جدید را در کشورهای خود به قانون تبدیل کردند، سند پاریس رسمیت خواهد یافت. این بدان معناست که پیمان بدون چین و آمریکا می‌تواند رسمیت پیدا کند، به شرط آنکه همه کشورهای دیگر آن را از نهاد قانونگذاری خود بگذرانند.

پرسش و پاسخ با Greenpeace

Greenpeace

در آخرین ساعات شب ۱۲ دسامبر (۲۱ آذر) پیمان جلوگیری از تغییرات اقلیمی به امضا رسید. یک پیروزی؟ خیر، اما یک ایستگاه بین راهی مرکزی. ما به مهمترین پرسشها پیرامون نشست سازمان ملل و سران کشورها پاسخ می‌دهیم.

نزدیک به دو هفته هیاتهای نمایندگی بین المللی در پاریس برای رسیدن به توافق پیرامون یک پیمان جدید اقلیمی به بحث نشستند. در اینجا نگاهی گذرا به نقاط قوت و ضعف این پیمان می اندازیم.

Greenpeace این پیمان را چگونه ارزیابی می کند؟

برای نخستین بار ما یک پیمان به طور واقعی بین المللی برای مبارزه با دگرگونیهای اقلیمی داریم. اهداف تعیین شده بلندپروازانه تر از گذشته است و چه خوب که اینگونه است. محدود کردن افزایش دما به یک و نیم درجه می تواند حیات بسیاری از کشورهای جزیره ای را که با افزایش دو درجه ای گرما زیر آب می رفتند، تضمین کند. اگرچه مسیر دستیابی به این هدف در حال حاضر غیردقیق است، اما تدابیر لازم برای رسیدن به آن مشخص است. هدف جدید، رساندن انتشار گازهای گلخانه های در نیمه دوم قرن به صفر، در عمل بدان معناست که: ما باید تا سال ۲۰۵۰ به کلی انرژی فسیلی را کنار بگذاریم، چرا که مصرف آنها را از همه آسان تر می توان کاهش داد.

با این حال، تدابیر پیش بینی شده در پیمان پاریس، برای توقف افزایش دما به یک و نیم درجه کافی نیست. توافق موجود بسیار ضعیف است و پیمان نمی تواند به تنهایی موجب تغییر این امر شود. به بیان دیگر، پیمان، ما را از چاهی که خود کنده ایم بیرون نمی آورد، اما شیب جداره آن را کمتر می کند. از این رو پاریس یک ایستگاه بین راهی مهم در مسیر چرخش مصرف انرژی جهانی است و نه بیشتر از این، اما کمتر از آن هم نه.

هدف یک و نیم درجه ای به چه معناست؟

هدف یک و نیم درجه ای اکنون معیاری است که با آن هر تدبیر حفاظت اقلیمی سنجیده می شود. بسیاری از کشورهای صنعتی در خلال مذاکرات دو هفته ای، از این هدف پشتیبانی کردند، اما فقط ائتلافی از کشورهای در معرض تهدید در اثر تغییرات اقلیمی توانست در اصل آن را به دستور کار اضافه کند. کشورهای فقیر و ثروتمند در یک خط حرکت می کنند و این خود نشان می دهد که دگرگونیهای اقلیمی در سالهای اخیر چه ابعادی یافته است.

پیمان به لحاظ حقوقی تا چه اندازه الزام آور است؟

این پیمانی تحت قوانین بین المللی است و بنابراین الزام آور است. با این وجود، نه هدف گذاریهای اقلیمی ملی و نه توافقات مالی از نظر حقوقی تعهدآور هستند. این استثناها به طور عمده به این دلیل آورده شده تا امضای آمریکا پای قرارداد را ممکن سازد. در این فرم، پیمان ناچار نیست از پروسه قانونگذاری ایالات متحده بگذرد؛ موضوعی که در نظر به شرایط سیاسی آمریکا و مقاومت کنگره در برابر پیمان اقلیمی دارای اهمیت است.

موضوع تامین بودجه چطور حل می شود؟

بخش مالی متن در خلال مذاکرات به شدت رقیق شده است، با این حال نسبت به شرایط پیش از پاریس گامی به جلو شمرده می شود. تعهد کنونی کشورهای صنعتی مبنی بر اینکه تا سال ۲۰۲۰ سالانه ۱۰۰ میلیارد دلار برای هماهنگ سازی (با تغییرات اقلیمی) و کاهش انتشار در کشورهای در حال رشد اختصاص دهند، تا سال ۲۰۲۵ تمدید شده است. پس از این تاریخ، قرار است اشل هدف مشترک بالاتر برود، اگر چه در باره میزان این ارتقا بعداً تصمیم گرفته خواهد شد. در جریان کنفرانس همچنین بسیاری تعهدات مالی جدید داده شد؛ تعهداتی که به هیچ وجه کافی نیست، اما جوامع مدنی پیوسته آنها را به دولتها یادآوری خواهند کرد.

آیا پیمان امضا شده به امر چرخش مصرف انرژی جهانی به سوی استفاده صد درصد از انرژیهای تجدید پذیر باری می رساند؟

در جریان مذاکرات شمار زیادی ابتکارات خوب برای گسترش انرژیهای تجدید پذیر مطرح شد. برای مثال طرح انرژی خورشیدی هند، آغاز طرح آفریقایی انرژی تجدید پذیر یا اعلام آمادگی شهرداران ۱۰۰ شهر برای تامین صد درصدی مصارف شهروانشان از انرژی تجدید پذیر. در خود متن، انرژیهای تجدید پذیر به عنوان یک ضرورت برای ممکن ساختن دسترسی به انرژی برای کشورهای به اصطلاح در حال رشد به ویژه در آفریقا به رسمیت شناخته شده است.

آیا این پیمان می تواند کشورهای که بیش از همه در معرض تهدید هستند را نجات دهد؟

پیمان به تنهایی قادر به چنین کاری نیست. اما بیشترین بهره نشسته‌های بین المللی مانند کنفرانس اقلیم سازمان ملل در آن است که صدای ضعیف ترین کشورها شنیده می شود. در پاریس آنها صدای شان را همراه با تظاهرکنندگان در خیابان و حتی رووسای مشهور شرکتها بلند کردند تا قدرتمندان را وادار به گوش کردن کنند.

حقوق مردم بومی در این پیمان تا چه اندازه در نظر گرفته شده؟

مردم بومی در خط مقدم تغییرات اقلیمی قرار دارند، به ویژه در مناطق قطبی با پیامدهای وخیم آن روبرو شده اند. به حقوق آنها در مقدمه پیمان و در بخش مربوط به هماهنگ سازی اشاره شده است. اما آنها در این پیمان از حمایتی شایسته برخوردار نمی شوند، به ویژه با نگاه به جنگلها که برای محدود ساختن افزایش دما به یک و نیم درجه اهمیت زیادی دارد.

آیا در این میان میزان انتشار CO2 (دی اکسید کربن) به عقب نرفته؟

در حال حاضر آری، عقب رفته. اما ثبات فعلی یک نتیجه چرخش در مصرف انرژی است و بیش از همه دلیل آن مصرف کمتر زغال سنگ توسط چین است. این امر نشان می دهد که تغییر مسیر به سوی انرژیهای تجدید پذیر می تواند تاثیر زیادی بگذارد. اما هنوز نمی توان گفت که چرخش موفقیت آمیز بوده است. رساندن سطح انتشار به این اندازه هم کافی نیست. اگر ما می خواهیم افزایش دما را به یک و نیم یا دو درجه محدود نگه داریم، این سطح می بایست باز هم کمتر بشود و آنهم خیلی سریع. سال ۲۰۱۵ گرم ترین سال از هنگام ثبت دمای هوا خواهد بود. می بینید که هنوز کارهای زیادی برای انجام دادن در برابر قرار گرفته.

موضوع انرژی هسته ای به عنوان گزینه ای در برابر انتشار گازهای گلخانه ای به کجا رسید؟

به انرژی هسته ای در توافق پاریس اشاره نمی شود. منابع مالی محدودی که وجود دارد، ضروری است که در تکنولوژیهای هزینه شود که هم اکنون برق ایمن تر، با صرفه تر و پاکیزه تری تولید می کنند. و ما هنوز راه حلی برای دفع ایمن زباله اتمی در دست نداریم.

چگونه می توان از پایبندی کشورها به تعهدات شان مطمئن شد؟

اندازه گیری و ثبت سطح انتشار باید شفاف و مقایسه پذیر باشد. در باره اینکه امر مزبور در عمل چگونه باید انجام بگیرد، هنوز بحث می شود.

گام بعدی چیست؟

۲۰۱۸ تاریخ بعدی در تقویم برای گرد آمدن کشورها و ارایه پیشرفتهای شان در مسیر هدف درازمدت است. مدافعان محیط زیست از سراسر جهان همه آنچه که در توان دارند را به کار خواهند گرفت تا کشورها تا آن تاریخ دست به اقدامات تعیین کننده ای علیه افزایش دما بزنند.

رویدادهای هنری ماه

لیلا جدیدی

موسیقی

بازگشت گروه راک آمریکایی به صحنه پاریس پس از ترورها

گروه U2 در کنسرت خود در پاریس به طور غافلگیرکننده ای اعضای گروه راک Eagles of Death Metal را به روی صحنه دعوت کرد. حمله تروریستی ۱۳ نوامبر به سالن "باتاکلان" در محله یازدهم پاریس در حین برگزاری کنسرت این گروه صورت گرفت.

در میانه کنسرت U2 در پاریس، "بونو"، خواننده، آهنگساز و ترانه سرای اصلی این گروه، ناگهان اعلام کرد: "اجازه دهید افرادی را به شما معرفی کنم که زندگی شان همواره به پاریس پیوند خواهد خورد... چند هفته پیش صحنه‌ی آنها را ربودند و ما می

خواهیم صحنه‌ی خود را به آنها تقدیم کنیم... این شما و این Eagles of Death Metal در برابر ابراز احساسات شدید تماشاگران حاضر در سالن "اکورتهلز" پاریس، اعضای گروه Eagles of Death Metal به رهبری "جسی هیوز"، روی صحنه آمدند. سپس اعضای دو گروه، ترانه "مردم قدرتمند هستند" از ساخته‌های "پتی اسمیت" را به طور مشترک اجرا کردند. پس از آن ترانه "همیشه دوستت دارم" از ساخته‌های گروه Eagles of Death Metal اجرا شد.

جایزه موسیقی "بتهوون" به یک پناهجو تعلق گرفت

جایزه بین المللی موسیقی "بتهوون" به "ایهم احمد"، پیانیست ۲۷ ساله فلسطینی، اهدا می شود. احمد تا چند ماه پیش ساکن اردوگاه فلسطینی "یرموک" در حومه دمشق بود و اکنون در شهر دورتموند آلمان زندگی می کند.

او اواخر تابستان امسال همراه خانواده‌اش از مهلکه جنگ داخلی سوریه فرار کرد و به آلمان رسید. او در سوریه در اردوگاه فلسطینی یرموک در حومه دمشق زندگی می کرد؛ اردوگاهی که ۱۵۰ هزار

فلسطینی در آن زندگی می کردند، اما در جریان جنگ داخلی سوریه تبدیل به جهنمی برای ساکنانش شد. پس از تخریب اردوگاه یرموک، احمد پیانوی خود را به خیابانها و کوچه‌های مخروبه یرموک آورد و برای معدود ساکنان اردوگاه که هنوز در آنجا باقی مانده بودند، پیانو می نواخت.

پس از آنکه یرموک در اوایل سال ۲۰۱۵ به دست شبه نظامیان "دولت اسلامی" (داعش) افتاد و پیانوی احمد به آتش کشیده شد، او راه فرار به ترکیه و از آنجا به آلمان را در پیش گرفت.

جایزه بین المللی بتهوون برای حقوق بشر، صلح، آزادی و کاهش فقر، به تازگی از سوی "تورستن شرایبر"، مدیر اجرایی انجمن "واسموت"، و "آندراس لوش"، رییس فستیوال هنرمندان جوان موسوم به "بایروت" به وجود آمده است. این جایزه از سوی شمار زیادی از انجمنهای هنری و موسیقی پشتیبانی می شود.

شعر و ادبیات

بزرگداشت مولانا رومی در قونیه ترکیه

هفتصد و چهل و دومین مراسم شب عروس (عروس یا وصلت) که شب درگذشت مولانا است و از آن به عنوان شب عروسی وی یاد می شود، با مشارکت شمار زیادی از دولتمردان از جمله رجب طیب اردوغان، رییس جمهور ترکیه، هنرمندان، دانشمندان و دوستان مولانا از کشورهای مختلف جهان در شهر قونیه ترکیه برگزار شد.

مراسم گرمی داشت هفته مولانا که در روز نخست از تپه علاء الدین شهر قونیه، یعنی محل نخستین دیدار مولانا جلال الدین رومی با شمس تبریزی، و تحت عنوان "راهپیمایی عشق" آغاز شد و در آخرین شب با ناله نی و رقص سماع همراهی شد.

نویسنده ای در خدمت ترویج کتابخوانی

"جیمز پترسون" مردی است که صدها هزار کتاب و میلیونها دلار را در راه گسترش فرهنگ کتابخوانی هدیه داده است. او امسال با کمک "اسکولاستیک"، بزرگترین ناشر بین المللی کتابهای کودکان، حدود دو میلیون دلار به کتابخانه مدرسه ها کمک کرده است.

طی سالهای متمادی جیمز پترسون از مدیر اجرایی تبلیغات، به نویسنده آثار پرفروش و حالا مدافع کتاب خوانی تغییر چهره داده است. او نویسنده مطرح رمانهای روانشناختی و جنایی آمریکاست که مجموعه اش با نام "الکس کراس" شهرت جهانی دارد.

اشتیاق جیمز پترسون برای ترویج فرهنگ کتاب خوانی از خانه شروع شد. وقتی پسرش کودک بود، زیاد به کتاب خوانی علاقه نداشت. او و همسرش سخت کار کردند تا به فرزندشان کمک کنند و در همین فرآیند بود که پترسون متوجه شد از پس کارهای بیشتری هم برمی آید.

یکی دیگر از پروژه های این نویسنده در کنار کتابخانه مدرسه ها، کمک به کتاب فروشیهای مستقل است. او به تازگی یک میلیون دلار به کتاب فروشها هدیه داده و اکنون نیز به مناسبت تعطیلات، مبلغ ۲۵۰ هزار دلار را به کارمندان این کتاب فروشیها پاداش داده است.

پترسون ۶۸ ساله در سال ۲۰۱۴ رتبه سی و هفتم فهرست تاثیرگذارترین چهره های مطرح از دید مجله "فوربس" را از آن خود کرد. او سال ۲۰۱۴ عنوان پردرآمدترین نویسنده دنیا را به دست آورد. درآمد وی در سال ۲۰۱۳ به ۹۰ میلیون دلار بود. پترسون به طور میانگین سالی ۱۴ کتاب منتشر می کند. نام او به عنوان اولین نویسنده ای که یک میلیون جلد از آثارش در قالب دیجیتال به فروش رسید، ثبت شده است. تاکنون بیش از ۳۰۰ میلیون جلد از کتابهای این نویسنده آثار جنایی آمریکا در سرتاسر جهان به فروش رسیده است.

کانون نویسندگان: مقاومت و مبارزه تنها راه مواجه با سانسور

کانون نویسندگان ایران در بیانیه ای به مناسبت سیزده آذر، روز مبارزه با سانسور، سیر نزولی تیراژ کتاب و کتابخوانی در ایران را نتیجه مستقیم سانسور و قلع و قمع فرهنگی دانسته است.

در این بیانیه گفته می شود: "هفتاد درصد کتابهایی که در کتابخانه های عمومی سراسر کشور وجود دارد، حتی یک بار نیز توسط مردم برداشته نشده است. چرا کتابخانه ها باید با کتابهای بی ارزش پر شوند؟ به این گفته، سیر نزولی تیراژ

کتاب به ۳۵۰ نسخه برای جمعیت هشتاد میلیونی را اضافه کنیم تا میزان خفت کتاب و کتاب خوانی را بهتر دریابیم." بیانیه می افزاید: "دسترسی آزاد و آسان به اطلاعات که از حقوق اولیه انسانهاست و قاعدتا باید فعالیتی لازم، رایگان و مفرح باشد، در ایران با سانسور دولتی روزنامه ها و حذف ژورنالیسم مستقل و سانسور اینترنت و فیلترینگ سایتها و شبکه های اجتماعی و شلیک پارازیت به ماهواره ها، برای مردم به فعالیتی عذاب آور و پرهزینه بدل شده است."

کانون نویسندگان در پایان تاکید می کند: "اگر مقاومت و مبارزه به حق و شجاعانه مردم و نویسندگان و هنرمندان سانسور ستیز در این سالها نبود، معلوم نیست اکنون به قعر کدام قرن واپس رانده شده بودیم. این، اصلی ترین راه مواجهه با سانسوری است که حق آزادی بیان را به تمامی نشانه رفته است. جامعه و ادبیات و هنر ما بیش از هر زمان دیگر به مقابله با هر گونه سانسور و طلب آزادی بیان بی هیچ حصر و استثنا نیاز دارد. سیزده آذر نماد چنین مقابله و مقاومتی است. سیزده آذر روز مبارزه با سانسور، روز فریاد زدن آزادی بیان است."

یک شاعر برنده جایزه کتاب اول گاردین

"اندرو مک میلان"، شاعر، موفق شد جایزه ۱۰ هزار پوندی کتاب اول "گاردین" را به خانه ببرد.

جایزه کتاب اول گاردین ۲۰۱۵ به مجموعه شعر "فیزیکی" اثری از اندرو مک میلان تعلق گرفت.

از سال ۱۹۹۹ تاکنون این نخستین بار است که این جایزه به یک شاعر اعطا می شود. تاکنون جایزه گاردین تنها به آثار ادبیات داستانی تعلق می گرفت.

مک میلان متولد سال ۱۹۸۸ و فرزند "یان مک میلان"، شاعر، است. او استاد نگارش خلاقانه در دانشگاه "جان مورز" لیورپول است و تاکنون شعرهایش را در نشریات مختلفی به چاپ رسانده است.

پیشتر چهره های صاحب نامی چون "زادی اسمیت"، "بی یون لی"، "دونال رایان" و "کالین برت" جایزه کتاب اول گاردین را به دست آورده اند.

سلمان رشدی برنده دو جایزه ادبی فوئنتس و نورمن میلر

"سلمان رشدی"، نویسنده کتابهای "بچه های نیمه شب" و "آیات شیطان"، جایزه ادبی "کارلوس فوئنتس" را به خود اختصاص داد.

مدال کارلوس فوئنتس که برای بزرگداشت نام این نویسنده فقید مکزیکی راه اندازی شده، در نمایشگاه بین المللی کتاب "گوادالاخارا" به سلمان رشدی اهدا گردید.

این جایزه در اولین دوره بنیانگذاری به "ماریو بارگاس یوسا"، نویسنده پرویی و برنده نوبل ادبیات، اعطا شده بود.

در یک بزرگداشت دیگر، این نویسنده ۶۸ ساله هندی - انگلیسی، جایزه امسال "نورمن میلر" را نیز دریافت کرد. "جایزه یک عمر دستاورد ادبی" این موسسه، در مراسمی به همین مناسبت در نیویورک به سلمان رشدی اهدا شد.

حضور برجسته سینمای خاورمیانه در جشنواره فیلم حقوق بشر زوریخ

جشنواره فیلم حقوق بشر، چهارشنبه ۹ دسامبر در سینما "ریف رف" زوریخ کارش را آغاز می کند. در این جشنواره ۱۴

فیلم داستانی و مستند درباره حقوق بشر به نمایش درمی آید. سینمای خاورمیانه با موضوعاتی درباره بحران پناهجویی، جنگ زدگان سوری، حق طلاق در اسراییل و فقر و تبعیض اجتماعی در ترکیه حضور برجسته ای دارد. اولین جشنواره فیلم حقوق بشر زوریخ می خواهد نمایانگر فرهنگهای مختلف و مشکلات حقوق بشری در سراسر جهان باشد. موضوع اصلی این جشنواره، جنگ داخلی در سوریه و بحران پناهجویی در جهان است. حقوق زنان و حقوق دگرباشان جنسی و همچنین تولید انرژی و وظیفه و مسوولیت کنسرنها در برابر شهروندان از دیگر موضوعاتی ست که در همایشها و سمینارهای جشنواره فیلم حقوق بشر با گروهی از کارشناسان و صاحب نظران به بحث گذاشته می

شود. "ساشا لارا بلویر"، مدیر جشنواره فیلم حقوق بشر زوریخ، می گوید: "ما فیلمهایی را انتخاب کرده ایم که هم یک روایت شخصی از زندگی روزمره انسانها به دست می دهند، و هم اینکه مشکلات پیچیده اجتماعی و سیاسی را آشکار می کنند. من به قدرت سینما اعتقاد دارم و فکر می کنم جشنواره های فیلم در اساس مکان مناسبی هستند برای آشنایی صاحب نظران و هنرمندان با هم و بحث و تبادل نظر درباره موضوعات پیچیده."

فیلم دولتی "محمد" از رقابتهای اسکار حذف شد

فیلم "محمد رسول الله"، ساخته مجید مجیدی، که به عنوان نماینده سینمای ایران به بخش فیلمهای خارجی زبان اسکار ۲۰۱۶ ارسال شده بود، از سوی آکادمی اسکار از دور رقابتهای کنار گذاشته شد.

این فیلم، عنوان پر خرج ترین فیلم تاریخ سینمای ایران را یدک می کشد و ساخت آن نزدیک به ۹۵ میلیارد تومان (۴۰ میلیون دلار) هزینه برداشته است. تامین کننده مالی "محمد رسول الله"، "بنیاد مستضعفان" است که از طریق یک بنگاه خود به نام "موسسه نور تابان" بر روند تهیه و پخش آن نظارت دارد.

حذف این فیلم از فهرست نامزدهای بهترین فیلم خارجی اسکار، شکست سیاسی - تجاری آن را که با وجود پشتیبانی دولتی، نمایش رایگان و اکران ترجیحی نتوانست موفقیتی نزد تماشاگران به دست آورد، تکمیل می کند.

آکادمی اسکار اسامی ۹ فیلمی را که به دور بعدی بخش اسکار خارجی زبان راه یافتند از این قرار معرفی کرد: "عهد کاملاً جدید"، ساخته "ژکو وان دورمل" از بلژیک، "هماغوشی با ابلیس"، ساخته "سیرو گوئراو" از کلمبیا، "یک جنگ" به کارگردانی "توبیاس لیندهولم" از دانمارک، "شمشیرباز، ساخته "کلاوس هارو" از فنلاند، "موستانگ" اثر "دنیس گامز ارگون" از فرانسه، "هزارتوی دروغها" به کارگردانی "جیولیو ریچارلی" از آلمان، "پسر سائول"، ساخته "لازلو نمس" از مجارستان، "زنده باد"، ساخته "پدی بریتناچ" از ایرلند و "ذیب" اثر "نجل ابونوار" از اردن. هشتاد و هشتمین دوره جوایز اسکار ۲۸ فوریه ۲۰۱۶ (۱۰ اسفند) در هالیوود برگزار می شود.

"شیراک"، شهری که کارخانه های اسلحه سازی ساخته اند

فیلم تازه "اسپایک لی"، کارگردان آمریکایی، انتقادی از خشونت های مسلحانه در محله های جنوب شهر شیکاگو است. فیلم "شیراک" (Chirq) ترکیبی از دو کلمه شیکاگو و عراق (Iraq) است که مردم جنوب شیکاگو برای توصیف آمار بالای

خشونت در این بخش شهر و تشبیه آن به منطقه جنگی به کار می برند. فیلم از یک نمایشنامه یونان باستان الهام گرفته که در آن زنان برای تنبیه همسران جنگ افروز، از ابراز محبت و عشق به آنها سرپیچی می کنند.

مراسم افتتاحیه فیلم شیراک در نیویورک برگزار شد. اسپایک لی، کارگردان ۵۸ ساله، با اشاره به اینکه فیلم درباره آمریکای معاصر است می گوید: "فیلم درباره موضوعاتی است که امروزه آمریکا با آنها درگیر است و بر زندگی آمریکاییها تاثیر می گذارد. ما باید از تسلط "انجمن ملی سلاح" و کارخانه های اسلحه سازی خلاص شویم. این وظیفه ما است که به سیاستمدارانی که از این دو منبع پول دریافت می کنند، رای ندهیم." نمایش این فیلم زمان کوتاهی پس از اعتراضهای

عمومی ماه گذشته در شیکاگو نسبت به انتشار ویدیوی قتل یک نوجوان توسط پلیس صورت می گیرد. این ویدیو که نشان می دهد مامور سفیدپوست در ۱۵ ثانیه، ۱۶ بار به نوجوان سیاهپوست شلیک می کند، برای جلوگیری از تنش در انتخابات جمع آوری شده است. "جان کوساک"، بازیگر فیلم، می گوید: "آمار تیراندازی به ۲۲۰۰ نفر و کشته شدن ۵۰۰ تن از آنها در یک سال پذیرفتنی نیست. محدود کردن اطلاعات و آگاهی رسانی برای چرخه انتخاباتی یک تراژدی است." برخلاف معمول مهمانیهای پس از نمایش افتتاحیه، اسپایک لی در میدان تایمز، یکی از مهمترین میدانهای شهر نیویورک، یک راهپیمایی در مخالفت با خشونت مسلحانه برگزار کرد. فیلم انتقادی اسپایک لی اقتباسی مدرن از نمایشنامه یونان باستان، داستان قتل تصادفی کودکی در بخش جنوبی شیکاگو و روش ابتکاری گروهی از زنان برای مقابله با خشونت‌های موجود است. فیلم شیراک در سینماهای آمریکا در حال اکران است.

گرافیتی

بنکسی با استیو جابز به آوارگان می پردازد

"بنکسی"، هنرمند ناشناس بریتانیایی، تازه ترین اثر هنری اش را بر دیوارهای اردوگاه پناهجویان در شهر بندری "کاله" فرانسه که به "جنگل" موسوم شده، خلق کرده است. بنکسی در این اثر هنری، "استیو جابز"، مدیرعامل و از بنیانگذاران شرکت "اپل" را که پسر یک مهاجر سوری

بود، به تصویر کشیده است. در این نقاشی، بنکسی آقای جابز را با همان لباس یقه اسکی مشکی که همیشه به تن داشت و عینک قاب گرد به تصویر کشیده که در یک دست یکی از مدل‌های اولیه کامپیوتر را در دست دارد و در دست دیگرش یک کیسه پلاستیک است.

به گفته بنکسی این اثر هنری با این هدف خلق شده که توجه مردم را به جنبه های مثبت مهاجرت جلب کند. این هنرمند در بیانیه ای بی سابقه گفته است: "ما اغلب معتقدیم که مهاجران از منابع کشوری که به آن مهاجرت می کنند استفاده می کنند. اما استیو جابز پسر یک مهاجر سوری بود." به گفته بنکسی: "اپل یکی از سود آورترین کمپانیهای جهان است. این کمپانی بیش از ۷ میلیارد دلار در سال مالیات می دهد و اگر اپل امروز وجود دارد، تنها به این دلیل است که آنها به یک مرد جوان از شهر حمص (در سوریه) اجازه کار دادند."

این اثر هنری بر روی یک دیوار آجری در اردوگاه پناهجویان کاله کشیده شده است.

بنکسی نام مستعار هنرمندی بریتانیایی است که چهره و هویت او افشا نشده، اما دیوارنگاریهای او شهرت جهانی دارد. او در اوایل دهه ۱۹۹۰ کار دیوارنگاری را روی دیوارهای "بريستول" شروع کرد. بنکسی در سال ۲۰۱۰ برای کارگردانی فیلم "خروج از یادگاری فروشی" نامزد جایزه اسکار بود، ولی در مراسم حاضر نشد.

”در فلق سرد رنگها“

م. وحیدی (م. صبح)

می توان
 روشنی آینه را
 در شب دید
 می توان ماه شد
 از قله شبگیر چکید
 من پرم
 از خرد شمشادها
 از شادی خاموش دانه کاج
 و تماشای خیال جنگل
 قلب من باور زیبایی توست
 جویباری که در آن
 موسیقی فردا جاریست
 و صدایم
 هنگامه فصلی ست بزرگ
 که در آن پر زدن چلچله ها
 قانون است
 پشت سر دلتنگی ست
 و طنین قحط آواز عشق
 برهوتی
 از خاطره های خالی
 که در آن بارش اندوه
 باغچه را می پژمرد
 خانه را می افسرد
 روبرو
 گردش دانایی و نور
 تپش قلب برگ
 پر آبی ، پرسبز، پر احساس پریدن
 سفر شاعر به ادراک سحر
 در هوای خنک آزادی
 من در این فاصله آغاز شدم
 و گذشتم از خطوط بی نام شب
 و رسیدم به جس گلسرخ
 واقعیت را
 از خواب زمان چیدم

دست بر تجربه رنگ کشیدم
 رخت زخم تن کردم
 درد را
 در فلق سرد چشیدم
 زندگی را
 در میان غرش یک رود زلال
 در تکاپوی
 موجهای حادثه دیدم
 و میان سایه دیوار دراز
 به قفس خندیدم
 برویم تا بودن
 تا دیدن خاکستر وهم
 پرده شک را
 به کناری بزنییم
 مرگ را
 از خاطره صبح بشوییم
 رشد ناب نور را
 در ظلمت راه لمس کنیم
 دست ما
 آواز شقایقه‌هاست
 مثل شبتابی شاد
 که بر طرح رسالت
 می تابد

فراسوی خبرها.....

مدارس اسلامی نشدند، علوم انسانی حذف شد

منصور امان

فراسوی خبر... سه شنبه ۱۷ آذر

"دولت تدبیر و امید" در نقش کارگزار باند حاکم، پروژه سرکوب علمی و فرهنگی جامعه را پیش می برد. در همین راستا، یک مقام وزارت آموزش و پرورش از حذف رشته تحصیلی علوم انسانی در دبیرستانها خبر داده است. آقای اسفندیار چهاربند، مدیرکل آموزش و پرورش تهران، اطلاع می دهد که از سال تحصیلی آینده رشته های علوم انسانی و ادبیات از برنامه آموزشی مدارس دولتی حذف خواهد شد.

به گفته وی، تدریس علوم انسانی از این پس در انحصار دبیرستانهای خصوصی "فرهنگ" خواهد بود؛ یک بنگاه آموزشی متعلق به زیر دستان آقای خامنه ای که هدف از راه اندازی آن را "مُقابله با تهاجم فرهنگی" بیان می کنند. آقای غلامعلی

حداد عادل، یکی از خواجگان اندرونی ولایت، به همراه "آقازاده هایش" این موسسه را سرپرستی و از عواید آن بهره می برد.

یورش به علوم انسانی از سال ۸۴، زمانی که آقای خامنه ای توانست با جارو کردن رُقبا، گُماشندگان نظامی - امنیتی خود را بر منصب بنشانند، شکل جدی تر و سازمانیافته تری به خود گرفت و دانشگاه را در مرکز این تهاجم نشانند. "ذوب شدگان در ولایت" در طول دوره هشت ساله سکنداری خود، به گونه بیهوده ای همه راه های ممکن برای "اسلامی کردن" دانشگاه از حذف برخی رشته های علوم انسانی تا تغییر موضوعها و سرفصلهای آموزشی و از اخراج و بازنشسته کردن استادان تا به زندان افکندن دانشجویان و محروم کردن آنها از تحصیل را به آزمایش گذاشتند.

اکنون حُجت الاسلام روحانی تلاش ناکام اسلاف خود برای سکولار زدایی از علم و سیاست زدایی از دانشگاه را پی گرفته است و بخت خود را در یک مدار پایین تر، دبیرستانها، سُبک سنگین می کند. این واقعیت که "دولت اعتدال" برخلاف دولت نظامی - امنیتی به جای کوشش بی ثمر برای "اسلامی کردن"، بی واسطه به حذف روی آورده است، می تواند نتیجه درس آموزی از شکست دور پیشین تهاجم باشد.

فاکت این است که حاکمان کشور از سال ۸۸ اقدامات گسترده ای را برای حذف یا تغییر محتوای علوم انسانی در همه سطحهای تحصیلی مدارس آغاز کرده اند که بر محورهای تغییر کتابها، پُر کردن برنامه آموزشی با آنچه که "علوم و معارف اسلامی" می نامند، جایگزینی کادر آموزشی با عوامل حکومتی و افزایش کنترل امنیتی جریان داشته است.

تغییر این ریل و روی آوردن به سیاست حذف تام و تمام رشته علوم انسانی در مدارس اما نشان می دهد که کوششهای مزبور نیز همچون تجربه اسلامی کردن دانشگاه شکست خورده است و رژیم ولایت فقیه با قلم کشیدن کلی روی جامعه شناسی و اقتصاد و تاریخ و جز آن، امید دارد بتواند به این شیوه خود را از شر آنها رها سازد.

اختراع دوباره علم، لُقمه ای است که در گلوی تنگ استبداد دینی گیر کرده است. مُشکل "نظام" اما علم نیست؛ مُشکل، دُنیای مُعاصر و انسانهایی که در آن زیست می کنند است که خواسته ها، نیازها، شیوه زندگی و نگاه شان به پیرامون در تضاد دایمی با ساز و کار رژیم مُتحجر و قرون وسطایی جمهوری اسلامی قرار دارد.

بر هم زدن کاریکاتور روز دانشجو

زینت میرهاشمی

فراسوی خبر چهارشنبه ۱۸ آذر

روز دانشجو با یورش ماموران سرکوبگر رژیم شاه به دانشگاه در ۱۶ آذر سال ۱۳۳۲ به ثبت رسید. در این تهاجم سه دانشجوی دانشگاه فنی، مصطفی بزرگ نیا، شریعت رضوی و احمد قندچی به شهادت رسیدند و ۱۶ آذر با نام سه آذرخش شب تیره و تار دیکتاتوری شاه ماندگار شد.

جنبش دانشجویی در ایران همانند کشورهای دیگر، همواره خصلتی ضد دیکتاتوری و آزادیخواهانه داشته و نقش مهمی در بردن آگاهی به میان مردم و در مواردی سازماندهی جنبشهای اجتماعی داشته است. جنبش دانشجویی همچنین حلقه اتصال بین جنبشهای اجتماعی افشار تحت ستم داشته و بنا بر نقش آگاهگرانه و متعهد خود، هزینه های زیادی در مبارزه با استبداد، از زندان، شکنجه، اعدام و محرومیت از تحصیل پرداخته و خواهد پرداخت. مبارزه دانشجویان در استبداد دینی و حکومت بنیادگرای اسلامی همراه با هزینه بسیار است. برای حاکمانی که حتا آموزش علوم انسانی در مدارس و دانشگاهها را بر نمی تابند و مکتب خانه های قرون وسطا را بر علم و دانش قرن بیست و یکم ترجیح می دهند، مغز و تفکر دانشجو که هیچ، جان او هم هیچ ارزشی ندارد.

برگزاری روز دانشجو در دوشنبه ۱۶ آذر، توسط نهادهای وابسته به حکومت و سخن پراکنیهای پایوران حکومت به بهانه روز دانشجو را بر روال اجرای یک کمدی می توان دید. دولتی کردن روز دانشجو، تهی کردن هویت جنبش دانشجویی و از بین بردن خصلت مبارزه جویی دانشجویان است. خصلت جنبش دانشجویی و روز ۱۶ آذر عدالت طلبی، آزادی خواهی و به

چالش کشیدن استبداد و دیکتاتوری است. حسن روحانی مانند دیگر پایوران رژیم با حضور در دانشگاه صنعتی و ارایه حرفهای فریبکارانه، به وارونه کردن ارزشها و پرنسیپهای ماندگار روز ۱۶ آذر اقدام کرد.

برگزاری روز دانشجو با سخن پراکنی حسن روحانی و حضور دانشجویان گزینشی کاریکاتوری از یادمان روز دانشجو بود و البته همین برنامه حساب شده به تشنج کشیده شد. کشمکش باندهای حکومتی در شعارهای برخی از دانشجویان در درون سالن خود را به نمایش گذاشت. اما شعارهای «زندانی سیاسی آزاد باید گردد» و «دانشجو می میرد ذلت نمی پذیرد» توسط دانشجویان در بیرون از سالن بساط کاریکاتور روز دانشجو به چالش کشید.

در رویدادی دیگر روز دوشنبه ۱۶ آذر، بیش از ۱۴۰۰ تن از فرهنگیان، طی نامه ای خواهان رسیدگی به وضعیت معلمان زندانی و به ویژه محمود بهشتی شدند. محمود بهشتی لنگرودی، سخنگوی پیشین کانون صنفی معلمان که در اعتصاب غذا به سر می برد، جلوه ای از دشمنی حکومت استبدادی با معلم و دانشجو است. محمود بهشتی لنگرودی در اعتراض به حکم ناعادلانه ۹ سال زندان، از ۵ آذر دست به اعتصاب غذا زده است. رژیم تا کنون در برابر اعتصاب این معلم زندانی سکوت کرده است. مسئولان محمود بهشتی لنگرودی در زندان، حکومت و در راس آن خامنه ای است.

چه کسی از محکومیت دوباره رژیم به خاطر نقض حقوق بشر شوکه شده؟

لیلا جدیدی

فراسوی خبر... شنبه ۲۸ آذر

نماینده جمهوری اسلامی در واکنش به قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل پیرامون نقض بی امان و سیستماتیک حقوق بشر توسط رژیم که برای ۶۲مین بار در روز پنجشنبه ۲۶ آذر به تصویب رسید، ناباورانه آن را "نامنصفانه" و "متاثر از انگیزه های سیاسی" توصیف کرد. وی درست می گوید و حاکمان ایران حتی حق دارند که پس از نوشیدن جام زهر این بار شوکه هم بشنوند، زیرا:

قطعنامه "نامنصفانه" اگر باشد، بی شک به این دلیل است که این مصوبه و حتی گزارش آقای احمد شهید تنها بر گوشه ای از پایمالی حقوق بشر در وطن ما انگشت نهاده. از هر زاویه که بنگری، حقوق مردم ایران نقض می شود، از لگدمال کردن آزادی بیان و وجدان و عقیده گرفته تا تبعیض جنسیتی و قومی و دینی...، به طوریکه هر گونه حق شهروندی از مردم ایران گرفته شده است.

از "انگیزه های سیاسی" نیز برخوردار است. زیرا نقض افسار گسیخته حقوق بشر تحت حکومت ولی فقیه آنچنان آشکار و گسترده است که نهاد سیاسی مهمی مانند سازمان ملل نمی تواند بدون از دست دادن اعتبار خود در برابر آن بی طرف باشد.

به گفته عفو بین الملل، رژیم ملاحا پس از چین بیشترین تعداد جنایتی به نام اعدام را در جهان مرتکب شده است. بر اساس گزارش احمد شهید، گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل، ۷۵۳ نفر در سال ۲۰۱۴ در ایران اعدام شده اند که حداقل ۱۳ تن از آنان هنگام ارتکاب جرم کمتر از ۱۸ سال سن داشتند. از این جهت، رژیم، کشور را به بزرگترین قتلگاه جوانان تبدیل کرده است. افزون بر آن، در حال حاضر هزاران نفر در صف اعدام قرار دارند.

قطعنامه محکومیت رژیم با حضور ۱۹۳ نماینده از کشورهای جهان به رای گذاشته شد که ۸۱ کشور آن را تایید کردند. ۳۷ کشور به این قطعنامه رای منفی و ۷۶ کشور نیز رای ممتنع دادند، بنابراین، آن اقلیتی که رای منفی داده اند و نمونه های آن دیکتاتورهای سوریه، روسیه، چین و سودان هستند، البته "انگیزه های سیاسی" دارند، زیرا تاکنون از قبل نقض حقوق مردم ایران به چپاول گری و پیشبرد اهداف و منافع سیاسی - اقتصادی خود پرداخته اند. در این گیرودار برخی از دولتهایی هم که خود عامل نقض حقوق بشر هستند و یا منافی در معاملات سودمند با رژیم دارند، بزدلانه پشت رای ممتنع مخفی شده اند.

اما مهمترین موضوعی که نماینده جمهوری اسلامی بدان به صراحت اشاره نکرده این است که رژیم انتظار داشت پس از نوشیدن جام زهر و عقب نشینی از برنامه هسته ای خود، نقض حقوق بشر در ایران زیر فرش جارو شود و راه برای گشایش به سمت غرب باز گردد. اما اینگونه نشد. فعالان حقوق بشر اکنون که با افشاگریهای شبانه روزی بدین پیروزی دست یافته اند، باید از جوامع بین المللی خواستار مجازات رژیم به خاطر نقض حقوق مردم ایران گردند.

فدایی شهید رفیق
فاطمه (شمسی) نهانی

شهدای فدایی دی ماه

رفقا: مرتضی حاج شفیعیها - حسین محمودیان - محمد رضا احمدی - یوسف زرکاری - فاطمه حسن پور اصیل - بهمن روحی آهنگران - مسرور فرهنگ - حسن نوروزی - فاطمه (شمسی) نهانی - شاهرخ میثاقی (اولین شهید جنبش دانشجویی خارج کشور) - خدابخش شالی - سیروس قصیری - فقیر محمد زین الدینی - فتح الله کریمی - خاطره جمالی - فرهاد دادور - مجید سیدی - محمد سعیدی - عبدالصمد بازماندگان - منصور بنازاده - پرویز شانگی پور - حسین مکرانی - محمد کمالی و ... به دست دژخیمان شاه و خمینی در مبارزه برای دموکراسی و سوسیالیسم از سال ۱۳۵۰ تاکنون به شهادت رسیدند.

آدرسهای سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

در شبکه جهانی اینترنت

نشریه نبرد خلق، اخبار و فراسوی خبر، رادیو پیشگام، تحلیل مسائل روز، دیدگاهها و رویدادهای روز ایران و جهان

www.iran-nabard.com

www.jonge-khabar.com

www.radiopishgam.com

www.fadaian.org

کانال تلگرام نبرد خلق

@nabard_khalgh

https://telegram.me/nabard_khalgh

انتشارات تصویری

فیلم یادمان سی و نهمین سالگرد رستاخیز سیاهکل

درهمبستگی با قیام رنگین کمان بیشماران

سخنران: زینت میرهاشمی

رستاخیز سیاهکل، خیزش بیشماران و مواضع ما

گفتگو و تبادل نظر: جعفر پویه و منصور امان

برنامه هنری: ترانه سرودهای به یاد ماندنی کارگاه هنر ایران

قیمت ۷ یورو (۱۰ دلار). این فیلم با سیستم آمریکا باید روی کامپیوتر دید

دو DVD در یک بسته

۱- فیلم کامل یادمان چهلمین سالگرد رستاخیز سیاهکل در کُن - آلمان،

۲- چهلمین سالگرد حماسه سیاهکل در تلویزیونهای آسوسات، سیمای آزادی و تیشک

۹ ساعت در این مجموعه

قیمت: ۱۰ یورو یا ۱۵ دلار

برای دریافت این بسته با آدرس زیر تماس بگیرید

nabard@iran-nabard.com

چهل و یکمین سالگرد رستاخیز سیاهکل

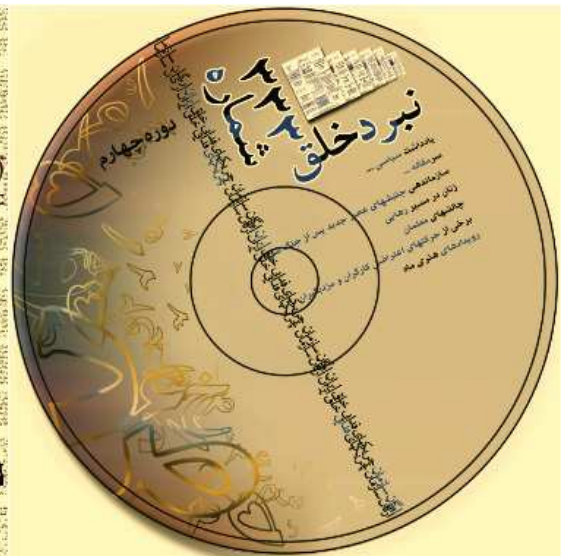
در همبستگی با بهار عرب و جنبش اشغال وال استریت

سخنرانان: زینت میرهاشمی و مهرداد قادری

گفتگو و تبادل نظریا سخنرانان

برنامه هنری ترانه سرودهای به یاد ماندنی کارگاه هنر ایران

قیمت ۷ یورو (۱۰ دلار). این فیلم با سیستم آمریکا باید روی کامپیوتر دید

۳۳۳ شماره نبرد خلق در یک سی دی

قیمت ۱۰ یورو ۱۵ دلار

NABARD - E - KHALGH

No : 366 22 des 2015

Organ of the Organization of Iranian People's Fedayee Guerrillas

Executive Editor: Zinat Mirhashemi

Fax: Italia / 39 - 085 802 53 56

Price: \$ 1 – 1 euros

NABARD / B.P. 77 /91130 Ris orangis /FRANCE

NABARD /P.O Box , 1361 / Paramus.NJ / 07653 U.S.A

NABARD / Casella Postale 307 / 65100 Pescara / ITALIA

www.iran-nabard.com

[E.Mail: nabard@iran-nabard.com](mailto:nabard@iran-nabard.com)

NABARD CULTURAL ASSOCIATION : Published by

برای اشتراک نسخه چاپی نبرد خلق با آدرس زیر تماس بگیرید
nabard@iran-nabard.com

آدرسهای سازمان چریکهای فدایی خلق ایران
 در شبکه جهانی اینترنت
 نشریه نبرد خلق، اخبار و فراسوی خبر، رادیو پیشگام، تحلیل مسائل روز،
 دیدگاهها و رویدادهای روز ایران و جهان
www.iran-nabard.com
www.jonge-khabar.com
www.radiopishgam.com
www.fadaian.org